

የዘመነ መሳፍንት ክስተት

በእናቱ በወለተ-ቤርሳቤህ (ዋቢ) በኩል ኦሮሞ የነበረውን አጼ ኢዮአስን ከገደሉ በኋላ ራስ ሣሕሉ-ሚካኤል ሥሑል አሻንጉሊት ንጉሥ እንግሠው በቅርፁም ሆነ በይዘቱ ከዛሬው የጠቅላይ ሚኒስትርነት ሥልጣን በጣም በሚበልጠው በ «ባለ ሙሉ ሥልጣን እንደራሴነት» በጦርነት አስከሚባረሩ ድረስ አዛዥ ናዛዥ ሆነው ገዝተዋል። ዘውድ ያልደፉበት ምክንያት፣ ምንም እንኳን የእጼ ፋሲል ተወላጅ ቢሆኑም የለላምናዊው ሥርወ-መንግሥት ቀጥተኛ ዝርያ ነኝ የሚሉበት ምንም ስበብ ስላልነበራቸው ህዝቡን በመፍራታቸው ነው። የእጼ ኢዮአስን ሞት ተከትሎ የደረሰ ምንም ቀውስ አልነበረም። ምክንያቱም «ባለ-ሙሉ ሥልጣን እንደራሴ መሆን ያለብኝ እኔ ነኝ» የሚል ማንኛውም ጉልበት ያለው መሳፍን ላልጋው ያስጋሉ ተብለው የሚታሰቡ የንጉሣውያን ቤተሰብ አባላት ተግዘው/ታሰረው/ ከሚጠበቁበት ከ“ወህኒ አምባ” እሥር ቤት አንዱን ልዑል ጎትቶ አምጥቶ ለሰሙ ዘውድ ጭናለት በዙፋኑ ላይ ያስቀምጠውና ራሱን “ባለ ሙሉ ሥልጣን እንደራሴ” ብሎ የእውነተኛው ሥልጣን ባለቤት በመሆን ኢትዮጵያን ማዘዝና መግዛት የሚችልበት ወቅት ስለነበረ ነው።

ንጉሥ ሹቀሚና እና ሻሪ የሆኑት እንደራሴዎቹ ራሳቸው ዘውድ ደፍተው፣ ዙፋን ላይ የማይቀመጡበት ምክንያት ሰፊው ሕዝብ “ዘውድ ነጣቂ” ብሎ ይቀጣናል ብለው ይፈሩ ስለነበረ ነው። በፊውዳሊ ኢትዮጵያ የተለመደው የወቅቱ ስልት እንደዚያ ነበር።-- ከወህኒአምባ አንዳንድ እቅድ-ቢስ ልዑላንን ጎትተው አያመጡ እነሱን ለይስሙላ አልጋው ላይ አስቀምጠው መግዛት። የእያንዳንዱ መሳፍን ምኞትና ተግባር የዘመኑ ፈሊጥ ይኸው ነበር።

ከነዚህ ገናና መሳፍንት መካከል አንድ ቤተሰብ የሆኑ የየጁ አሮሞዎች ይገኙበታል። የሴሩ ጉዋንጉል ዝርያ የሆኑት እነዚህ የየጁ አሮሞዎች ከትልቁ ራስ ዓሊ እስከ ትንሹ ራስ ዓሊ ድረስ ያሉት፤ ካሳ ኃይሉ (ዳግማዊ አጼ ቴዎድሮስ) ትንሹ ራስ ዓሊን ድል አድርገው ንጉሠ-ነገሥት ተብለው በ1847 ዓ.ም ዘውድ እስከ ደፉበት የትንሹ ራስ ዓሊ ዘመን ፍፃሜ ድረስ «ባለ ሙሉ ሥልጣን እንደራሴ» አየሆኑ በተከታታይ ኢትዮጵያን በከፊል የገዙ መሳፍንት ናቸው። ኢትዮጵያን በከፊል ስ61 ዓመታት የገዙ 11 «ባለ ሙሉ ሥልጣን እንደራሴዎች» አሉ። ከነዚህ ውስጥ ምንም አንኳ ሁለቱ የአማራ ስም ቢኖራቸውም ስምንቱ አሮሞዎች ናቸው። አንዱ ቀደም ሲል የተጠቀሱት የትግሬው ሣሕሰ-ሚካኤል ሥሁል ሲሆኑ ሁለቱ ከላስታ ነበሩ። የሁሉም መሳፍንት ስም እንደ ቅደም ተከተላቸው ቀጥሎ ቀርቧል፤

ራስ ሣሕሰ-ሚካኤል ሥሁል (ትግሬ)፤ ራስ ጎሹ (የቦረና ባላባት አሮሞ)፤ ራስ ዓሊና ራስ ዓሊጋዝ (አሮሞ)፤ ራስ ዓሥራት እና ራስ ወልደ-ገብርኤል (ላስታ አገው ወይም አማራ)፤ ራስ ጉግሳ ራስ ይማም (አሮሞ)፤ ራስ ማርዬ (አሮሞ)፤ ራስ ዶሪ (አሮሞ)፤ ራስ ዓሊ ትንሹ (አሮሞ)። ሁለቱ ላስታዎች አማራ ካልሆኑ ከነዚህ ገዢዎች መካከል አንድ አንኳ አማራ የሰም ማስት ነው። አገውም እንዲሁ። ምንም እንኳ የየጁ ቤተ-አሮሞ የሆኑት የሴሩ ንጉሥ ልጆች የአረብ ስም ያላቸው ቢሆኑም ጥብቅ ክርስቲያንና የኢትዮጵያ ተዋሕዶ ቤተ-ክርስቲያን አባል ነበሩ። የአረብኛዎቹ ስምቻቸው ያላስታሉ። አንድ ስው በአረብኛዎቹ ስምች ተመርቶ ስዎቹ ሙስሊሞች ናቸው ብሎ መደምደም የለበትም። አብያተ-ክርስቲያናትን የሚያስገነቡ ገንዘባቸውንና ርስታቸውን ስቤተ-ክርስቲያናት የሚቸሩ ጥብቅ ክርስቲያኖች ነበሩ። ትንሹ ራስ ዓሊ ብቻ በዋና ከተማቸው በደብረ-ታቦር እምስት ቤተ-ክርስቲያኖችን አሠርተዋል። እነዚህ የአሮሞ ዝርያ ያላቸው መሳፍንት አሮምኛን ቢያቀላጥፉም አማርኛ አጥርተው የሚናገሩ፤ በግዕዝ ፊደል የሚፅፉ፤ ሰብዙሃኑ መግባቢያ የአንድ ብሔራዊ ቋንቋ አስፈላጊነት የገባቸው ብልሆች ስዎች ነበሩ። አማርኛ ብዙ የተሰራጨና ተወዳጅ መሆኑን በመረዳታቸው የመንግሥታቸው ቋንቋ አድርገውታል። ፍጹማዊ ሥልጣን ስለነበራቸው አሮምኛን ብሀዝቡ ላይ መጫን ይችሉ ነበር። አነሱ ግን ያንን ማድረግ ጠቃሚ መስሎ ስላልታያቸው አማርኛን መንግሥታዊ ቋንቋ አደረጉት።

ትግራው አጼ የሐንሰ ዐራተኛውም እንዲሁ ነበር ያደረጉት። ለንግግርም ሆነ ለጽሑፍ በአደባባይ በእማርኛ፣ በግላቸው ደግሞ በትግርኛ ይጠቀሙ ነበር። የወቅቱ ህዝባዊ ወያኔ ሃርነት ትግራይ መንግሥትም እማርኛን የመሥሪያ ቋንቋው በማድረግ፣ እጼ የሐንሰ ዐራተኛ ያደረጉትን ነው እየተገበረ ያለው። የኢህአዴግ መንግሥት ለህልውናውና ለጥቅሙ ሲል እስካሁን ያደረገው ብልህነት ሲሆን ለወደፊትም የሌሎች ነገዶች ቋንቋዎችን በተለይም በኢትዮጵያ ውስጥ በአብላጫው ህዝብ የሚነገረውን እርምጃን ከእማርኛ ጎን ለጎን እንዲበለጽግ እሱም ሆነ እሱን የሚተካው መንግሥት ማበረታታት ይኖርበታል። የማይናቅ ጉልበት ስለነበረው ህዝባዊ ወያኔ ሃርነት ትግራይ ቢፈልግ ኖሮ ትግሪኛን ብሄራዊ ቋንቋ ለማድረግ ምንም የሚያግደው ጎይል ባልገበረም ነበር። ለቀለጠፈ እስተዳደር ነገሩ እንደማያዋጣ በብልህነት በመገንዘብ እና የማያስፈልግ ቅዋሜንም ለመጋበዝ ስላልፈለገ ግን የተለመደውን እና እብዛኛው ኢትዮጵያዊ የሚናገርበትን ከተወለደ ከ 3600 ዐመታት የማያንሰውን እማርኛን እንዲቀጥል አደረገ። ወደፊት የሚመጣውም መንግሥት ሥራውን ሲያቀላጥፍ የሚችለው ይህን ከአደረገ ብቻ ነው። እሳይ እንዳልኩት እንደ ሁለተኛ የሥራ ቋንቋ ከእማርኛ ጎን ለጎን ቀስ በቀስ እርምጃንም ማዳበር ይቻላል።

የተከበሩትን ታላቁን የኦሮሞ መሪ ትልቁ ራስ ዓሊን መሪው እንዲሆኑ ያጫቸው የጎንደር ሕዝብ ሲሆን የሳቸው ዘመድ የሆኑት እዛኝ ጉግሳም የተሾሙት በላሰታው ራስ ወልደ-ገብርኤል ነበር። ትልቁ ራስ ዓሊ እስከ ዛሬ ባለው በኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ በሰፊው ሕዝብ መልካም ፈቃድ ሥልጣን የያዙ የመጀመሪያው መሪ ሳይሆኑ አይቀሩም። እጼ ተክለ-ጊዮርጊስ ለስሙ የኢትዮጵያ ንጉሠ-ነገሥት በነበሩበት ወቅት ከባድ ግብር በመጫና ሌሎች በደሎችንም በማድረስ የጎንደርን ሕዝብ ያለ ርኅራኄ ጨቁነውት ነበር። እንደራሴያቸው ትልቁ ራስ ዓሊ ግን የጎንደር ሕዝብ በንጉሠ-ነገሥት ተክለ-ጊዮርጊስ ጉዳይ ላይ ተወያይቶ እንዳች ለመወሰን ባደረገው ምስጢራዊ ሰብሰባ ላይ ተገኝተው የንጉሠ-ነገሥቱን ኢፍትሐዊነት ተቃውመው ለሕዝቡ ያላቸውን ድጋፍ ገለጹ። ሕዝቡም ሥልጣኑን ራሳቸው ወስደው እንዲታደጓቸው ትልቁ ራስ ዓሊን ተማፀናቸው። በዚህ የተነሳም ትልቁ ራስ ዓሊ «የጁ ሄጄ የታመሙ እናቴን ለመጠየቅ ፈቃድ ይሰጠኝ።»

ብለው ንጉሠ-ነገሥቱን ለመት። ተፈቅዶላቸው ሄዱና ከየጁ በሺ የሚቆጠሩ ፈረሰኞችን አምጥተው ቤተ-መንግሥቱን አስከበሱና እጼ ተክለ-ጊዮርጊስን ከሥልጣን አወረዱቸው። ራስ ሚካኤል ሥሐል እንዳደረጉት አሻንጉሊት ንጉሥ እንግሠው ባለሙሉ-ሥልጣን እንደራሴ ሆኑና ከፊል ኢትዮጵያን ራሳቸው ማስተዳደር ጀመሩ። ይህም የኦሮሞ መሳፍንት ሥርወ-መንግሥት ጅምርም ሆነ። ቢሆንም ኦሮሞ ያልሆኑት የሴት ዘመዳቸው፣ የከፈይ ሴሩ ንጉሥ ልጅ ራስ ጉግሳም በሴሎች ባለ ሙሉ ሥልጣን እንደራሴ ሆነው ተሾመው ነበር። ራስ ወልደ-ገብርኤል በሚል ስም የተሾሙ ሳስቱ ነበሩ። ራሱ ከገዛ ወንድማቸው ከራስ እሥራት ጋር ጦርነት ውስጥ ከመግባታቸው በፊት እህታቸውን ወ/ሮ ሎሚትን ለእዛኝ ጉግሳ ዳሩና ተጠባባቂ ባለ-ሙሉ ሥልጣን እንደራሴያቸው አድርገው ሾሟቸው። ጦርነቱ በዚህ ቀረ።(23) እድል ከራስ ወልደ-ገብርኤል ወደ እዛኝ ጉግሳ ፊትዋን አዙራ ራስ እረፉ እና እዛኝ ጉግሳ ራስ ተብለው አሻንጉሊት ንጉሠ-ነገሥቶችን በኢትዮጵያ ላይ እንደፈለጉ የሚሾሙ የሚሾሩ ኦሮሞ ባለሙሉ ሥልጣን እንደራሴ ሆኑ።ቀድሞ እናቱ ኦሮሞ በነበረችው እዳ ኢዮክስ ላይ እብቅቶ የነበረው በለሰምን ስርወ-መንግሥት ስም ኢትዮጵያን ያስተዳደረው የኦሮሞ አመራር፣ እዲስ ስልት ቀይሶ እሁን ደግሞ የኦሮሞ መሳፍንትን አስልጣን ማማ ላይ እስቀመጣቸው።

ኦሮሞዎች ባለ ሙሉ ሥልጣን እንደራሴ እየሆኑ በኢትዮጵያ ላይ ሲያዙ ኦሮሞ ያልሆኑት ባላባቶች ቀኑባቸው፣ ጠሷቸው፣ ከሥልጣን ሲያወርዷቸውም አሰቡ። ምንም እንኳ ያልተሳካ ቢሆንም እንዳንነደቹ ጦርነት አነሱ። እርስ በርሳቸውም ለሥልጣንና ለግዛት መሬት ብለው ይዋጉ ጀመር፤ ሁሉም «ባለሙሉ ሥልጣን እንደራሴ» መሆን አማራቸው። በባላንጣዎቹ ተጠላም ተወደደ የኦሮሞ መሳፍንት “ሥርወ-መንግሥት” ኢትዮጵያን ከ60 ዓመት በላይ በደንብ ገዝቷል። ለዚያ ስኬት ያበቃቸው ምስጢር ምንድነው? ምስጢሩ ሌላ ሳይሆን የነበራቸው ብልጠት እና ያሰፈኑት መልካም እስተዳደር ነው። ብልጠታቸው ምንድነው? ያንዱን ግዛት ቆርሰው ለሌላው በመስጠት ታማኝ ከሆኑላቸው የበለጠ እንደሚለጧቸው ቃል እየገቡ ተቀናቃኞቻቸውን እርስ በርሳቸው ማናከስ መቻላቸው ነው። ያሰፈኑት መልካም እስተዳደርስ ምንድነው? የሚገቡትን ሕዝብ አለመጨቆናቸው፣ ዜጎቻቸውን ከጥቃት እየጠበቁ መንከባከባቸው፣

አብያተ-ክርስቲያናትን ማለራታቸው እና ለህዝቦቻቸው ደህንነት የሚያስቡ መሆናቸው ነው።

የሴሩ ንጉሳል ልጆች ሥርወ-መንግሥት በጎሳም፣ በጎንደር እና በትግራይ በሚገዛበት ወቅት ከነዚህ ክልሎች ውጪ በወሎ፣ በሸዋ እና በጊቤ ወንዝ ዙሪያ የነበሩ የአርሞ ባላባቶችና የጎሣ መሪዎች ግዛቶቻቸውን ለማስከበር እየታገሉ የየግል ኑሮአቸውን በመኖር ላይ ነበሩ። የሸዋ አርሞዎች የተደራጀ የመንግሥት መዋቅር ስላልነበራቸው በእናቱ ከቱሉ በዴሳ ልጅ ከአርሞዎ ከንግሥት ናኦድ ሞገሳ ለሚወለደው ለአጼ ልብነ-ድንግል ልጅ ይገብሩ ነበር። አጼ ልብነ-ድንግል ከአህመድ ኢብራሂም መሐመድ ግራኝ ሸሽተው ወደ አማራ ሳይንት እና ወደ ትግራይ ከመለደዳቸው በፊት አቤቶ ያቆብ የተባለ ልጅ ነበራቸው። በዘመነ-ግራኝ ነፍሱን ለማትረፍ ሌላ ሰው ተመለሱ በሸዋ ውስጥ ተደብቆ ይኖር ነበር። ወንድሙ አጼ ገላውዴዎስ አህመድ ግራኝን ድል ካደረጉ በኋላ ወደ ደንገዝ ሄዶ ከወንድሙ ከአጼ ገላውዴዎስ እና ከመደባይ/አርሞ እናቱ ከንግሥት ሰብለ-ወንጌል ጋር ተገናኙ። ወንድሙ እና እናቱ አቤቶ ያቆብን ከፍ ባለ ሹመት ሾሙትና የመንግሥታቸው ተወካይ እንዲሆንላቸው መልለው ወደ ሸዋ ላኩት። ሸዋ መጥቶ የንጉሥ ሣህለ-ሥላሴ፣ የሃይለ-መለከት እና የዳግማዊ ምኒልክ ስርች የሚሆኑ በርካታ ልጆችን ወለደ። እነዚህ ልጆችም «የአርሞይቱ የጊፍቲ መንዲያ እና የአርሞው ንጉሠ-ነገሥት የአጼ ልብነ-ድንግል ልጅ የአጼ ይኩኖ-አምላክ ዝርያ በመሆናችን ህዝባችንን መግዛት መብታችን ነው!» እያሉ የሸዋን አርሞ እና አማራ ገባራቸው አደረጉት። ዳግማዊ አጼ ምኒልክም ደህንነት የአርሞ ስለሞናዊ አግአዚ ደም ካርድ መዘውና “የይሁዳ ነገድ” ነኝ ብለው ነው የኢትዮጵያ ንጉሠ-ነገሥት ለመሆን የበቁት። የሸዋ መሳፍንትና ነገሥታት ግን በራቸውን ጥርቅም አድርገው ዘግተው ለጎንደሩ መንግሥት ምንም ሳይገብሩ በፍጹም ነጻነት ነው የኖሩ።

የንግሥተ-ሳባ ማንነትና ስለ መኖር አለመኖርዋ

ወላጅ እናትዋ አዝሚና “ኤትያኤል” ያለችትን ንጉሥ ስለሞንን ለመጎብኘት ወደ ኢየሩሳሌም የተጓዘችውን ንግሥተ-ሳባን በተመለከተ አንዳንድ ለዎች ከናካቴው መፈጠርዋንም ይከዳሉ። አንዳንዶች ደግሞ የአረቦች በተለይም የዛሬዋ የመን ንግሥት ያደርጓታል። አሁን ዋናው ጥያቄ «በርግጥ ንግሥተ-ሳባ በሕይወት ነበረች ወይ?» ነው። አዎ! በርግጥ ነበረች። እንደ ሃይማኖት የለሽ አረመኔ የሚቆጥሯትን በአረቦች የተከለለውን ክብረ-ነገሥት ገና አንዳንዶችንም የኢትዮጵያን ልዕልና የሚቀናቀኑ ዐረቦችን ፅሁፎች ቁምነገር ብለን ባንቀበላቸውም እንኳ ሌሎች አለተማማኝ ምንጮች ሊካዱ አይችሉም። በአንደኛው ክፍለ-ዘመን የነበረውን ጆሴፈስ የተባለውን አይሁድ-ሮማዊ የታሪክ ጸሐፊ እና መጽሐፍ ቅዱስንም ባናምን እንኳ በመግቢያዬ ላይ የተጠቀለውን የልዑል አክሱማይ ሲራክ ሥራ የሆነውን “ታሪኩ ነገሥት ዘ ኢትዮጵያ” የተሰኘውን መጽሐፍ ግን እምነት የጣልኩበት አስተማማኝ ምንጭ ስለሆነ የምጠቅለው ይሆናል። ከሁሉም በላይ ደግሞ እስከዛሬ ድረስ የሚመዘዘው የዘር ሐረግ ለሕልውናዋ ብቻ ሳይሆን ኢትዮጵያዊት ለመሆኗም የማያወለዳ ማስረጃ ነው።

ከ 2000 ዐመት በፊት የኖረው የአይሁድ ደም የነበረው ዝነኛው ባለታሪክ ፍላጊዮስ ጆሴፈስ በመጽሐፉ ውስጥ ንግሥት ሳባ ንጉሥ ስለሞንን ለመጎብኘት ስላደረገችው ጉዞ መታሰቢያ አንድ ሙሉ ገጽ ጽፏል። የኢትዮጵያና የግብፅ ንግሥት እንደነበረች ባንዱ ገጽ ላይ

ሁለት ጊዜ ከትቦአል። (F. Josephus, *Jewish Antiquities*, ed. J. Thackeray and R. Marcus, Loeb Classical Library, London, 1961, Vol. VIII, pp. 165-175)። የሱ እፃፃፍ ከአሪት ዘ ፍጥረት እፃፃፍ ጋር ይገጣጠማል (I Kings X: 1-10)። እሪት ዘ ፍጥረት ንግሥት-ሳባ ብሎ ይጠራታል። ከሺ ዓመታት በኋላ ጆሴፊስም የኢትዮጵያ እና የግብፅ ንግስት መሆንንም እረጋግጦ አመልክቷል። ይህም ፍፁም እውነት ነው። ጌታ እየሱስ ክርስቶስም ቢሆን በኢትዮጵያ ውስጥ ሰ ሦስት ዓመታት ስለነበረ እና ከ ከብረነገሥት ፀሐፊም ሆነ ከፍላጊዮስ ጆሴፊስ በላይ ኢትዮጵያን ስለሚያውቅ “የአዘቦ ንግሥት” በማለት ማንነትን በትክክል ገልጧል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እየሱስ ክርስቶስ ለሕልውናዋ እውቅና መስጠት ብቻ ሳይሆን ኢትዮጵያዊት መሆኗንም አረጋግጧል። በማያሻማ አባባል “የአዘቦ ንግሥት” ሊል ጠርቷታል። “እዜብ” የሚለው ቃል ከየት የመጣ ነው? ከንግሥት ሳባ ህልውና 900 ዓመት በፊት ኢትዮጵያን ይገዛ የነበረ ንጉሥ ስም ነው። የዘር ሐረግ እንደሚከተለው ቀርቧል፡

የኢትዮጵያ መስራች እና ለሁሉም ኢትዮጵያውያን ጥንተ-እባት የነበረው ቀዳማዊ ኢትዮጵ ከ4000 ዓመት በፊት ከጥንተ-እናታችን ከእንዮጳ-ግዮን አቲባን ወሰደ። አቲባ ከንግሥት ቁቄ እዜብን ወለደ። እዜብ አዛል/አዳል/ ይባላልም። የእዜብ ዝርያዎች ከዐለመታት በኋላ “እዜብ” ወይም “አዘቦ” ይባሉ ጀመር። እዜብ ከአባይ መነሻ ጀምሮ እስከ ሶዶም ድረስ ለተዘረጋው ሰፊ አገር ንጉሥ ተብሎ ሲነግስ የነገሠበትን ሰፊ አገር “እዜብ” ብሎ ጠራው። ልጆቹ እና የልጅ ልጆቹ እዚህ እንዲኖሩም በሕግ ደነገገ። ንግሥተ ሳባ ወይም በትክክለኛው እናትዋ አዝሚና ባወጣችላት መጠሪያዋ ኢትዮጵያ በምትገዛበት ዘመን እዜቦዎች ወይም አዘቦዎች ትልቅ ነገድ ነበሩ። ራሷ የወጣችው ከዚህ ነገድ ነበር። የሳባ ንግሥት ሆና እንኳ የእዜብ ንግሥትም ነበረች። ሳባ ከአያትዋ የወረሰችው ከተማ ነው። የአዘቦ ህዝቦች እስካሁን ድረስ በኢትዮጵያ ውስጥ አሉ። ስዚህ ነው እየሱስ ክርስቶስ ስለ ኢትዮጵያ ማንነት ርግጠኛ ሆኖ “ንግስተ-እዜብ” ሊል በትክክል የጠራት(ማቴ.12:2፣ ሉቃ.11:31)። የእማርኛውን መጽሐፍ ቅዱስ ቢጠቀሙ የተሻለ ነው። የእንግሊዝኛው ቅጂ “የደቡብ ንግሥት” ብሏታል። ከእብራይስጥ ወደ እንግሊዝኛ የመለሰው ተርጓሚ “እዜብ” የሚለውን ቃል የተረዳው “ደቡብ” በሚል ነው። በእማርኛ ወይም

በግዕዝም ታዲያ “እዜብ” የሚለው ቃል ከምዕራብ እስከ ደቡብ ያለውን ቦታ ለማመልከትም ይውላል። የሰርወ ቃሉ ፍቺ ግን የአዘቦ ህዝቦችን፣ የንጉሥ እዜብን ዝርያ እና የንግሥት ሳባን ዘመዶች የሚያመለክት ነው። ኢትዮጵያ ከእስራኤል በስተደቡብ ስለምትገኝ ተርጓሚው ያንን መጥቀስም ይሆናል። ያም ሆነ ይህ ከላይ የቀረበው ገለጻ የኢትዮጵያን ማንነት በተመለከተ በትክክል ያስቀመጠ ነው። እየሱስ “ንግስተ-ሳባ” ያላለበት ምክንያት በሱ ጊዜ ሳባ ከተማ ስላልነበረች ነው። በኃይለኛ የመሬት መንቀጥቀጥ ከምድረ-ገጽ ጠፍታ ነበር። የአዘቦ ሰዎች በሱ ጊዜ ስለነበሩ “እዜብ” አለ። በተጨማሪም እየሱስ የኢትዮጵያን መልክዳ-ምድር በዝርዝር ያውቀዋል። ቀደም ብዬ እንደጠቀስኩት እድሜው ከ22 እስከ 25 በነበረበት ወቅት በመላ ኢትዮጵያ በየብስ በባህርዋ፣ በወርድ በስፋትዋ ለ 3 ዓመት ተመላልሶባታል። ኢትዮጵያ አልሄደም ቢባልም እንኩዋን የዐለሙ ሁሉ ፈጣሪ ነውና ኢትዮጵያን ቀርቶ የድፍን ዐለምን ካርታ በመጻፍ ውስጥ ጨብጦ ይዞ ያውቃል።

በፊት እንዳመለከትኩት የብሉይ ኪዳን አሪት ዘ ፍጥረት ነገሥት ምዕራፍ 10 ቁጥር 1 ንግሥት ሳባ ሥጦታ ይዛ ንጉሥ ስለሞገን ለማየት እንደሄደች ይናገራል። ነገሥተ-ሳባ ከኢትዮጵያ መሆኗን ይህ አመልካች ነው። በዚህ ምዕራፍ ስንኝ 11 እና 12 ንግሥት ሳባ የአፊር ወርቅ፣ ከርቤ፣ ሰንደል ሸቱ እና ውድ ሥጦታዎችን ይዛ መሄዷን ይዘረዝራል። በዓለም ላይ ምርጥ የሆነው የአፊር (አፋር) ወርቅ ምንጭ አፋር፣ ኢትዮጵያ ነው። ኢትዮጵያ ለሰለሞን እስጭና ሰወሰደችው የሰንደል እንጨቱም እንዲሁ ምንጭ ኢትዮጵያ ናት። እስከ በግመል እስጭና ለሰለሞን ይዛ ከሄደችው ማናቸውም ሥጦታ በተጨማሪ የአፊርን ወረቅ ጨምሮ ሌሎች ውድ ብርቅዩ ሥጦታዎችንም በመርከብ እስጭና ወስዳለች።

እንደ እውነቱ ከሆነ ኢትዮጵያ ከመሄድዋ በፊትም ሰለሞን ቤቱን ለመሥራት እና ለማስዋብ እነዚህን ቁሳቁሶች እንዲሁም እንሰባችን ከኢትዮጵያ ይገዛ ነበር። ይህን እውነታ አስመልክቶ አራቱ እንደሚከተለው ብሏል፡-

“ንጉሱ ከታርሲስ / አፋር፣ ኢትዮጵያ ውስጥ የነበረች የወደብ ከተማ/ ወደብ ከሂራም የጦር መርከቦች ጋር አብረው የሚነሱ የንግድ

መርከቦች ነበሩት። የታርሲስ የንግድ መርከቦች ወርቅ፣ ብር፣ የዝሆን ጥርስ፣ ጠጣዎች እና ዝንጆሮዎች ጭነው በየሶስት ዓመቱ አንድ ጊዜ (ወደ ኢየሩሳሌም) ይመጣሉ። (መጽሐፍ ቅዱስ፣ ነገሥት 1:22) ንግሥት ሳባ ኢትዮጵያዊት ለመሆንም ይህ ሌላው ጠንካራ ማስረጃ ነው። ከሶስትም በኋላ በጀሆላፋት ጊዜም አፋር ወርቅን በንግድ መርከቦች እየጫነች ለኢየሩሳሌም ማቅረብም ቀጥላለች። ጀሆላፋት ወርቅ ስመጫን ወደ ኦፊር የሚሄዱ የንግድ መርከቦችን አሠርቶ ነበር። ሆኖም ጨርሶ አልቀዘፋም። ምክንያቱም በኤዚዮን ገበር ስጥመው በመሰባሰቡቸው ነው" (1 ነገስት፣ 22:48)። ኤዚዮን ገበር ኢትዮጵያ ውስጥ የአፋር/ኦፊር/ የነበረች ወደብ ናት። ይህም አንዲሁ ንግሥተ-ሳባ የኢትዮጵያ ንግሥት እንደነበረች ያረጋግጣል። የሳባን አምነት በተመለከተ አረቦች ስሟን ለማጥፋት እንደሚሞክሩት ሃይማኖት-የለሽ አልነበረችም። በኖላ፣ በሳሌም/ኢየሩሳሌም/ ንጉሥ በመልክዴዴቅ፣ ኢትዮጵያን በመሰረተው በኢትዮጵ እና ዙፋኑን በወረሰችው በታላቁ ንጉሠ-ነገሥት በአጼ/ኤስያኤል/ አምላክ ታምን ነበር። አነዚህ ንጉሶች ሁሉም ወደ አስራኤል ሄደው ስጦታ ሊያበረክቱለት የመሲሁን መወለድ የሚጠበቁ ነበሩ። ሳባ በአጼ/ኤስያኤል/ ቤተ-መንግሥት እንደ አናትዋ እንደ አዝሚና እንደ መቆየትዋ እና የኢትዮጵ ዝርያ የሆነው አያትዋ ቤት ውስጥ እንደሚደግግ በዚህ እምነትና እውቀት ታንፃ ነበር። በመሆኑም ስለሰለሞን ዝና ስትሰማ መሲሁ መስሏት ነበር። ስለዚህ ወደ አስራኤል ተጉዛ ሥጦታ የማበርከቱን ክብር ተሸቀዳድማ ለመውሰድ ወሰነች። አማካሪዎቿ ግን ሰለሞን የንጉሥ ዳዊት ልጅ ነው አንጂ መሲሁ አይደለም ሲሉ ነገሯት። በዚህም ምክንያት ጉዞዋን አዘገየችው። በመጨረሻ ግን እውነቱን ራሷ ማረጋገጥ ስለፈለገች በመሄዷ ፀናች። ኢየሩሳሌም ስትደርስ ሰለሞን መሲሁ አለመሆኑን አረጋገጠች። ሆኖም በጥበቡ እና በ ስርዐተ ቤተመንግሥቱ ተደነቀች። ተማረከች እና አግብታው ቀዳማዊ ምኒልክን ፀንሳለት ተመለሰች። ስለዚህ በጨረቃ እና በከዋክብት የምታምን ጣእት አምላኪ ነበረች የሚባለው ፍፁም ስህተት ነው።

ደቡብ አረቢያዎቹ "ቢልቂስ የኛ ንግሥት ነበረች" ሲሉ በከፊል እውነታቸውን ነው። በርግጥም የሁዋላ ሁዋላ የነሱ ንግሥት ነበረች። ነገር ግን የመንን በንግሥትነት የገዛችው አባትዋ ከሞተ ብዙ ቆይታና

በንግሥት ሳባ ፈቃድና በአግካዚዎች የጦር እገዛ ነበር። ታሪካዊ አንደሚከተለው ነው፡-

የቢልቂስ ዘረ ምንጭ ኢትዮጵያ ናት። በኛ መረጃ መሰረት አባትዋ አዲላዘር ይባላል። የየመን ንጉሥ ነበር። የመን የኖረ አንድ አውሮጳዊ እንደዘገበው አናትዋ ኤኬዬ/አትዬ?፣ አቲን?/ አኬብ፣ አንዲት የኢትዮጵያ ንግሥት ናት። በስመ ሞክሼነት አንጂ የንግሥተ-ሳባዋ አኬብ አይደለችም። (N.Peam and V. Barlow, *Quest for Sheba*, London, 1964), pp. 250-251. የቢልቂስ አናት፣ ሌላ አኬብ ናት ማለት ነው። አዎን ኢትዮጵያ አይደለችም።

ፕሮፌሰር ስርግው ሃብሰሰላሌም ኮማንደር ክራውፊርድ የተባለውንና የየመኑ ኢማም አማካሪ የነበረውን አውሮጳዊ አመልካቲው እነዚህን ሁለት ጸሐፊዎች ይጠቅሷቸዋል። ኮማንደር ስለ ቢልቂስ የተወሰነ መረጃ የያዘ ጥንታዊ ጽሁፍ አግኝቻለሁ የሚል ነው። ፕሮፌሰር ስርግው ሃብሰሰላሌን እንጥቀስ።

"ኮማንደር ክራውፊርድ ሰየመኑ ኢማም የረጃም ጊዜ አማካሪ የነበረ ባንዲት ቆንጆ ንግሥት እየተመራ ወደ ንጉሥ ሰለሞን ስለሚተምም የግመሎች መንጋ የሚናገር አድሜ ጠገብ ጽሑፍ አግኝቻለሁ" ብሏል። ስምዋ ቢልቂስ ይባላል። የሻር ሃቢል ልጅ ናት። አናትዋ የኢትዮጵያ ንግሥት ኤኬዬ አኬብ ናት። በልጅነትዋ በአናትዋ አገር ብዙ ዐመታትን አሳልፋ አባትዋ ከመሞቱ ትንሽ ቀደም ብሎ ወደ ማሪብ ተመልሷለች። አንደታሪኩ ከሆነ ቢልቂስ ሰላቢያን ዘውድ የተወዳደረች የመጀመሪያዋ እንስት ናት።" (ስርግው ሃብሰሰላሌ፣ የጥንታዊ እና መካከለኛ ኢትዮጵያውያን ታሪክ እስከ 1270 (ገጽ 38-39)።

ክራውፊርድ ካገኘው ጽሑፍ ቢልቂስ ከኢትዮጵያ ጋር ዝምድና አንዳላት አንረዳለን። ስዕሉ-ሁኔታው አሁን ግልጽ ነው። ቢልቂስ ከአናትዋ ጋር በኢትዮጵያ ውስጥ አድጋለች። ይህም ኢትዮጵያ ውስጥ መወለድዋን ያሳያል። በርግጥ እናትዋ ኢትዮጵያ ውስጥ ከኖረችና ቢልቂስም ኢትዮጵያ ውስጥ እናትዋ ጋ ካላደገች ሌላጋ የት ታድጋለች? እውነት ነው። አባትዋ በኢትዮጵያ /ንግሥት ሳባ/አኬብ/ ሥር ያለ ንጉሥ ነበር። ምክንያቱም ያን ጊዜ ደቡብ አረቢያ የኢትዮጵያ ቅኝ ግዛት ነበር። ንግሥት አኬብ ንጉሥ ሻር ሃቢልን

አግብታ ቢልቂን ወልዳሳች። የተጋቡት እሱ ወደ ኢትዮጵያ መጥቶ ይሁን ወይም አሷ ወደ እሱ ሄዳ የታወቀ ነገር የሰሙ። አንድ ነገር ብቻ ግልጽ ነው፤ አብረው ብዙ አልቆዩም። ሳይፋቴ አልቀሩም። ምክንያቱም ኢትዮጵያ ውስጥ እየኖረች ልጅዋን ቢልቂን ታሳድግ ነበር። ቢልቂስ ራስዋም ባንድ ወቅት ካባትዋ ጋር አብራ ኖራለች። ማለገጃውም ደቡብ አረቢያ ውስጥ ባል አግብታ ነበር። ምክንያቱም ይሁን ምን ባሏን ገድላ ወደ ኢትዮጵያ ኮበለለችና ከእናትዋ ከአዜብ ጋር ትኖር ጀመር። ባልዋን ገድላ ከየመን ሸሽታ ኢትዮጵያ ውስጥ ምትኖርበት ስዐት የአዘቦና ቆቦ ንግሥት ከነበረችው ከሳባ ዘመድ ከንግሥት ሣሆይ ጋር ንግሥተ-ሳባን አጅባ ንጉሥ ለሰሞንን ለማየት ወደ ኢየሩሳሌም ሄዳለች።

ድንግል የነበረችው ኢትዮጵያ ንጉሥ ሰሰሞንን አገባችና የሀገር ሚስቱ ሆነች። ዝሙት እንደፈጸመች ይህን መቁጠር ስህተት ነው፤ ምክንያቱም አግብታዋለች። ሌሎች ሁለቱ እንስቶች ቢልቂስ እና ሳሆይ የሰሰሞንን አባቶች ሆኑ፤ ምክንያቱም ሰሰሞን ሌትን እማላይ ስው ነበር። ቢልቂስን ያስረገዝ አያሰረገዝ ማስረጃ የሰንም። ኢትዮጵያ እና ሣሆይ ግን ከሰሰሞን ጸንሰው እንደቅደም ተከተላቸው ቀዳማዊ ምኒልክን እና ዜጋዬን ወለዱ። በጊላ ቀዳማዊ ምኒልክ ዜጋዬን “ዛጉዬ” ሲል ጠራውና የአዘቦና የላስታ ንጉሥ አድርጎ በናቱ ዙፋን አነገሠው። ኢትዮጵያ እና ሣሆይ ወደ ኢትዮጵያ ሲመለሱ ቢልቂስ ግን ሰመመለስ ምክንያት ስላልነበራት አዛው ቀርታ ስትኖር በኢትዮጵያ እና በቀዳማዊ ምኒልክ ትዕዛዝ አግኝቶች ወደ የመን ወለዷት እና አባትዋ ከሞተ በጊላ የመጀመሪያዋ የደቡብ አረቢያ ንግሥት አድርገው አነገሷት። ለዚህ ነው አረቦች እንደ ንግሥታቸው የሚቆጥሯት እና ከኢትዮጵያ ወይም ከንግሥት ሳባ ጋርም የሚያምታቷት። ኢትዮጵያውያን የየመን ንግሥት አድርገው ባያነገሷት ኖሮ ወደ አረቢያ የመመለስ ተስፋ ሳይኖራት የሰሰሞንን ቁባት ሆና በኢየሩሳሌም በቀረች ነበር። ምክንያቱም አረቦች እንደ ኢትዮጵያውያን ባለ ነፃ አእምሮ ሰላላሆኑ ሌት ልጅ ንግሥት አንድትሆን ፈጽሞ ስለማይፈቅዱላት ነው። ኢትዮጵያ ወይም ንግሥት ሳባ ራሷም አረባዊት ብትሆን ኖሮ ንግሥት ባልሆነች ነበር፤ ህቁም አረቦች በታሪካቸውም ሌትን አንገሠው አያውቁም። ኢትዮጵያ ናት ቢልቂስን

እንዳነገሠችው ሁሉ በአረቦች ላይ ሌቶችን የምታነገሥባቸው፤ ወይም የምታነገሥላቸው።

ለሰዚህ ኢትዮጵያ (ንግሥት ሳባ) አረባዊት መሆን አትችልም፤ አልሆነችምም። ኢትዮጵያ (ንግሥት ሳባ) አረባዊት ሳትሆን ያሳጥርጥር ኢትዮጵያዊት ናት። ቢልቂስም እንዲሁ በናትዋ በኩል ኢትዮጵያዊት ነች። “ሳባ” ኢትዮጵያ ውስጥ በአጼ እስያኤል የተመሰረተች ከተማ ነበረች። አረቢያ ውስጥ ያለችው “ሳባ” ግን ኢትዮጵያውያን ደቡብ አረብን በቅኝ ገዢነት በሚገዙበት ወቅት ዋና ከተማቸውን ለማስታወስ የሰየሟት ሌላ ከተማ ናት። ሰመሆኑ መቸ ነው አረብ ኢትዮጵያን በቅኝ ገዢነት የገዛና ያስለጠነው? በፍጹም ተደርጎም አያውቅ። ህቁ የተገላቢጠሽ ነው። ይህ ነው፤ የንግሥት ሳባ (የኢትዮጵያ) እውነተኛው ታሪክ።

ከኢትዮጵያ ታሪካውያን ሃውልቶች፤ የድንጋይ ላይ ጽሑፎች እና በየመን ውስጥ ከሚገኘው መረብ ወንዝ ጎን ለጎን ኢትዮጵያውያን በየመን ውስጥ ሰነበራቸው ተሳትፎ ሌላው ማስረጃ የመን ያን ጊዜ “ናግራ” መባልዋ ነው። (ና በግራ በኩል፤ ኢትዮጵያውያን ወታደሮች የመንን ቅኝ በሚገዙበት ወቅት ወታደራዊ ማዘገፍ ቃል ነበር። የመን የሚሰውም ቃል “የ ማን?” ከተሰኘው አማርኛ የፈለቀ ነው።)

ቀዳማዊ ምኒልክንና ወንድሙን ዜጋዬን በተመለከተ በርግጥ በወላጅ እናቱ እግር የአዘቦና የላስታ ንጉሥ አድርጎ ሲያነገሠው ምኒልክ ነው ዜጋዬን “ዛጉዬ” ብሎ የሰየመው። (ከዚህ የተነሳ ነው የቀዳማዊ ዛጉዬ ተወላጅ፤ መራ ተክለ-ሃይማኖት ዳግማዊ ዛጉዬ ተብሎ በላስታና ላሊበላ ላይ የነገሠው እና ይኩኖ አምላክ ዙፋኑን እንደገና ወደ ስለሞናዊው ሥርወ-መንግሥት እስከሚመልሰው ድረስ ኢትዮጵያን የገዛውን የዛጉዬ ሥርወ-መንግሥትን የመሰረተው።)

ሌቶችን ንግሥት አያልን የማንገሥ ባሕላችን ደግሞ ተራማጅ አስተሳሰብ የነበራቸው ኢትዮጵያውያን በጸታ እኩልነት ያምኑ እንደነበረ ያሳያል። ሳባ ወይም ኢትዮጵያ የመጀመሪያዋ የኢትዮጵያ ንግሥት አልነበረችም። ለምሳሌ ከሷ በፊት ንግሥተ-ነገሥታት የነበረች ንግሥት ነበረች። ኢትዮጵያ ትባላለች። የኢትዮጵያ 3ኛ ልጅ ነበረች። ስሙ-መንግስትዋ ለንደቅ-ጃን ይባላል። አባትዋ ኢትዮጵያ 3ኛ

በጣም ይወዳት ስለነበረ በመሰላ ኢትዮጵያ ንግሥተ-ነገሥት አደረጋት። ይኸውም ኢትዮጵያ ከመወሰዷ ከብዙ ዐመታት በፊት ነበር። ለ45 ዓመት ገዝታለች። ከሷ በተጨማሪ ኢትዮጵያ ሴሎች ሁለት ሴቶች ልጆቿንም ንግሥቶች አድርጎ አንግሷቸዋል። አንዷ አሊና የተባለችው የኤደን ንግሥት ነበረች ። ከ 2900 ዓመት በፊት ደግሞ አክሱማይት የተባለው የንግሥት ሳባ የልጅ ልጅ ኢትዮጵያውያን ንግሥቶችን “አንደኬ” በሚል የማዕረግ ስም በነቢያ፣ በግብፅ እና በሊቢያ ላይ ያነገሥ ነበር። በ1000 ዓመታት ጊዜ ውስጥ ከአክስቱ ጀምሮ የ13 ንግሥታት ታሪክ ተመዝግቧል። እነሱም፦

1. አዚት (የአክሱማይት አክስት).
2. ኒኒ
3. ቅንዳቅስ
4. ሰማርታ
5. ካሺታ (የፈርዖን ቲሬሃቅ እናት)
6. ሙዝልቢያ (ሴላው መጠሪያዎ አሚን ሪትስ የነበረ፣ የፍቅር ዓምላክ ተደርጋ የተቆጠረች፣ 240 ባሎች የነበሯት እና 130 ዓመት የኖረች)
7. አንጥያ (የሙዝልቢያ ልጅ)
8. አንስጥያ (የአንጥያ ልጅ)
9. አንስጣጥያ (የአንስጥያ ልጅ)

ከላይ የቀረቡት አራቱ እናቶች፣ ልጆች እና የልጅ ልጆች አጅግ ውብ ከመሆናቸው የተነሳ ፊታቸውን ያዩ እና ድምፃቸውን የሰማ ማንኛውም ህመም ያለበት ለው ከያዘው በሽታ ይፈወሳል ተብሎ ይታመን ነበር። ሁሉም አንደ አማልክት ተቆጥረው በግብፃውያን፣ በነቢያውያን እና በሊቢያውያን ይመሰክሩ ነበር።

10. የኔትሜር (ታላቅ የግብፅ ፈርዖን የነበረው የፒያንግሮ እናት፣)

11. ሃትሃር (የታላቁ ሂሜክስ ባለቤት)
12. ዳግማዊ ቅንዳቅስ

13. እቴ ህንደኬ ቋን (ሰሊዮሱስ፣ ሰማርያም እና ሰዮሴፍ ከሄሮድስ በሸሽብት ወቅት በግብፅ ውስጥ ጥገኝነት የሰጣቸውና የሳይኛው ግብፅ ንጉስ የነበረው የንጉሥ አማናቱ ተትናይ አህት) ናቸው።

ዝርዝሩ ከዚህ በረዝምም ለጊዜው ይበቃናል። አረቦች እነዚህን የመሰሉ ንግሥቶች ጨርሶ አልነበሯቸውም። የኢትዮጵያ ንግሥቶች ነበሩ ሲገዟቸው የኖሩት። አረቦች በኢትዮጵያ ሴቶች መገዛታቸው ብቻ ሳይሆን እንደ ጣኦታት ያመልካቸውም ነበር። የነዚያ አስደናቂ ንግሥታት ዝርያዎች የሆኑ ቆነጃጅት ኢትዮጵያውያት ዛሬ የማይረቡ አረቦች ገረዶች ሆነዋል። አይ ጊዜ! ይህ ሰኢትዮጵያ አሳዛኝ እና አሳፋሪ ክስተት ነው!

የንግሥት ሳባ የዘር ሐረግ ምን ይመስላል? ለመሆኑ ኢትዮጵያ ወይም ንግሥት ሳባ በገህድ የነበረች ሰው ናት? ኢትዮጵያዊትስ ነች? አዎ! ፍጹም በሆነ ርግጠኝነት ንግሥት ሳባ በገህዱ ዓለም የነበረች ገሃዳዊ ሰው ናት፤ ኢትዮጵያዊትም ነች። የሳባ ከተማ ንጉሥ የነበረው የንጉሥ አጋቦና ተብሎ ይጠራ የነበረው የ ተዋሰያ ሳቢ የልጅ ልጅ ናት። ሳባ ከተማ የተመለረተቸው የንግሥናው ስም ለንደቅ-ዐልማ ይባል በነበረው በእሴ ወይም አሰያኤል ነው። አሰያኤል የቀዳማዊ ኢትዮጵ እና የሳልሳዊ ኢትዮጵ ተወላጅ ሲሆን የሳባ ከተማ የመጀመሪያው ንጉሥ ነው። የኢትዮጵያ ንጉሠ-ነገሥት ሆኖ ረጅም ዘመን ከመኖሩም በላይ ልጆቹ እና ዘመዶቹ የሆኑ በርካታዎችን ንጉሦች እያደረገ ሾሟል። ከነዚህ ውስጥ አምር ሳቢሳባ ተብሎ የነገሠው ልጅ ኩርፋን፣ ጥንዛቦ ተብሎ የገዛው የኩርፋን ልጅ ስርፌ፣ የቆቦ ንጉስ ተብሎ የነገሰው የሰርፌ ልጅ አኪላገጥ፣ እና የአኪላገጥ ልጅ ሳባ፣ የሳባ ልጅ ጽርስቅላ አንዘቦ፣ የጽርስቅላ አንዘቦ ልጅ አቅጃቦ፣ እና ተዋሰያሳቢ ተብሎ የነገሰው የአቅጃቦ ልጅ አጋቦና ይገኙበታል። አጋቦና የሚባለው ተዋሰያሳቢ ልዕልት አዝሚናን ወለደ። ልዕልት አዝሚና ኢትዮጵያን ወለደች። ኢትዮጵያ አያትዋ አጋቦና፣ ተዋሰያሳቢ ተብሎ በነገሰባት ሳባ ከተማ ንግሥት ሳባ ተብላ ተጠራች። ስለዚህ ከዚህ የዘር ሐረግ ሳባ የኢትዮጵ ዝርያ የሆነች፣ አያትዋ የሳባ

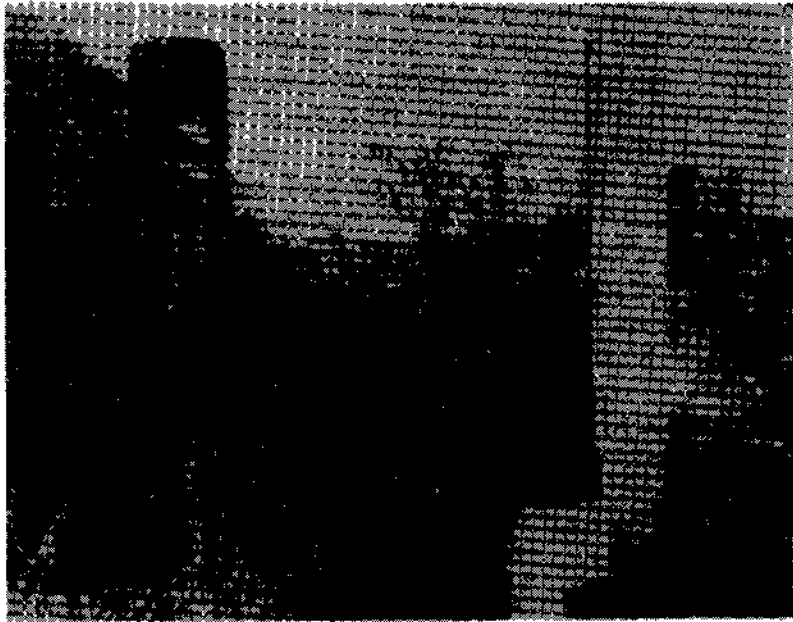

ንጉሥ የነበረ ኢትዮጵያዊት ናት ብለን እንደመድማለን። ይህ ሀት የንግሥት ሳባን የማንነት ጥያቄ ላንዴ እና ለመጨረሻ ጊዜ የሚመልስ ይሆናል። ከዚህ ሌላ ተጨማሪ ማስረጃ የሚያስፈልገው አይደለም። ማንኛውም ተጨማሪ ማስረጃ ይህን የሚያጠናክር ነው የሚሆነው። የኢትዮጵያን ትክክለኛ ታሪክ የያዙ መጽሐፎችን ላወደሙ የኢትዮጵያ ፓትርያሪኮች ለነበሩ ግብፃውንና የነሱ አሻንጉሲቶች ለነበሩ ኢትዮጵያውያን ነገሥታት አግዜር ይይላቸውና የሳባን ማንነት ለማስረገጥ ከላይ የጠቀስነውን ታሪክ-ነገሥት ዘ ኢትዮጵያ ን አስከምናገኝ ድረስ ብዙ ደክምን።

የሳባ የዘር ሀረግ ቀደም ሲል ከተመዘገበው የኢትዮጵያ ዝርያዎች ከሆኑ የኢትዮጵያ ነገሥታት እና ንግሥታት ዝርዝር ጋርም ይለማማል። ይኸውም ከኢትዮጵያ እና ከአሞር ጀምሮ አስከ አያትዋ አስከ አጋቦና ያለው ሁሉ ነው። ዝርዝሩ አላይ ቀልጭ ብሎ ስለሚታይ እንደገና ይመልከቱት። በሳባ ከተማ እያንዳንዳቸው ለ10 ዐመታት የገዙትን እና የግዛት ዘመኑን ወደ 16 ዓመት አሳድጎ ተጨማሪ 6 ዓመት የገዛውን አያትዋን ያገኛሉ። የያንዳንዱ ንጉሥ የግዛት ዘመን 10 ዓመት እንዲሆን የደነገገው እጼ አለያኤል ነበር። የኢትዮጵያ አያት የግዛት ዘመኑን ወደ 16 ዓመት ያራዘመበት ምክንያት የልጅ ልጁ ኢትዮጵያ ወላጆቹን ገድሎብኛል በሚል ቂም እጼ አስያኤልን ስለገደለችውና በዙፋኑ ላይ ራሷን የኢትዮጵያ ንግሥተ-ነገሥታት አድርጋ በማስቀመጧ ጠያቂ ስላልነበረው ነው። ከኢትዮጵያ የዘር ሐረግ በግልጽ እንደምናየው አሞር፣ ጽርስቅላ፣ አቅጃቤ እና አጋቦና እያለ ይዘረጋል። አጋቦና ለኢትዮጵያ አያትዋ ሲሆን እናትዋ አዝሚና እና አባትዋ በቤተ-መንግሥቱ ውስጥ እሷ የተጸነለችበትን ዝሙት ፈጽመዋል ተብሎ በእጼ አስያኤል ፍርድ ስለተገደሉ ኢትዮጵያን በሳባ ከተማ ያሳደጋት ነው። አዝሚና በወጣትነትዋ ስለተቀጨች ንግሥት ስለመባልዋ የተመዘገበ ነገር የለም።

ኢትዮጵያል የኢትዮጵያ እንጂ የአረብ ንግሥት አለመሆንዋ ምንም ጥርጥር የለውም። መሆንም አትችልም። መጀመሪያ ነገር ቀደም ሲል እንደጠቀስኩት ኢትዮጵያል እና የአግኦዚ ወታደሮቿ ቢልቁስን እስካነገሱላቸው ድረስ አረቦች ንግሥት አልነበራቸውም። ሁለተኛ ኢትዮጵያል ራሱዋ የአረቦች ብቻ ንግሥት መሆን አትችልም። ምክንያቱም የአረብ ንግሥት ብትሆን ኖሮ መሲህ ነው በሚል

ሥጦታ ይዛ የአይሁድ ንጉስ ወደ ሆነው ወደ ሰለሞን በነጸነት መሄድ አትችልም ነበር። የአስማኤል ዘርች አረቦችና አስራኤሎች ከጥንት ጀምረው ጠላታዎች በመሆናቸውም ጭምር። ኢትዮጵያል ግን ኢትዮጵያዊት በመሆንዋ የላላም ንጉስ ስለሆነው ስለመሲሁ መወለድ እና በሁዋላ ለብላለገል የተባሉት እና ጠቢባን የሆኑት ኢትዮጵያውያን ነገሥታትም የኢትዮጵያ ንፁህ ምርቶች የሆኑትን ብሚውን ወርቅ፣ አጣን እና ከርቤ ሥጦታ ይዘውለት ወደ አስራኤል እንደሚጓዙ ሲነገር እየለማች ነበር ያደገችው። አረቦች እና አስራኤል የአብርሃም ሚስት እና የይሣቅ እናት የሆነችው ሣራ የአስማኤል እናት ከሆነችው ከአጋር ጋር ከተቀያየመችና አብርሃም አጋርንና አለማኤልን ከቤቱ እንዲያስወጣቸው ካደረገችበት ጊዜ ጀምሮ ፀባኞች ናቸው። በአለማኤል እና በይሥሐቅ መካከል ያለው ፀብ ያን ጊዜ ይቅርና ዛሬ እንኳ በመካከላቸው ምሥራቅ በዝርያዎቻቸው ዘንድ ከባድ ደም መፋለስ እንዳስከተለ ነው። ስለዚህ እንዲት የአረቦች ንግሥት (አረቦች ንግሥት ካለቻቸው) ስጦታዎች ይዛ ወደ አይሁድ ንጉሥ የመሄድ አድልዎ ዜር ነው። የሳሌም ንጉሥ ከነበረው ከመልከጼዴቅ እና ከአብርሃም ዘመን አንስቶ እንዲሁም ሂቦራ የተባለችውን ኢትዮጵያዊቷን ልዕልት አግብቶ አራት ሴቶችና ሁለት ወንዶች ከወለደው ከሙሴ ጊዜ ጀምሮ ከአስራኤል ጋር የደም ዝምድና የነበራቸው ኢትዮጵያውያን ብቻ ናቸው። ስለዚህም ኢትዮጵያውያን ብቻ ነበሩ የአይሁድን ንጉሥ ጥበብና እውቀት ሊቀስሙ እና በእንቅስቃሴ ሊገዳደሩት ወደ ኢየሩሳሌም መጓዝ የሚችሉት። ከዚህ በተጨማሪ ንግሥት ሳባ ሌላ ቦታ ሳይሆን ኢትዮጵያ ውስጥ ለመኖርዋ ተጨባጭ እና የተሟሉ ዝርዝር መረጃዎች አሉ። መቃብሯም ተጨባጭ ማስረጃ ነው። እከሱም ውለጥ ጉሎ ማክዳ የተባለ ቦታ አለ። በኢትዮጵያ ትውፊት መሰረት የንግሥት ሳባ አጽም ያረፈው እዚያ ነው።

እኩም ውስጥ ጉሱ ማከዳ የሚገኘው የንግስት ሳባ መካከ-መቃብር

ሌላው የማያውቀው ማስረጃ አመጣጥን የሚያሳየው የዘር ሐረግ ነው። ከኢትዮጵ ጀምሮ የወላጆቿን መገደል ለመበቀል አስከገደለችው አስከ እሴ ወይም አጼ አስከገደል ድረስ የሚዘረጋው የዘር ሐረግ። ከሷ በኋላ የመጣውን ዝርያዎን በተመለከተ ደግሞ ከቀዳማዊ ምኒልክ ጀምሮን እስከ ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ ድረስ 225 ነገሥታትን አንቆጥራለን። ሁሉም እነዚህ ነገሥታት ራሳቸውን ከሰለሞን ዘር ጋር በማያያዝ “በእግዚአብሔር የተመረጠ ድል አድራጊው የይሁዳ አንበሳ” ሊሉ የኖሩ ህልውናቸው ሊካድ የማይቻል ደምና ስጋ የተዋሃዳቸውና የለበሱ ገሃድ ለሰዎች ነበሩ። የያንዳንዱን ንጉሥ የግዛት ቦታና ዘመንም ለይተን እናውቃለን። በዘመናችን ከነበሩት ከቅርቡ ንጉሠ-ነገሥት ከአጼ ኃየለሥላሄ ተነስተንም ወደ ኋላ እስከ ቀዳማዊ ምኒልክ እና ንግሥት ሳባም መቁጠር እንችላለን። የነዚህን ነገሥታት ህልውና መካድና አሸቀንጥረን መጣል ያስኬዳል እንዴ?

በምንም መንገድ። የቀዳማዊ ምኒልክ እናት ኢትዮጵያ፣ ንግሥት ሳባ መሆኗን በትክክል እናውቃለን። አባቱ ንጉሥ ሰለሞን አይደለም የምንል ከሆነ ማነው ታዲያ አባቱ? እያንዳንዱ የኢትዮጵያ ንጉሠ-ነገሥት ፍንትው ብሎ የሚታወቅ አባት አለው። ምኒልክ ያለ አባት የተወለደ ይሆን? ሰለሞን አባቱ ካልሆነ ለአያቱ ለዳዊት ይበልጥ ክብር በመስጠት እና በሱም በመኮራራት ራሱን እንዴት “የዳዊት ልጅ” ብሎ ሊጠራ ቻለ?

ንግሥተ-ሳባን እና ልጇን አፈ-ታሪክ ናቸው ብለን በንግስታቸው አንኳ የአግክዚን እና የቋንቋቸውን የግዕዝን በኢትዮጵያ ውስጥ መገኘት ምን እናደርገዋለን? የፈላሻዎቹን እና የታቦተ-ጽዮንን ጉዳይ እንዴት እናደርገዋለን? የቃል ኪዳኑ ታቦት ኢትዮጵያ ውስጥ መኖሩን በንክድ እንኳ ኢትዮጵያ በያንዳንዱ ተዋሕዶ ቤተ-ክርስቲያን ውስጥ በምሳሌው የተቀረጸ ጽላት ያላት በዓለም ብቸኛ አገር እንዴት ልትሆን ቻለች? በተጨማሪም 40,000 አግክዚዎች እና ብዛታቸው ያልታወቀ ፈላሻዎች ወደ ኢትዮጵያ እንዴት ገቡ? ቋንቋቸው ግዕዝ በፊት የኢትዮጵያ መንገሥታዊ ቋንቋ አሁን ደግሞ የኢትዮጵያ ተዋሕዶ ቤተ-ክርስቲያን መገልገያ ቋንቋ ሲሆን እንዴት ቻለ? ይቺ የኢትዮጵያ ቤተ-ክርስቲያን ልክ አይሁድ በሲናይ በረሃ ለክብረ-በዓላት ያደርጉት እንደነበረው ዲያቆኖቿ እና ቀሳውስቷ ልብሉ-ተክህኖ ለብለው፣ ታቦት ተሸክመው፣ ልዩ ልዩ ቀለማት ያሏቸውን ዠንጥላዎች የሚያጠሱበት እና ዑደት የሚዞሩበት በዓለም ላይ ብቸኛ አገር እንዴት ሆነች? እይሁድ ያደርጉት እንደነበረው እጣን ለእንዴት ሊያጤሱ ቻሉ? በእኩም እና በጣና ደሴት እንሰሳትን ይሰጠው የነበረው ለምንድነው? ቀዳማዊ ምኒልክ አግክዚዎችን ንጉሦች እና ካህናት እያደረገ በመንግሥቱ የሥልጣን ቦታዎች ላይ ከፍ አድርጎ ባይሾማቸው ኖሮ አግክዚዎች በእኩም ንጉሥ እና ንግሥት እስከ ማንገሥ እና ማውረድ ብቻ ሳይሆን ያልፈለጉቸውን ነገሥታት እስከ መገደልም የደረሰ ኃይል እንዴት ሊኖራቸው ቻለ? አግክዚዎች በ4ኛው ክፍለ-ዘመን ከንጉሠ-ነገሥት አብርሃ ጋር የተደራደሩት እና እስከ ዛሬ ድረስ በኢትዮጵያ ተዋሕዶ ቤተ-ክርስቲያናት የሚሠራባቸውን የአይሁድ እምነት አሠራሮችን ወደ ኢትዮጵያ አስርገው ያስገቡት በምን ሥልጣናቸው ነበር? ንግሥተ-ሳባ ወይም ኢትዮጵያ ኢትዮጵያዊት ባትሆን፣ ንጉሥ ሰለሞንን ለመጎብኘት ሥጦታዎች ይዛ ባትሄድ እና

ቀዳማዊ ምኒልክን ጸንሳለት ባትመሰስ ኖሮ ይህና፤ ይህ ሁሉ በኢትዮጵያ ውስጥ እውን መሆን አይችልም ነበር። ንግሥተ-ሳባ ወደ እስራኤል ያደረገችውን ጉዞ እስመልክቶ ሌሎች በርካታ ዝርዝሮችን ማቅረብ ይቻል ነበር። ሆኖም በዚህ ጥናት ትኩረቱ የንግሥት ሳባ እና የንጉሥ ሰለሞን ታሪክ እውነተኛ ታሪክ መሆን አስመሆኑን ማረጋገጥ ስላልሆነ እዚህ ላይ አበቃለሁ። ሳባ በእውን የነበረች ኢትዮጵያውን ንግሥት ነበረች በሚለው ሀሳብ አጠንጥኛለሁ። አንባቢዎቼ ስለሷ እና ስለ ቀዳማዊ ምኒልክ ተጨማሪ ዝርዝሮችን ማግኘት ከፈለጉ “የተደበቁና ያልተነገሩ የአይሁድ እና የኢትዮጵያውያን ታሪኮች” የተሰኘውን መጽሐፌን እንዲያነቡ እጋብዛለሁ። መፅሀፉ ግን በእንግሊዝኛ ነው።

አሁመድ ግራኝ ከሌሎቹ የአርሞ ሥርወ-መንግሥት ጋር ጦርነት ባደረገበት ጊዜ እና በዘመነ-መሳፍንት ወቅት እምስት የአርሞ ጊቤ መንግሥታት ማለትም፡- ሊሙ-አናሪያ፣ ጂማ፣ ጎማ፣ ጉማ እና ጌራ አንጻራዊ ሰላም፣ የውስጥ አገዛዝ ነፃነት እና የንግድ ብልፅግና አግኝተው ነበር። ሲሙ-አናርያ በጂኦግራፊያዊ አቀማመጡ የንግድ መስመር እምብርት ስለነበረ እና የወርቅ ክምችትም ስለነበረው ከሁሉም ጎልቶ የወጣ እንደ ነበረ እሙን ነው። በሸዋ ውስጥ ያሉ የሰላሌ አርሞዎች ከአሁመድ ግራኝ ጦር ጋር ተባብረው «ሰለሞናዊውን-አርሞ-ስርወ-መንግሥት» በሚወጉበት ወቅት የሊሙ-አናርያ ንጉሦች ግን ከመንግሥት ጋር ጥሩ ዲፕሎማሲያዊ ግንኙነት ነበራቸው። ይህ ዲፕሎማሲም እስከ ንጉሠ-ነገሥት ለርፀ-ድንግል ዘመን (እ.ኤ.አ.1563-1597) ድረስ እና ከዚያም ወዲህ ዘልቋል። የሊሙ-አናርያ ንጉሶች ለኢትዮጵያ ንጉሠ-ነገሥት ሌባ ያኸ በመሆናቸው የሌባ ያኸ ግብር ይገብሩ እንደነበረ ተመዝግቧል። ሰምሳሌ ከአናርያ የሚከፈለው የወርቅ ግብር በሰርፀ-ድንግል ዘመን-መንግሥት ሰማይ ነክቶ እምስት ሺ ወቄት ወርቅ ደርሶ ነበር።

ሁለቱ ብቁ የአናርያ መሪዎች አባ ጎሞል (እ.አ.አ.1800-1825) እና ተተኪያቸው እና ልጃቸው አባ ባጊቦ (እ.አ.አ.1825-1861) የሚጠቀሱ ናቸው። ወደ መሳፍንቱ ዘመን ማብቂያ አካባቢ አባ ጎሞል ከጎጃም እና ከከፋ መሳፍንት ጋር ዲፕሎማሲያዊና ንግዳዊ ትስስሮች ፈጠሩ። ተተኪያቸው አባ ባጊቦ በቡና፣ በወርቅ፣ በዝሆን ጥርስ፣ በጥርኝ፣ እና አልፎም በባሪያ ንግድ እጅግ ከመበልፀጋቸው የተነሳ ከእጁ ቴዎድሮስ

አያት ከራስ ጎሹ የጦር-ሠራዊት ጥበቃ እስከመጠየቅ ደርሰው ነበር። ይህንን ዓላማ ለማሳካት የዳምት ገዢ ሰነበሩት ሰራስ ጎሹ ሴት ባሪያዎችን ጨምሮ የተሰያዩ ሥጦታዎችን ልከውላቸዋል። በፃፉት ደብዳቤም ግንኙነታቸውን ለማጠንከር የደጃዝማቹን ሴት ልጅ ሰጋብቻ ጠይቀው ነበር። ደጃዝማቹ ሥጦታውን ተቀብለው 30 ነፍጥ እና ስለመሳሪያው አጠቃቀም ስልጠና የሚሰጡ ባለሙያዎችን ጨምረው ልከውላቸዋል።

ምንም እንኳ እነዚህ መንግሥታትና መሪዎቻቸው አርሞዎች ቢሆኑም አርሞነታቸው እንዳቸው ባንዳቸው ላይ ወረራ አንዳይፈጽሙ አላቀባቸውም። ሁለቱም አባ ጎሞል እና አባ ባጊቦ ጉማን ገባራቸው ሊያደርጓት በርካታ ጊዜ ወረራ ፈጽመውባቸዋል። አባ ባጊቦ ከደጃዝማች ጎሹ ጋር ወታደራዊ ስምምነት እና የንግድ ግንኙነት ማድረግ የፈለጉበት ሌላው ምክንያት የጉዳሩን ለም መሬት ስመቆጣጠር ነበር። «የጅማው ንጉሥ አባ ጂፋር (እኤአ 1830-1855) በጣም ጠንካራ ሆነው ሲወጡ በጊቤ ክልል እና በታዋቂው ሶዶ ገበያ መካከል ያለውን መሬት ተቆጣጠሩ» ። ቆይቶ እኚሁ አባ ጂፋር ጃንጀሮ፣ ጎማ፣ ጉማ እና ጌራ የተባሉትን ግዛቶች ወርረው አንድ አደረጉቸው። የእባ ጂፋርና ቀደም ያሉትም የአባ ጎሞልና የአባ ባጊቦ ወረራዎች አጼ ምኒልክ እማራን፣ እፋርን፣ ትግሬን፣ ወላይታን እና የአርሞ ግዛቶችን በማዕከላዊ መንግስታቸው ስር ለማድረግ ካደረጉት ወረራ የሚለየው በአላማው ብቻ ነው። አርሞዎቹ መሳፍንት አጎራባች መሬቶችን በመያዝ የግል ግዛታቸውን ለማስፋፋት ሲሆን የምኒልክ ግን ከዘመነ መሳፍንት በፊት የነበረችውን ትልቋን ኢትዮጵያ በአንድ ማእከላዊ መንግሥት ስር ለማስባሰብ ነበር። በዚህ ምክንያት፣ ምኒልክ የአርሞ ግዛቶችን ብቻ አይደለም ወደ ግዛታቸው የቀላቀሉት፤ የጎንደርን እና የጎጃምን አማራም አስፈላጊ ሆኖ በተገኘው በማናቸውም ዘዴ አስገብረዋል። ሉዓላዊ ገዢነታቸውን ያልተቀበሉትንና ግብር መገበር አቁመው ያመፀባቸውን እማራ ሆኑም አልሆኑም ማንም ንጉሠ-ነገሥት እንደሚያደርገው በጽኑ ቀጥተዋል። ጎንደር አልገብርም በማለቱ፣ ከዚህ ቀደም በአጼዎቹ ሉስንዮስ እና ቴዎድሮስ ድምጥማጡ እንደ ጠፋ አስተውሰናል። የእነዚህ ነገሥታት ቁጣ የጎንደርን ህጻናትና አሮጊቶችን እንኳን አልማረም።

ቴዎድሮስ ጀምረውት፤ አዬ ዮሃንስ ቀጥለውበት፤ አዬ ምኒልክ አስፋፍተውት አዬ ኃይለሥላሴ ፈረሳቸውን ጠቅል ብለው የጠቀሱት ሀገር፤ በመጀመርያ ለደርግ፤ ቀጥሎ ለኢህአዴግ ተርፎለት እስከ ዛሬ ይገኛል። በአሁኑ ለዐት የዚህ ሁሉ ጥረትና ድካም ፍሬ ተመጋቢ ኢህአዴግ ነው። ነገ ደግሞ ተረኛው ገዢ ነው። ከአለታት አንድ ቀን ደግሞ የኢትዮጵያ ህዝብ ተጠቃሚ ይሆን ይሆናል።

ዘር ግምት ውስጥ ሳይገባ ለሥልጣን እና ለግዛት መፋለም በልሂቃን ተፈጥሮ ውስጥ ያለ ባሕሪ ነው። ልሂቃን ኃይላቸውን እስከሚያጠናክሩ እና ይገባናል የሚሉትን ግዛት እስከሚጠቀሱ ድረስ ሁል ጊዜ እርሶ በርሳቸው ይዋጋሉ። የትግራይ የጦር አበጋዞች እንኳ ኃይላቸውን ለማጠናከር እና ግዛታቸውን ለማስፋት እርሶ በርሳቸው ይዋጉ ነበር። ባለፉት ጊዜያት በመረብ ወንዝ ማዶና ማዶ ያሉት የትግራይ እና የትግረ ገዢ መደቦች ለሥልጣን እና ለግዛት ሲሉ ተዋግተዋል። ለምሳሌ፣ ከአጋሜ የአጋሜው የደጃዝማች ለባጋዲላ አባት የሹም አጋሜ ወልዱ ገዢ ቤተሰብ፣ ከተንቤን የአጼ ዮሐንስ 4ተኛው አባት ሹም ተንቤን ምርጫ ፣ ከአንደርታ የራስ ወልደሥላሴ ቤተሰብ እና የከንቲባ ተስፋ እና ዘርአይ ቤተሰብ፣ ደጃዝማች ወልደሚካኤል እና ደጃዝማች ኃይሉ ከሀማሴን ሁል ጊዜ በሥልጣንና በመሬት ጥያቄ አምርረው የሚዋጉ ደመኛሞች ነበሩ።

አጼ ቴዎድሮስ፣ በዋናነት በኦሮሞ ራሶች ተወስዶ የነበረውን ለሰሞናዊውን ሥርወ-መንግሥት መልሶ መመለረት ከመለከት የታዘዙት ተግባርና ግዴታቸው እድርገው ተመለከቱት። ለለዚህ፣ ባለሙሉ ሥልጣን እንደራሴ መሆን በተጠናወታቸው ከተቻለም ንጉሠ-ነገሥት መባል በሚቋምጡ መሳፍንት ተከፋፍላና ብዙ ቦታ ተባጣጥሳ የነበረችውን ኢትዮጵያን አንድ ለማድረግ፣ ዘመነ-መሳፍንትን በማስቆምና ዳር ድንበርዋን እንደ ቀድሞው እስከ ቀይ ባህር እና እስከ ሕንድ ውቅያኖስ በማስፋት ኢትዮጵያን ወደ ቀድሞ ክብርዋና ገናናነትዋ የመመለስ ራዕይ ይዘው ተነሱ።

ይህንን ታላቅ ራዕያቸውን እውን ለማድረግ ከነዚያ ትናንሽ ዓላማዎች እና ጠባብ ግዛቶች ከነበሯቸው በርካታ መሳፍንት ጋር ጦርነት ማድረግ ነበረባቸው። አጼ ቴዎድሮስ አይቀሬ ጦርነት ከሚዋጉዋቸው የመጨረሻዎቹ መሳፍንት አንዱ ራስ ዓሊ ትንሹ ነበሩ። ከራስ ዓሊ

ትንሹ ጎን ደግሞ ኃይለኛዋ እቴጌ መነንን ነበሩ። አሳቸውንም መፋለም ነበረባቸው። እናትና ልጅ ሁለቱም የየጁው ሴሩ ጓንጉል እና የትልቁ ራስ ዓሊ ተወላጆች እንደ ነበሩ ይታወሳል። ልጃቸው ራስ ዓሊ ትንሹ ባለሙሉ ሥልጣን እንደራሴ በነበሩበት ወቅት ቆንጆዋና ጮሌዋ መነን ንግሥት የመሆን ጽኑ ምኞት ለሰነበራቸው ነበር የመጨረሻውን አሻንጉሊት ንጉሠ-ነገሥት ሳልሳዊ ዮሐንስን ያገቡአቸው።

ለሙ ካሳ ኃይሉ የነበረው ቴዎድሮስ ገና እንደተነሳ ራስ ዓሊ እና እቴጌ መነን ለሥርወ-መንግሥታቸው ስጋት መሆኑንን ወዲያው ተገነዘቡ። በዚያን ወቅት ለአልጋው የሚያለጋ ኃይለኛ ሰው ሲነሳ በጋብቻ አስሮ በቀዬው መግታት የተለመደ ለሰነበር የራስ ዓሊን ልጅ ልዕልት ተዋበችን ለካሳ ኃይሉ በጋብቻ ሰጡ። ካሳ ኃይሉ ተዋበችን ከልብ ስላፈቀራት ሽፍትነቱ ለጊዜው በጋብቻው ረግቦ ነበር። ሆኖም መርገቡ ብዙ አልቆየም። እናትና ልጅ፣ ሁለቱም ተዋጉትና ተሸነፉ።

ከዚያም የኢትዮጵያ ንጉሠ-ነገሥታት ሥልጣናቸውን መጀመሪያ በትግራው ራስ፣ ቀጥሎ በኦሮሞ መሳፍንት ከተቀሙ ከ68 ዓመት በኋላ ካሳ ኃይሉ እውነተኛ ፍፁማዊ ሥልጣን ይዞና እውነተኛ ንጉሠ-ነገሥት ሆኖ የካቲት 5 ቀን 1847 አጼ ቴዎድሮስ ተብሎ ነገሠ። እርሞዋ ባለቤቱ እቴጌ ተዋበችም እውነተኛዋ ንግሥተ-ነገሥታት ሆና የካቲት 12 ቀን 1847 ዓ.ም. ዘውድ ተቀዳጀች።

ካሳ ኃይሉ ከአጼ ልብነ-ድንግል ጋር ዝምድና አለኝ ቢልም በእናቱ በወይዘሮ አትጠገብ አብተው በኩል ነው እንጂ በአባቱ በኩል አይደለም በሚል የጎንደር ሕዝብ ከንግሥና በዓሉ ጥቂት ቀደም ብሎ ተቃውሞ አነሳበት። በህጉ መሰረት በሰላምናዊው ሥርወ-መንግሥት ዙፋን ላይ ለመቀመጥ ቀደም ካለው ንጉሠ-ነገሥት ጋር አለ የሚባለው ዝምድና መቆጠር ያለበት በሴትዋ ወላጅ (በእናት) በኩል ሳይሆን በወንዱ ወላጅ (በአባት) በኩል ነው። «አየሱሳ ከርስቶስ እንኳ ዓለምን ለማዳን የተወለደው ከሴት ነው» በማለት ቴዎድሮስ እንደ ንጉሳቸው እንዲቀበሉት የጎንደርን ህዝብ አሳመነ። ቴዎድሮስ ኢትዮጵያን ለማዳን የተነሳ በመሆኑ በሱነቱ ሊቀበሉት ይገባል። ሆኖም በቴዎድሮስ ደም ስር ውስጥ ጠብታ የንጉሣውያን ደም ባትኖር ኖሮ የቱንም ያህል በጦር ኃይለኛ ቢሆንም በሰላምናዊው ዙፋን ላይ ለመቀመጥ ያገላውን ጥያቄ የኢትዮጵያ ህዝብ ሙሉ በሙሉ ውድቅ ያደርግበትና ይብሰ

ችግር ውስጥ ይክተው ነበር። በዚህ በሕዝብ ውድቅ የመደረገ ፍራቻ ስለተያዙ ነበር ክትልቁ ራስ ዓሊ እስክ ትንሹ ራስ ዓሊ ድረስ የነበሩት የየጁ ኦሮሞዎች በሰለሞናዊው ዙፋን ላይ በገዛ ፈቃዳቸው ፊጥ ለማለት ያልደፈሩት። ስለዚህም፣ አሻንጉሊት ንጉሠ-ነገሥት እንዳሻቸው እየሳለቱና ፍፁማዊ የውክልና ሥልጣን እየያዙ ኢዮጵያን ሊገዙ ኖረዋል።

የቴዎድሮስ አማት ትንሹ ራስ ዓሊ ከቴዎድሮስ ጋር ጦርነት ገጥመው ሲሸነፉ ሸሽተው ደምበጫ (ዳሞት) ገቡና የደጃዝማች ብሩ ጎሹን ክለላ ጠየቁ። ሆኖም በአባታቸው ሞት ስለጠረጠሯቸው ተጣሉና ወደ ደራ ሊያቀኑ ኦሮሞው ግራዝማች ዋቄ ዲቦ ለቴዎድሮስ አሳልፈው ሲሰጧቸው አሰሯቸው። ቴዎድሮስ ግን ራሩላቸውና ወደ አባቶቻቸው አገር ወደ የጁ እንዲሄዱ ይለቃቸው ዘንድ ደጃዝማች ዋቄ ዲቦን አዘዙ። አንዳንድ ሰዎች ግን የዳግማዊ አጼ ምኒልክ አባት ንጉሥ ኃይለ-መለክት ናቸው ግራዝማች ዋቄ ዲቦን ወግተው ያስለቀቁቸው ይላሉ። የዚህ መፅሐፍ ፀሃፊ ግን በመጀመሪያው ሀሳብ ነው የሚለማማው። ምክንያቱም ቴዎድሮስ ራስ ዓሊን ለመያዝ ቢፈልጉ ኖሮ እስክ ዕለተ-ሞታቸው ያሳድዱአቸው ነበር አንጂ ወደ የጁ ሊሄዱና በእዚያም ጭራሽ ያንዲት ትንሽ አገር ገዢ ሊሆኑ ዝም ብለው እያዩአቸውም ነበር። የሚያሳዝነው ራስ ዓሊ ትንሹ የእንግሊዙን ጄኔራል ናፒየርን ጦር በመርዳት በመቅደላ ምሽግ ላይ የቆመውን ቴዎድሮስን መበቀላቸው ነው። ራስ ዓሊ የዳግማዊ ምኒልክን ዘመነ-መንግሥት እስከሚያዩ ድረስ በሕይወት ኖረው የዕድሜ ባለጸጋ ሆነዋል። ምንም እንኳን ራስ ዓሊ ከልጃቸው ከተዋበች ቢለያዩም በሚቸግራቸው ሁሉ በምሥጢር ትረዳቸው ነበር። ተዋበች ላባትዋ የምታደርገውን ልግስና ቴዎድሮስ ቢያውቁም ጣልቃ አልገቡም። ራስ ዓሊ የተዋበችን ሞት መራራ መርዶ ሲለሙ በጣም አዝነው በተባ አማርኛቸው ቅኔ ተቀኙላት። በዚህም ምንም እንኳን ኦሮሞ ቢሆኑም አማርኛ ቋንቋን ለመንግሥታዊ ሥራ ማክናወኛ ብቻ ሳይሆን ጥልቅ ውስጣዊ ስሜታቸውን ለመግለጽም ሊጠቀሙበት እንደሚችሉ በድጋሚ አስመስክሩ። ጥልቅ ውስጣዊ ስሜትን በግጥም እና በቅኔ መግለጽ በኢትዮጵያውያን መሳፍንት እና ነገሥታት ዘንድ የተለመደ ወግ ነበር። ተክለጻድቅ መኩሪያ ዐጼ ቴዎድሮስ እና የኢትዮጵያ አንድነት

በተሰኘው መጽሐፋቸው ገጽ 186 ላይ ያሰፈሩት የራስ ዓሊ ግጥም / ቅኔ / ቀጥሎ ቀርቧል፤

ጠጅ አማረኝ ሰላት ማሩን ታሰጭናለኝ

ራቦኝም ሰላት አህሱን ታሰኝጭናለኝ

በረደኝም ሰላት ሸማ ትሰዳለኝ

ሌባዬ ተይዛ ባልጋ ትሂዳለኝ።

የት አባትዋን አውቃ ታሳዝነኛለኝ፤

የጣቴን ቀለበት አንተ አድርገው ካሳ፤

በኔ ማ ጣት (በኔ ማጣት) ገብቶ አሰጨነቀኝላ።

ቴዎድሮስ ለራስ ዓሊ እናት ለእቴጌ መነንም ምህረት በማድረግ ርገራጌ አሳይተዋል። በለባት ደጃዝማች እየተመራ የመጣውን ጦራቸውን እስከዚያን ጊዜ ድረስ በዚያች አገር ላይ ታይቶ በማይታወቅ የጦር ስልት ብትንትኑን አውጥቶት ከማረካቸው በኋላ ወደ ጎንደር ተመልሰው እንዲሄዱ እና ከባላቸው ክእሌ ሳልሳዊ ዮሐንስ ጋር እንዲቀላቀሉ ማድረጋቸውትልቅ የርገራጌ ተግባር ነበር። ምላሽኛዎ ሌትዮ «ይህ ፍየል ጠባቂ ቆለኛ» ብለው የሰደቡአቸውንም ይቅር ብለዋቸዋል። ልጃቸውን ካገቡ በኋላ እንኳ በብዙ መልኩ ሲያዋርዱአቸው አልተበቀሏቸውም። ይህ መሀሪነታቸውና ይቅር ባይነታቸውም የጎንደርን ሕዝብ አድናቆት አትርፎላቸዋል።

ቆየት ብሎ ቴዎድሮስ ወደ ወሎ ሊያቀኑ ወርቂት እና መስተዋት ከተባሉ ሁለት ኦሮሞ ባላባት ወይዛዝርት ተቃውሞ ገጠማቸው። ወይዘሮ ወርቂት ከቴዎድሮስ ጋር ተዋግታ ድል ሆነችና ወደ አንድ ተራራ ሸሸች። እዚያ ሆኖ ለመስተዋት መልዕክት ላክች። መልእክቱም በራስዋ ዋና ክተማ በጊምቢያ-ወረሃመኑ አጼ ቴዎድሮስን ድግስ ደግሳ እንድትቀበላቸውና አዘናግታ እንድትገድላቸው የሚያሳስብ ነበር። ይህን ዓላማ ለማሳካት የወርቂት ሠራዊት ዓባላት እና ልጆቿ አግደው ዓሊ እና አምዴ ዓሊ በቴዎድሮስ ሠራዊት ውስጥ ሰርገው እንዲገቡ

ተደረገ። ሆኖም ሌራው ከሸፈና መስተዋት እና የወርቁት ልጅ አምዲ ዓሊ ሸሽተው ሲያመልጡ አግደው ዓሊ እና ሌሎች መኳንንቶች ተይዘው መቅደላ ታሰሩ። የአቀባበል ግብዣ አስመስሰው ሲገድሉአቸው በማሌራቸው የተናደዱት ቴዎድሮስ የሚረኩአቸውን ወታደሮችና ህዝባዊ ጦር አንዳንድ እጃቸውን አስቆርጠው በወርቁት እና በመስተዋት ቦታ ወይዘሮ ተመኙን ሸመው ወደ ሸዋ አቀኑ።

አጼ ቴዎድሮስ አንደነገሡ ያረቀቁትን የሥራ መመሪያ ሰኢትዮጵያ ህዝብ አነበቡ። በመመሪያውም የባርነት ሥርዓት እንዲቀር ደነገጉ። የመንግሥትን ወታደሮች በደሞዝ ሰማላደርና በጭሰኛው ላይ ሸከም የሚሆኑበትን የተሠራነት አሠራር ሰማስቀረት ቃል ገቡ። በየቤተ-ክርስቲያኑ የሚያገለግሉትን ካሕናት ቁጥር ከ10 በታች ዝቅ ለማድረግና የቤተ-ክሕነትን አስተዳደር ለማሻሻል እንደሚሞክሩ አስታወቁ። ሌሎቹ ካህናት በእርሻ ሥራ ላይ ተሰማርተው በላባቸው እንዲተዳደሩ አሳሰቡ። ይህ የመመሪያ አዋጃቸው ከካህናቱ ጋር ቅራኔ ውስጥ አስገባቸው። ቴዎድሮስን ለመጉዳት ሲሉም የሚወዱአቸውን ባለቤታቸውን እቴጌ ተዋበችን በቤተ-ክርስቲያን ተገኝተው ሥጋ-ወደሙ ሲቀበሉ መርዝ ቀላቅለው ስጧቸውና ገደሉባቸው። በዚህ የተበላጩት ቴዎድሮስ በቀኝም በግራም ካሉ መሳፍንት ጋር ጦርነት ውስጥ እየገቡ የሚቃወሙአቸውን ሁሉ ወደ መግደል የአብደትና የቀቢፀ-ተስፋ ድርጊት ውስጥ ገቡ።

የየጁውን ራስ ዓሊ ትንሹን፣ የወሎዋን ወርቁት ይማምን፣ የላስታውን ዋግ ሥዩም ጎበዜ ገብረ-መድሀንን (ቴዎድሮስ እንደ ወደቁ ንጉሠ-ነገሥት ተከላ-ጊዮርጊስ ተብሎ ነገሷል)፣ የትግሬውን በዝብዝ ካሣ ምርጫን (አጼ ተከላ-ጊዮርጊስን ከያዘና ዐይናቸውን ጎርጉሮ አውጥቶ ከገደለ በኋላ አጼ ዮሐንስ 4ኛ ተብሎ ነገሷል)፣ ጨምሮ ሁሉም ጠላቶቹ ተባበሩና የአንግሊዝን ጦር እንደየ አቅማቸው ይረዱ ጀመሩ። አጼ ቴዎድሮስ ግን በናፒር ተማርከው ከሚዋረዱና አገራቸውንም ከሚያዋርዱ ይልቅ የራሳቸውንና የአገራቸውን ከብር እንደጠበቁ መሞትን መርጠው ሽጉጣቸውን ጠጥተው ወደቁ። ህዝቡም የሚከተሉትን ቅኔ እየተቀኙ ህዘኑን ገለፀላቸው።--

ገደልን እንዳይሉ ሞተው አገጁቸው፤

ማረክን እንዳይሉ ሰው የለ በጃቸው፤

ለወሬ አይመቹም ተገክላኛ ናቸው፤

ምን አሉ እንግሊዞች ሲገቡ አገራቸው።

በሌላ አንጻር ግን ቴዎድሮስ በኅይል ስለ ገዙባቸው በቴዎድሮስ ሞት የፈነጠዙም ብዙ ነበሩ። አንድዋ አልቃሽ በሚከተሉት ስንዎች ይህን ሁኔታ ገለጠች-

ባለድባብ ንጉሥ ባለ ጥና አቡን

አየዞሩ ፈትዋት ኢትዮጵያን።

መላ የጎዣም ሰው፣ መላ የበጌምድር፣

መላው የትግሬ ሰው፣መላው የሸዋ ሰው ተይዞ በምጥ፣

የአንግሊዝ ሃኪሞች መጥተው ቢይዙት፣

ተገላገለ አሉ ይህ ሁሉ ፍጥረት።

አሰቃ አጽ-ጊዮርጊስ እንደጻፉት አጼ ቴዎድሮስ በዘር አማራ አልነበሩም። ቋራ {ቁዋሬ} ናቸው። ከሁሉም በላይ ደግሞ ለአማራ አልወገኑም። ታማኝ አገልጋይዎቻቸው እነደ ጃዝማች ገልሞ እና ደጃዝማች ጠህዩ ቅማንት ነበሩ። ከአማራዎች ይልቅ እነሱን ያምኑ ነበር። አማርኛ አቀላጥፈው ይናገሩ ነበር። አማራ ሆኑ አልሆኑ አጼ ቴዎድሮስ ፈጽሞ የአማራን ሥር-መንግሥት አወከለሁ አላሉም ወይም በፍፁም የአማራ ሥርወ-መንግሥት የሚል አልመሰረተም። በሠራዊቱ ውስጥ በርካታ አማሮች እንደነበሩ ግን እሙን ነው። የንጉሥ ስለሞን እና የቀዳማዊ ምኒልክ ደም አለኝ ያለው በእናቱ በወይዘሮ አትጠገብ አብተው በኩል ሲሆን በርግጥም የአጼ ቴዎድሮስ እናት የለም ንጉሠ-ነገሥት የነበሩትና ስለሞናዊው ሥርወ-መንግሥት እንደገና ሲመሰረት ዙፋን ላይ የተቀመጡት የአጼ ዮሐንስ ሳልሳዊ ዝርያ ነበሩ። የሆነው ሆኖ የዘር ሐረጋቸውን ጠበቅ አድርገን ስንመዝ

ተገንጣዮች ላይ የተቀዳጀው ድል ዛሬ የዓለም ኃይል አገር የሆነች አሜሪካንን አስገኝቷል። ከባድ ዋጋ ተክፍሎ በተገኘው አንድነት ሳቢያ የተፈጠረውን ዴሞክራሲና ብልጽግና ክደቡብም ክስሜንም ያሉ ሁሉም አሜሪካኖች በመቋቋሙ ላይ ናቸው። እንኳን እነሱ በሃገራችን ውስጥ በደረሰብን መክራ እና ሰቆቃ አኛም ወደ አሜሪካ ሸሽተን ዋጋት እግኝተን የአሜሪካን አንድነት ባስገኘው ነፃነት እና ብልፅግና ተሳታፊ ለመሆን በቅተናል። አንድነትንና መልካም አስተዳደርን አስመልክቶ የኢትዮጵያ ሁኔታም ከዚህ የተለዩ አይሆንም። ኢትዮጵያ ጠንካራ ልትሆን እና ልትበለጽግ የምትችለው በአኩልነት ላይ በተመሰረተ እውነተኛ አንድነት፣ በጋራ መከባበር እና በሕግ የበላይነት መሰፈን ብቻ ነው። ሕገ-መንግሥታዊት ሪፑብሊክ አገር ሆና ለግለሰብ እና ሰብዙሃን መብቶች፣ ለሁሉም ዋስትና ሲሰጥ፣ ብሔሮች በትልቋ ኢትዮጵያ ማዕቀፍ ውስጥ ሆነው የውስጥ ነጻነታቸው ተክብሮ እውነተኛ የራሱ-ገዝ የውስጥ አስተዳደር መብት ሲኖራቸው ነው።

እርሞ እና አማራ በማናቸውም ምክንያት እርስ በርሳቸው ቂም ቢያያዙም ያሰፈውን መቆፈር ለዛሬው አጣጣሪ ችግር መፍትሔ አይሆንም። ወይም በማንኛውም መንገድ ለነገው አይበጅም። መፍትሔው ይቅር መባባል እና አርቅ ማውረድ ብቻ ነው። አርቆ አሳቢው እና ይቅር ባዩ ኔልሰን ማንዴላ ምሳሌያችን ሲሆን ይገባል። ዘረኞቹ ነጮች እሱን በአካል ለ27 ዓመታት በእስር ቤት አጉረው ምን ያህል እንዳሰቃዩት እና በህዝቡ ላይም ምን ያህል ጉዳት እና ሰቆቃ እንዳደረሱ መታወስ አለበት። ባለፈው ጊዜ ውስጥ ሆኖ ላጥፈዎት ተገቢ የሚባል ቅጣት ከማሰጠት ይልቅ ማንዴላ ከፈላጭ ቆራጮች ነጮች ጋር ለመታረቅ እና ይቅር ለመባባል ወሰነ። ይህን ያደረገው በቀጣይ የሚደርሰውን የደም መፍሰስ እና የሀገሩን ውድመት ለማስቀረት ሲል ነው። በውጤቱም ሥልጣን በሰላማዊ መንገድ ወደሱ ሕዝብ ተላለፈና ያላግባብ ይደርስ የነበረው የህይወት እና የንብረት ውድመት ተረፈ። ከጥቁሩ የደቡብ አፍሪቃ ሕዝብ ጋር በዘር፣ በባሕል፣ በኤኮኖሚ፣ በፖለቲካ፣ እና በንግድ እንኳ ሳይቀር ለመነካት ከሚጠየቁ ክላሳቸው ዘረኞች ነጮች ጋር እንኳ መታረቅ እና ይቅር መባባል ከተቻለ ኢትዮጵያውያን ተቀላቅለው፣ ተጋብተው፣ ተዋልደው፣ ተዛምደው፣ አንድ ዓይነት ደም፣ መልክ፣ አመለካከት እና ሥነ-ልቦና፣ ኖሮአቸው፣ ተመሳሳይ ወግ፣ ባሕል፣ ታሪክ እና አገር

ተጋርተው ለ4000 ዓመታት እንደኖሩት ሁሉ አሁንም እርስ በርሳቸው ይቅር የማይባባሱበትና ሌላ አዲስ ሕይወት የማይቀጥሉበት ምንም ምክንያት የለም። አርቆ አሳቢነት፣ ቅን ልቦናና በጎ ፈቃደኛነት ካሉ ይህንን የተከበረ ዓላማ በርግጠኝነት ማሳካት ይቻላል።

ገብረ-መድህን ይባል የነበረው፣ የዘውድ ስሙን ተክለ-ጊዮርጊስ ያለው፣ የላስታውና የዛጉዬው ጎበዜ በ1861 ከአጼ ቴዎድሮስ ሞት በጊላ ላሲባላ ተብሎ ነገሠና በሰለሞናዊው ዙፋን ላይ ተቀመጠ። ካሳ ምርጫ ባይማርከውና በ1864 ዮሐንስ 4ተኛ ብሎ ራሱን በአክሱም ባይነግሥ ኖሮ (ላሲባላ) የዛጉዬን ሥርወ-መንግሥት እንደገና ሳይመሰርት አይቀርም ነበር።

አጼ ዮሐንስም እንዲሁ የሰለሞን ሥርወ-መንግሥት ተወካይ ነኝ አሉ። በዚያ ሥርወ-መንግሥት ውስጥ አራተኛው ዮሐንስ መሆናቸው ነው። ከእርሳቸው በፊት በዚያ ሥርወ-መንግሥት ውስጥ ሦስት ዮሐንሶች ነገሠዋል። የትግራይ ሥርወ-መንግሥት ልመስርት ግን አላሉም። እንደዚያ ብሎ ነገር ከዚያ በፊት በትግራይ መኳንንቶች ታሪክ ቀርቶ በአማራውና በአርሞው እንኳ አልነበረምና። ቢሆንም ቅሉ አርሞዎች ግን ከመጀመሪያው ጀምሮ በጋብቻ አማካይነት የሰለሞን ሥርወ-መንግሥት አባላት መሆን ችለዋል። አጼ ቴዎድሮስ እና አጼ ዮሐንስ ከሰለሞናዊው /አሥራኤል/ አግክዜ መኳንንት ጋር በአጼ ፋሲል በኩል የደም ዝምድና ነበራቸው። በሪሁን ከበደ፣ “የአጼ ኃይለ-ሥላሴ ታሪክ፣” በሚለው መጽሐፋቸው ገጽ 147 ላይ እንደ ዓፋት ራስ ሚካኤል ስሑልም ከጎንደሩ አጼ ፋሲል ጋር ይዛመዳሉ።

እንደ አቶ በሪሁን ከበደ የአጼ ዮሐንስ አግክዜ-ሰለሞናዊ ደም ከአጼ ፋሲል እስክ ሹም ተምቤን ምርጫ ወደ ታች ፈሰሷል። አጼ ፋሲል የራስ አንስጣትዮስን እናት ንግሥት አህተ-ማርያምን ወሰደ። ራስ አንስጣትዮስ ቤተወድድ ጊዮርጊስን ወሰደ። ቤተወድድ ጊዮርጊስ ወይዘሮ ወለተ-ዮሐንስን ወሰደ። ወይዘሮ ወለተ-ዮሐንስ ወይዘሮ መና-አስራኤልን ወሰደች። ወይዘሮ መና-አስራኤል ሹም ተንቤን ምርጫን ወሰደች። ሹም ተንቤን ምርጫ ካሣ ምርጫን ወሰደ። ካሣ ምርጫ በንግሥና ስሙ አጼ ዮሐንስ 4ተኛ የተባለው ነው። አጼ ዮሐንስ 4ተኛ ለአግክዜ-ሰለሞናዊ ሐረጉ የሚጨነቅ አልነበረም። በዚህም ምክንያት እንደሌሎቹ አግክዜ-ሰለሞናዊ ነገሥታት በማህተሙ ላይ

“ድል አድራጊው የይሁዳ አንበሳ” የሚል ጽሁፍ አሳስቀረፀም። ሆኖም ራሱን የጽዮን ንጉስ ብሎ ይጠራ ነበር፤ በማሕተሙ መካካልም ዘውድ የደፋ አንበሳ ነበረው።

የአጼ ዮሐንስን ማሕተም ይመለከቷል፡ ማህተሙ የአረብኛ ጽሁፍ ነበረው። ጽሁፉ “ንጉሠ ነገሥታት ዮሐንስ ንጉሠ ፅዮን ዘ ኢትዮጵያ፣ ዘ አምነገደ አስማኤል” የሚል ነበር። “ዘ አምነገደ-አስማኤል” የሚለውን ጽሁፍ ላይ ዐይኖቼን አሳመንኩም ነበር። የገዛ ዐይኖቼን ተጠራጠርኳቸው። ሌሎች ሰዎች አንዲያነቡልኝ አሰከመጠየቅም ደረሰኩ። ሁሉም “ነገደ አስማኤል” እያሉ አነበቡልኝ። እስካሁን አልተዋጠልኝም። ዐይኖቼ ቢሳሳቱ አመርጣለሁ። አጼ ዮሐንስ የአረብ ዝርያ ያላቸው ይመስል በማህተማቸው ላይ ለምን “ነገደ አስማኤል” የሚል ጽሁፍ አስቀረጹ? አጼ ዮሐንስ ሙስሊም እንኳ አለመሆናቸውን እናውቃለን። አንዲያውም በርካታ ሙስሊሞችን በጉልበት ጭምር ወደ ክርስትና እምነት የመለሱ እክራሪ ክርስቲያን ነበሩ። ፍጹም የተጉ ክርስቲያን ነበሩ። ከእስራኤል ሰለሞናዊ የዘር ሐረግ ጋር የነበራቸውን ግንኙነት ስለማያውቁትና እስማኤልም የአብርሃም ልጅ ስለሆነ፣ አብርሃምም የእስራኤላውያን ሁሉ አባት ስለሆነ ከእስማኤል ጋር የነበረውን ዝምድና መቀበላቸው ይሆን? ከአብርሃም ዘር ማፈግፈጋቸውና ከአብርሃም እስራኤላውያን ልጆች ጋር ያላቸውን ዝምድና በተዘዋዋሪ ማወቃቸው ይሆን? ማሕተሙን አሳስተን ካላነበብነው በስተቀር ግራ የሚያጋባ ነው። እስካሁን የነበሩ የታሪክ ጸሐፊዎች ይህን ክስተት ለምን ሳያነሱ አንዳለፉትም ይገርመኛል። ምናልባት በየግል ምክንያታቸው ዝምታን መርጠው ይሆናል።

በዚህ ስርዓት ውስጥ የሚገኘው ስርዓተ-ምግብ ለሁሉም ግለሰቦች ለመጠቀም የሚገባ ነው። ለዚህ ስርዓት ለመጠቀም የሚገባው ስርዓተ-ምግብ ለሁሉም ግለሰቦች ለመጠቀም የሚገባ ነው። ለዚህ ስርዓት ለመጠቀም የሚገባው ስርዓተ-ምግብ ለሁሉም ግለሰቦች ለመጠቀም የሚገባ ነው።

አጼ ዮሐንስ - የራስ ሚካኤል ስሐጉድ ዝርያ በመሆናቸው ይሆናል አቶ በሪሁን ከበደ የጠቀሱት። አጼ ዮሐንስ ከሰለሞናዊው የደም መስመር ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት ባላቸውም እንኳ አርሳቸው ግን በማህተማቸው ላይ «የይሁዳ አንበሳ» የሚል ምልክት አስቀርፀው ዝምድናው ያላቸው አስመሰለዋል። በቀዳማዊ ምኒልክ ዘመን ይሠራበት እንደነበረው «በእግዚአብሔር የተሾመ፣ የጽዮን ንጉሥ፣ የኢትዮጵያ ንጉሠ-ነገሥት» የሚል ግልጽ አርማም ነበራቸው። የመንግሥታቸው የሥራ ቋንቋም ትግርኛ ሳይሆን አማርኛ ነበር። እላይ የሰፈረውን ከማህተማቸው ስር የአለው ቁራጭ ደብዳቤያቸው እንደሚመሰክረው። ቀደምት ዝርያዎቻቸው ሰለሞናዊያን /አሥራኤላውያን/ አግክዝያን ያደርጉት እንደነበረው ደብዳቤ ሲጽፉ በግዕዝ ይጀምሩና በአማርኛ ይቀጥሉ ነበር።

እላይ ከተጠቀሰው ጋር በተያያዘ አግክዚዎች ትግራ አለመሆናቸውን ማስታወስ ተገቢ ነው። ቀደም ሲል እንደተመለከተው አግክዚዎች ከአሥራኤልና ከጋዛ የመጡ አይሁዶች እና የዮቅጣን ጎሣ ዓባላት ናቸው። ትግራይ የሚለውን ስያሜ ያስገኙት ቲጋሩዎች ምንጮቻቸው «ቲክሪት» የተባሉት ከተማ እና ጥንት ሜሶፖታሚያ ይባል የነበረው የዛሬው ኢራቅ ውስጥ ያለው «የጤግርሲ/ቲግሪስ/» ወንዝ ሸለቆ

ናቸው። ወደ ኢትዮጵያ ያቀኑት «ታላቅ» ተብዬው አሌክሳንደር ኢራቅንና ሶሪያን በወረረበት ወቅት በአግካዚው ንጉሠ-ነገሥት በአጼ ዋዜባ ዘመን በ3319.9 ነው። የአጼ ዋዜባ ዋና ከተማ አክሱም ነበረች። አክሱም የተመሰረተችው በ880 ዓ.ዓ ገደማ በንጉሠ-ነገሥት አክሱማይት ነበር። ይኸውም 550 ዓመት ቀደም ብሎ ማለት ነው። አጼ አክሱማይት ከተማዋን በለሙ መስየሙ ማሰረጃ ይሆናል። ቲክሪት ከባግዳድ ስሜናዊ ደቡብ በ140 ኪ.ሜ ርቀት በጢግሮስ ወንዝ ላይ ተሰርታ አሁን ድረስ ያሰች ከተማ ናት።

ቆየት ባለው ዘመን የተለያዩ ሰዎች በተለያዩ ጊዜያት በጦርነት፣ በርሀብ፣ እና የተሻለ ሕይወት ፍላጋ ወደ ኢትዮጵያ ተሰደዋል። በ330 ዓ.ዓ ገደማ አጼ ዋዜባ እና አሌክሳንደር ወታደራዊና ዲፕሎማሲያዊ ለምምነት ከፈጸሙ በኋላ አጼ ዋዜባ በአሌክሳንደር 21,000 ምርጥ ተዋጊዎቹን ሰጥቶታል። ዘመዱን ንግሥት ሀንደኬ ቅንዳቅስ ኒካውላ የተባሰችውን ሚስት እንድትሆነው ድርሰታል። ሀንደኬ አሌክሳንደርን ከማግባቷ በፊት ነጋዴ ተመሰሎ ኢትዮጵያን ሲሰልል ይዛው ነበር። (106) እነዚያን እስፈሪ የኢትዮጵያ ወታደሮች ተጠቅሞ አሌክሳንደር ሶሪያንና ባቢሎንን፣ ማለትም የዛሬዋን ኢራቅን ለመያዝ ችሎ ነበር።

አሌክሳንደር ውሳኔውን ለመመሰስ ሲል በመጀመሪያ ለአጼ ዋዜባ አንድ ሺ ሜቄዲያንን ሰጠ። አጼ ዋዜባም የሚሰፍሩበት ጥሩ መሬት ሰጣቸው። መቄዲያንም እዲስ የሰፈሩበትን ቦታ መቄት፣ ድላንታ እና መቄዶ ሲሉ መነሻ እገራቸውን በሚያስታውሰ መልክ ሰየሙት። እነዚህ ቦታዎች ዛሬም (በዚህ መጠሪያቸው) ኢትዮጵያ ውስጥ ይገኛሉ። ከመቄዶናውያን በተጨማሪ የመቄዲያው አሌክሳንደር በጀግናቹ የኢትዮጵያ ወታደሮች ብርታት ሶሪያንና ኢራቅን ካንበረከከ በኋላ 25,000 ሶሪያውያንን እና ኢራቃውያንን ለኢትዮጵያው ንጉሠ ነገሥት በሰጠታ ሰጠ። ከሶሪያ የመጡት እዲስ የሰፈሩበትን ቦታ ሶሪ፣ ሰራዩ፣ ሺሬ እና ሼሪ ብለው ሰየሙ።

በ330 ዓ.ዓ ገደማ ከዛሬዋ ኢራቅ ከቲክሪት እና ከጤግሮስ፣ የቲግርስ ወንዝ አካባቢ፣ የመጡትም ወታደራዊና ፖለቲካዊ ኃይል ሲያጎሰቡት ምንጫቸውን በሚያስታውሰ መልክ የኢትዮጵያውን መኖሪያቸውን ትግራ፣ ትግሩ፣ ትግራ፣ ትግራ፣ ትግራ፣ ትግራ፣ ትግራ ብለው ጠሩ። አጋዝያንም ስማቸው ትግራ እንዲባል ተወሰነባቸው።

በቦታው ላይ እነዚህ ከመምጣታቸው ከ550 ዓመት በፊት ጀምሮ የነበሩና የአክሱማይትን ሥልጣኔ የመሰረቱ አገር በቀል ነዋሪዎች ነበሩበት። ሂማሪት፣ ሃርጊጉ፣ ራዶዳን፣ ደቅ፣ አስገድ፣ ሚክሮብያ፣ በጅያ፣ ችያ፣ ናይቤ፣ ስእኔ፣ ሃላን፣ ሃበሳት፣ አንጋቤ፣ ሰጀየን፣ ቲያሞ፣ ቤጋ፣ ቦጎል፣ በደው፣ ከሰው፣ ፈሰው፣ አርሆ፣ ከሮስ፣ ደንዲ፣ ሱካ፣ ኢልግ፣ ከላዊ፣ አሳሁርት፣ አብስ፣ አግአዝ፣ ዴክ፣ ከሮስ፣ አንጋቤ እና ናይቤና ናቸው። (እነዚህ ከሶርያና ከኢራቅ የመጡት ህዝቦች፣ እነዚህ ነባር የኢትዮጵያውያን ዘሮችም ጋር በጋብቻና በባህል ተቀላቅለው በ 2300 ዓመታት ውስጥ የዛሬው ኢትዮጵያውያን ትግራዎች ስመሆን በቅተዋል። አግአዝያን ግን የመጡት ከቀዳማዊ ምኒልክ ጋር ከነሱ 600 ዓመታት ቀድመው ማለትም በ2950 ዓ.ዓ ገደማ ስለነበር እነዚህን ነባር ሕዝቦች አግአዚዎች ተቀላቀሏቸው እና ተዋህደው ሃይማኖታቸውን አስፋፍተው ንጉሣውያን ቤተሰቦች እየተቆጣጠሩ ተንሰራፍተው ይኖሩ ነበር። አካባቢው ትግራይ ተብሎ መጠራት ሲጀምር አግአዚዎቹም ምርጫ ስላልነበራቸው በዚያው ተካተቱ። በዚህም በጊዜ ብዛት አግአዚዎቹን እንደትግራ የመቁጠር ውሻርንብር ተጀመረ። አግአዚዎቹ መነሻቸው ከእስራኤል አንጂ ከሶሪያና ከኢራቅ እንዳልሆነ አውቀናል። ከጊዜ በኋላ ትግራ ተብለው የተጠሩት ነገዶች ወደ ኢትዮጵያ ከመምጣታቸው ከ600 ዓመት በፊት ጀምሮ አግአዚዎቹ ኢትዮጵያ ውስጥ ነበሩ። ከሁሉም በላይ ደግሞ አግአዚዎቹ ግዕዝ ነው ቋንቋቸው። ከትግርኛ ይሰያል። እንደ እውነቱ ከሆነ ትግርኛ ከግዕዝ ይልቅ ለአረብኛ ይቀርባል። ሁለቱ ቋንቋዎች፣ ግዕዝ እና ትግርኛ አንድ ዓይነት ቢሆኑ ኖሮ የትግራ ተማሪዎች ግዕዝ ለመማር እስከ ጎጃምና ጎንደር ድረስ አይሄዱም ነበር። የሆነው ሆኖ ከትግርኛ የሚለየው ትግራ ቋንቋ ከግዕዝ ጋር በቅርብ እንደሚዛመድ መታወቅ አለበት።

ለመድገም ያህል፣ ከሶሪያ እና ከኢራቅ የመጡት ነገዶች ከላይ ከተጠቀሱት ከነባሮቹ ጎሣዎች ጋር እየተጋቡ ተዋልደው ተዋሃዱና እንደሌሎቹ መጤዎች ሁሉ ከዘመን ብዛት (በ 2300 ዓመታት ውስጥ) የዛሬዎቹ ኢትዮጵያውያን ሆኑ። ስለዚህም የመጀመሪያዎቹ ሰፋሪዎች በቀድሞው እነሱነታቸው ዛሬ የሉም። ሲኖሩም አያችሁም።

ከአጼ ዮሐንስ ሞት በኋላ ዳግማዊ አጼ ምኒልክ በዘርቻቸው በቀዳማዊ ምኒልክ እና በይኩኖ-አምላክ የተመሰረተውን ሥርወ-

መንግሥት እጃቸው ከተቱ። ዳግማዊ አጼ ምኒልክም ከአጼ ልብነ-
ድንግል ጋር ከአህመድ ግራኝ ሸሽቶ መንዝ ተደብቆ በነበረው ትንሹ
ልጃቸው በዖቆብ በኩል ይዛመዳሉ። («ሞአ አንበሳ ዘ-አምነገደ ይሁዳ
ድል እድራጊው የይሁዳ ነገድ አንበሳ») ተብለው ነገሡ። ዳግማዊ
ምኒልክ ብቻ ሳይሆኑ ቀደም ሲል እንደተጠቀሰው ከቀዳማዊ ምኒልክ
ጀምሮ እስከ ቀዳማዊ ኃይለ-ሥላሴ ፍፃሜ ድረስ ሁሉም ንጉሠ-
ነገሥቶች ለአይሁድ ነገድ እውቅና ሰጥተዋል፤ ከአይሁድ ነገድ ነገ
እያሉም አውጀዋል። ከአይሁድ ነገድ፣ ከአግክቢና ከሰለሞናዊው
ሥርወ-መንግሥት ጋር ምንም የደም ዝምድና ያልነበረው የገናናዎቹ
የኢትዮጵያ የደሸት ልጅ አማራው ለኢትዮጵያ ስልጣኔ በተለያዩ
የእውቀት ዘርፍ እና የሥራ ጥበብ ከማበርከቱ በተጨማሪ
በነበረው ታላቅ የጦር ብቃት እና ችሎታ የሀገሩን የኢትዮጵያን
ዳርድንበርና መንግሥት በታማኝነት ና በቅኝነት በመጠበቅ ና እባክህ
ለመንገሥ አርዳን ሲሉት ያመነበትን እና የሚወደውን በማንገሥ
እንዲሁም ተባበረን ሲሉት ጥያቄው ለኢትዮጵያ የሚጠቅም ሲመለስው
ከዙፋን መውረድ ይገባዋል የአለውን ሲያወርድ ኖረ። አማራው
ሚናውን ጠንቅቆ የተረዳ፣ ፍጹም ታማኝነት የተካነ ስለ ሆነና
የለልጣን ጥማት ስላልነበረው እንጂ ቢፈልግ ኖሮ የማይበገር የጦር
ኃይል ስለነበረው ሌሎችን በማንገሥ ፈንታ ራሱን እንዳይነግሥ ምንም
የሚያግደው ነገር እልነበረም። በዚህ የተአማኝነት ጠባዩና ለለልጣን
ባለመስገብገቡ የማራ ልጅ አማራ ሲወደስ እና ሲደነቅ ይገባዋል።
እድሉ መጥፎ ሆኖበት ግን ለኢትዮጵያ ለዋለው ውለታ ተገቢውን
ካሳ ካለመክፈሉ ም በላይ በመሸለም እና በመመስገን ፈንታ እሱ
ባልዋለበት ና ባላጠፋው ነገር + ቋንቋው የመንግሥት አፍ በመሆኑ
ብቻ እንደ ገዢ መደብ ታይቶ በየአቅጣጫው መጠቃቱ ነው።

ስለ አጼ ምኒልክ ቤተሰብ ጥቂት ለማለት ያህል፣ የዳግማዊ
ምኒልክ አናት እጅጋዮሁ ለማ አዲያም ከላሰታ ነበሩ፤ አገው ሳይሆኑ
አይቀሩም። አያታቸው ደጃዝማች አዲያም የላሰታ ባላባት ሲሆኑ
አባታቸው ለማ ደግሞ ፊታውራሪ ነበሩ። የምኒልክ ባለቤት እቴጌ
ጣይቱ ብጡል የአርሞ ደም አላቸው። የወንድማቸው ልጅ አርሞው
ጉግሳ ወሌ አባትዋ ንጉሠ-ነገሥት ዳግማዊ ምኒልክ ሲሞቱ ንግሥተ-
ነገሥታት የሆኑትን ዘውዲቱ ምኒልክን አግብቶ ነበር። ጣይቱ +
በዘመኑ-መሳፍንት ጎንደር ሆኖ ኢትዮጵያን ከገዛው የአርሞ ቤተ-ሰብ

ከሆነው ከየጁው ሌሩ ንጉሉ ይዛመዳሉ። አጼ ምኒልክም በአርሞ
ሹማምንት ነበር የተከበቡት። ለምሳሌ ገበየሁ ጎራ፣ ባልቻ አባ ነፍሶ፣
ሃብተ-ጊዮርጊስ ዲነግዴ፣ አሉላ ብጡል፣ ወሌ ብጡል እና ምንም
እንኳ ሰለሞናዊውን/የአርሞ/ ሥርወ-መንግሥት እንደገና
ለመመስረትና ለማጠናከር በተደረገው ጦርነት በርካታ የአርሞ
ግዛቶችን በመውጋታቸው በአንዳንድ የዘመኑ ተራማጆች ዘንድ የተጠሉ
ቢሆኑም ራስ ጎበና ዳጩም የሚጠቀሱ ናቸው።

የንግሥት ጣይቱ ወንድሞች አሉላና ወሌ ከምኒልክ ጋር በመቅደላ
የአጼ ቴዎድሮስ አስረኞች ነበሩ። ከዚያ አምልጠው ወደ ሸዋ መጡና
ቀደም ሲል ከቴዎድሮስ አምልጦ መጥቶ ንጉሥ የሆነውን ምኒልክን
ተቀላቀሉ። ሁለቱ አርሞ ወንድማማቾች ከምኒልክ ጋር በመቅደላ
አስር ቤት ሰዓመታት አብረው ስለቆዩ የጠበቀ ወዳጅነት ነበራቸው።
ስዚህ ነበር ከቴዎድሮስ አምልጠው ወደ ሸዋ መጥተው በደስታ
የተቀበሉአቸውን ምኒልክን የተቀላቀሉት። ጣይቱ ወንድሞቿን
ልትጠይቅ ለትመጣ ከምኒልክ ጋር ተዋወቀች።

ከቴዎድሮስ እና ከዮሐንስ በጊላ የቀድሞውን የኢትዮጵያን አንድነት
እንደገና የመመለሱና እንዲት ሉዓላዊት አገር የመፍጠሩ ሃላፊነት
በምኒልክ ትከሻ ላይ ወደቀ። ለፋሬ ግዛት ከያዙት ውስጥ አብዛኞቹ
ምኒልክ የዮሐንስ ወራሽ መሆኑን ተቀብለው በሰላም ገቡላቸው።
እነሱም የጎንደር፣ የጎጃም፣ የወሎ፣ የትግራ፣ የኤሉ-ባቦር፣ የሲዳማ እና
የወለጋ መሪዎች ነበሩ። የወለጋ ባላባቶች ኩምሳ ሞረዳ እና ጆቴ
ጦርነት ውስጥ ቢገቡ እንደሚሸነፉ ስላወቁና የውስጥ እስተዳደር
ነፃነታቸው እንደሚከበርላቸው በምኒልክ ቃል ስለተገባላቸው
አስተውለው ወሰኑና ለምኒልክ ገቡ። በመሆኑም ለነሱም የውስጥ
አስተዳደር መብት ተጠበቀላቸው፤ ለገራቱም የግዛት አንድነቷ
ለመረላት።

የተወሰኑትን የጊቤ ግዛቶች ወርሮ ያጠፋቸው የአርሞው ንጉሥ
አባ ጂፋርም እንዲሁ በሰላም ለምኒልክ ገባና የግዛቱን ደህንነትና
ብልፅግና አስከበረ። ምኒልክም በክብር እና በአንክብካቤ ያዙት። ጠፍቶ
የነበረውን ያገራቱን አንድነት እንደገና ለመመለስ ምኒልክ
የተጠቀሙበት የራሳቸው ለላማዊ ብልሃት ነበራቸው። መጀመሪያ
ለባላባቱ ምክር አዘል መልዕክት ይልኩበታል፤ «አሁን ንጉሠ-ነገሥትህ

እኔ ነኝ፤ እውቅና ሰጠኝና የኔን የበላይ ገዢነት ተቀበል፤ በዚህም የደም መፋሰስን እናስወግድ፤ ግብሬን አስገባልኝ።» ይሉታል። ባላባቱ በዚህ ሀሳብ ከተሰማማ ምኒልክ ማእረጉን አሳድገው ይሾሙትና በያዘው ግዛት ላይ ሌላ ግዛት ይጨምሩለታል። ወይም የያዘውን ያፀድቁለታል። ባላባቱ በደረሰው መልዕክት ካልተሰማማ ግን ደም መፋሰስንና የጦርነት ውድመትን ባይጋብዝ የተሻለ መሆኑን በድጋሚ ያስገነዝቡታል። አሁንም አሻፈረኝ ካለ ምኒልክ ጦርነት ገጥመው ያሸንፋታል፤ ከዚያም በሚገርም ሁኔታ ተሸናፊውን ምህረት አድርገውለት መልሰው በሥልጣኑ ላይ ያስቀምጡትና የበላይነታቸውን በተጨማሪ ያሳዩታል። የወላይታው ንጉሥ ካኦ ጦና ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ነው። ይህ ሰው ምኒልክ ደም መፋሰስንና የንብረት ውድመትን እናስቀር እያሉ በተደጋጋሚ ቢያስገነዝቡትም፣ ቢማጡትም አልሰማ ብሎ ወደ ጦርነት ውስጥ ገባና ቆሰሎ ተማረከ። ምኒልክ ግን በቀድሞ የወላይታ ንጉሥነት ሥልጣኑ ላይ መልሰው አስቀመጡት። የምኒልክ ይቅር ባይነት፣ ትዕግሥት እና መሐሪነት ብዙውን ጊዜ አፀፋውን አስገኝቶላቸዋል።

የተወሰኑት ባላባቶች ለምሳሌ ይማም መሐመድ ዓሊ (በጊላ የወሎው ንጉሥ ሚካኤል የተባለው)፣ ይማም አባ ዋጠው (የወሎ-ዋ የንግሥት መስተዋት ልጅ)፣ መርእድ አዝማች ኃይለ-ሚካኤል እና የሸዋው ደጃዝማች መሸሻ ሰይፋ፣ የትግራይ ራስ መንገሻ ዮሐንስ፣ እንዲሁም የበጌምድሩና የሰሜኑ ራስ ዘውዴ በምኒልክ ላይ ሁለት፣ ሦስት ጊዜ አመፀባቸው። ምንም እንኳ እንዳንደቹ የሞት ፍርድ ቢገባቸውም ምኒልክ ግን ደጋግመው ማሩአቸው። የሚያስገርመው ነገር ሁለቱም የወሎ ይማሞች፣ መሐመድ ዓሊ፣ እና አባ ዋጠው በተደጋጋሚ ሲያምፀባቸው ምኒልክ ግን ደጋግመው ምህረት ከማድረጋቸውም በላይ ክርስትና እያሰነሱ (ይማም አባ ዋጠው፣ ኃይለ-ማርያም የሚል የክርስትና ስም ተሰጥቶታል፤) የክርስትና አባት እየሆኑአቸው በሽመት ያላድጉአቸው ነበር። ክርስትና ከተነሳ እና ራስ ሚካኤል ከተባለ በጊላ ምኒልክ ልጁን ሸዋረጋን ለይማም መሐመድ ዓሊ መዳራቸውም እርግጥ ነው። የምኒልክ ተተኪ ልጅ ኢያሱ የተወለደው በዚህ ጋብቻ ነበር። ምኒልክ በዚህ መልክ ያገሩን አንድነት አንፃራዊ በሆነ ሰላም እና መረጋጋት ማስጠበቅ ችሎ ነበር። ከሁሉም በላይ ደግሞ እነዚህ የጦር አበጋዞች እና የ ህገር መሪዎች በ1896 ዓ.ም በአድዋ ጦርነት ወቅት

ወራሪዎን ጣልያንን ድባቅ በመምታት ረገድ ወላኝ ሚና ተጫውተዋል። በዚህ ወቅት አንደ አናት ተወደው «እምዬ» እስከ መባል ከደረሱት ምኒልክ ጋር ትብብር የቸሩት አንዱም በአዲ ምኒልክ የቻይነት ፀባይ እና መልካም አስተዳደር ሰኬት ነው። ትናንሽ ግዛቶች በማእከላዊው መንግሥት ስር መጠቃለላቸውን የተቃወሙትን ግን ምኒልክና ተባባሪዎቻቸው ክፉኛ ቀጥተዋቸዋል። የጡት መቁረጡን ማስረጃ - ቢስ ክስ እንኳን ብንተወው ለምሳሌ የሜጫና የአርሲ ኦርሞዎች የምኒልክን መስፋፋት ሲቃወሙ አምነው አስከሚገቡ ድረስ ያለርጎራኔ ተመትተዋል። እነሱም ግን እጃቸውን አጣጥፈው አልተቀመጡም። ጠንክረው በጀግንነት ተሞግተው የምኒልክ ለራዊት ላይ ከፍተኛ አልቂት ፈፀመዋል። ከዚያ በጊላም አምነው በሰላም ስላልገቡላቸው ምኒልክ የራሳቸውን የጦር አበጋዞች ገዢ እያደረጉ በእነሱ ግዛት ላይ ሾመውባቸዋል። ቀደም ሲል እንደተገለፀው በሰላም አምነው ሰገቡት ግን የየራሳቸው መሪዎች እንዲያስተዳድሯቸውና እና የውስጥ አስተዳደር ነፃነታቸው እንዲጠበቅላቸው ነው የተደረገው። ያም ለነሱ መልካም ነበር።

አዲ ምኒልክ ንጉስ ጋኪ ሸርቾን ከፋ ለዳግማዊ ምኒልክ እንዲገባር እና ግዛቱ እንዲከበርለት በተደጋጋሚ ቢጠይቁትም አልገባርም ብሎ ኃይለኛ ጦርነት ተነሳና የምኒልክን ጦር 9 ወር ገትሮ በመያዝ ከባድ ጉዳት አደረሰበት። በመጨረሻ ንጉሥ ጋኪ ሸርቾ ተማረከና በሰንሰለት ታሰረ። ግዛቱም ለምኒልክ ጭቃሹሞች ተሰጠ። (አለቃ ገብረ-ሥላሴ፣ ታሪክ ዘመን ዘ ዳግማዊ ምኒልክ፣ ገጽ 277)

ቀደም ሲል እንዳልኩት + አጼ ምኒልክ የወላይታ ንጉሥ የነበረውን ጦናን እንዲገባርላቸውና ደም መፋሰስን እንዲያስቀር ለመተት። ጦና ፈቃደኛ አልሆነም። ለጥቂት ቀናት በጀግንነት ተሞግቶ ክፉኛ ቆሰለና ተማረከ። ምኒልክ ጦናን ከመጨረስ ይልቅ ማሩትና ገባሪያቸው አድርገው ወደ ቀድሞ ስልጣኑና ግዛቱ መለሱት። (አለቃ ገብረስላሴ፣ አላይ በተጠቀሰው ገጽ 220) ጦና ባይዋጋም ኖሮ የምኒልክን ንጉሠ-ነገሥትነት እስከተቀበለ ድረስ ግዛቱን ማስተዳደር ይቀጥል ነበር። ምኒልክ ኢትዮጵያን እንደገና ባንድ ሉዓላዊ ንጉሠ-ነገሥት ሥር ሲያዋህዱ ጥበባዊ አመራራቸው እንደዚያ ነበር።

ከዚህ ጋር በተያያዘ ከምኒልክ የጦር አበጋዞች መካከል በሰላምም ይሁን በኃይል ኢትዮጵያ እንድትሰፋ እና እንድትነታ፤ እንዲጠበቅ ምኒልክን የረዱት ክሊርም ወታደሮቻቸው ጋር የአርማ ባላባቶች መሆናቸው መታወስ ይኖርበታል። ለምሳሌ ንጉሥ አባ ጂፋር፣ የወሎው ንጉስ ሚካኤል፣ ራስ አሉላ ብጡል፣ ራስ ወሲ ብጡል፣ ደጃዝማች ባልቻ ሳፎ (አባ ነፍሶ)፣ ፊታውራሪ ገበየሁ ጎራ እና ፊታውራሪ ሀብተ-ጊዮርጊስ ዲነግዴ ይጠቀሳሉ። ይህ እንግዲህ ራስ ጎብና ዳጩን ክዝርዝር ውስጥ ሳናስገባ አንኳ ነው። እነዚህ ሁሉ የጦር አበጋዞች ለኢትዮጵያ አንድነት ቆርጠው የተነሱ ነበሩ። ምክንያቱም እነ ጋሪ ባልዲ በጣልያን እና ቢስማርክ በጀርመን እና እነአብርሃም ሊንክን በዩናይትድ ስቴትስ አፍ አሜሪካ ታላቅ መስዋእትነትን ክፍለው የየህገራቸውን አንድነት እንዳስጠበቁት ሁሉ እነዚህም ታላላቅ ኢትዮጵያውያን ክንጉሣቸው ጋር ተባብረው የህገራቸውን አንድነት መጠበቅ ለኢትዮጵያ የሚጠቅማት መሆኑን በመገንዘባቸው በዘመናቸው ሳገራቸው ሊያደርጉላት የሚችሉት የላቀ ነገር ያ ነው ብለው ስላመኑበት ነው። ያሰነሱ ቁርጥ ውሳኔና ትብብር አጼ ምኒልክ በዘመነ መሳፍንት ተበጣጥሳ የነበረችውን ኢትዮጵያን እንደ አድርገው ወደጥንት ቦታዋ ሰመመስሰ የነበራቸው ራዕይ ባልተሳካም ነበር።

አንዳንድ ሽማግሌዎች እንደሚሉት ዳግማዊ ምኒልክ በጠና በታመሙበት ወቅት አባቱን የወሎውን ራስ ሚካኤልን ንጉሠ-ጽዮን ብሎ (ጽዮንን ለማስታወስና የሰለጠኖቹውን ሥርዎ-መንግሥት ለመጥቀስ ነው) ያነገሠው የምኒልክ የልጅ፣ ልጅ፣ ኢያሱ ሰህዝብ ይፋ አልሆነም እንጂ በ1906 ዓ.ም በአዲስ እበባ በምስጢር ኢያሱ 4ተኛ የኢትዮጵያ ንጉሠ-ነገሥት ተብሎ ነግሶ ነበር። ንግሥናው ሰህዝብ ይፋ ያልሆነበት ምክንያት በክርስቲያን ሥርዓተ-ንግሥ ላይ ኢያሱ ሙስሊሞች ፀሎት ሲያደርሱና ድቤ እየመቱ ነቢያቸውን መሐመድን ሊያወድሱ እንደሚያደርጉት ሁሉ ራሱን እየወዘወዘ ሙስሊም መስሎ ሰለነበር ነው። ይህ ታሪክ እውነት ይሁንም አይሁን ንጉሠ-ነገሥታዊ ሥልጣን ባይኖረው ኖሮ አባቱን ንጉሥ ብሎ ባልሾመም ነበር። ምክንያቱም ከንጉሠ-ነገሥትነት ያነሰ ሥልጣን ያለው ሰው ንጉሥ ብሎ መሾም አይችልም። ቢሾምም አይፀናም።

ኢያሱ የምኒልክን ልጅ ዘውዲቱንና ተፈሪ መኮንንን ወደ ሥልጣን ባመጣው መፈንቅለ-መንግሥት ከተገሰጠ በኋላ የዳግማዊ

አጼ ምኒልክ አያት የሸዋው ንጉሥ የንጉሥ ሣህለ-ሥላሴ የልጅ ልጅ-ልጅ የሆነችው ዘውዲቱ በ1909 ዓ.ም በምኒልክ ዙፋን ላይ ተቀመጠች። ተፈሪ መኮንን በነበረው የማስገደድ ኃይል ባንድ ጊዜ ልዑልና ንጉሥ ሆኖ አደገ። ንግሥት ዘውዲቱ ሰተፈሪ መኮንን መንገዱን ጠርጋለት አስከ ዕለተ-ሞቷ አስከ 1923 ዓ.ም ድረስ በሰላምኖቹው ዙፋን ላይ ቆየች እና ልክ አሏ ስታርፍ ልዑል አልጋ ወራሽ ተፈሪ መኮንን «ንጉሠ-ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ-ሥላሴ፣ በእግዚአብሔር የተመረጠ አሸናፊው የይሁዳ አንበሳ» ተብሎ ነገሠና 44 ዓመት ከገዛ በኋላ በ1967 ዓ.ም በህዝባዊ አብዮት ክሥልጣን ተወገዶ የመጨረሻው የሰላምን /አግኦቢ/ኦሮሞ/ ሥርወ-መንግሥት ንጉሠ-ነገሥት ሆነ። ኃይለ-ሥላሴ ባመዛኙ አርማ ነው። እናቱ የሺአመቤት ዓሊ ጋምጫ በአባትዋ በኩል የወረረሙት አርማ ናት። በአዲሱ ግኝት መሰረት ይብረታልሽ በተባለችው ስልጤ-ጉራጌ እናትዋ «ቂቶ» ትባል የነበረችው አያትዋ ወ/ሮ ወለተ-ጊዮርጊስ የወሎው-አርማ ነቢይ የሼሐ ሁሴን ጅብሪል ልጅ ናት።( )

ይህ ማለት ሼኽ ሁሴን ጅብሪል የአጼ ኃይለ-ሥላሴ ቅድመ-አያት ናቸው ማለት ነው። ቅድመ አያቶቹ ሙስሊሞች የመሆናቸው ይህ እውነታ አስከ ዕለተ-ሞቱ ድረስ ትልቅ ምሥጢር ሆኖ እንዲያዝ ተደርጓል። የቀዳማዊ እና የዳግማዊ ምኒልክን ፈለግ ተክትሎ ራሱን «በእግዚአብሔር የተመረጠ፣ የነገሦች ንጉሥ፣ ድል አድራጊ የይሁዳ አንበሳ» ብሎ የሰየመ በመሆኑ እስላምነቱ የሰላምኖቹ-ይሁዲያዊ - ክርስቲያን ዙፋኑን ይጎዳል ብሎ ስለሰጋ ነው። ወንድ ቅድመ-አያቱ ባባታቸው በኩል ጉዲሳ የሚል የአርማ ስም ነው ያላቸው። በኋላ እንደተረጋገጠው ጉዲሳ አሳዳጊያቸው ሲሆኑ ትክክለኛ ቅድመ-አያታቸው ግን ከትግራይ ተንቤን ወደ ሸዋ ደባ የመጡ ወልደ-መሰከት የሚባሉ ትግራ ነበሩ። ደባ መጥተው የአንድ ባላባት ልጅ አገቡና ደጃዝማች ወልደ-ሚካኤልን ወለዱ። ደጃዝማች ወልደ-ሚካኤል ክዳማማዊ አጼ ምኒልክ እያት ከንጉሥ ሣህለ-ሥላሴ ልጅ ከልዕልት ተናኚ ወርቅ ራስ መኮንንን ወለዱ (የአጼ ኃይለ-ሥላሴ ባለቤት እቴጌ መነን አስፋውም እንዲሁ ከልጅ ኢያሱ በቅርብ የምትዛመድ የወሎ አርማ ደም ያሰባት ናት ተብሎ ይታሰባል። የአህቱ የወይዘሮ ስሂን ሚካኤል ልጅ ናት።

እስካሁን ከቀረበው ሀተታ ተነስተን የሚከተለውን መደምደም እንችላለን፤ አማራው ኢትዮጵያን እንደ ሥርወ-መንግሥትም ሆነ እንደ ግለሰብ ንጉሠ-ነገሥት/ንግሥተ-ነገሥት/ በመሆን ወይም የአማራ ስርወ-መንግሥት በማቁዋዋም ፈጽሞ አልገዛም። ይህም ሲባል በራሱ ክፍለ-ሀገራት የራሱ ነገሥታት አልነበሩትም ማለት አይደለም። በተለያዩ ዘመናትና ግዛቶች ለራሱ ለአማራ፣ የአማራ ነገሥታት ነበሩት። የቅርብ የቅርቡን እንኩዋን ብንተወው፣ የዛሬ 2000 ዓመት በአንድ ጎጃም ላይ በጣና አካባቢ ብቻ 4 የአማራ ንጉሦች ነበሩ።-- በቅድመ-አባቱ በደሸት ከተማ የጎንጂ እና ጉንዳጎንዲት ንጉሥ የነበረው አጎጃ ጆባን፣ የጣና ደጋና የአካባቢው የነበሩ ሶስት ነገሥታት ወንድማማቾች፣ አባል፣ ቶና እና በረካ የሚባሉ ነበሩ። ቡና ጠጨዎች አባል፣ ጦና እና በረካ እያሉ የሚጠጡት ምናልባት እነዚህን ታላላቅ ነገሥታት ለማስታወስ ይሆናል። አጎጃ ጆባንን እና አካባቢን ሶስት የአማራ ንጉሦች ታላላቅ የሚያደርጋቸው ህዝባቸውን በፍትህ እና ባስተዋይነት ማስተዳደራቸው ብቻ ሳይሆን ከኢትዮጵያ ንጉሠነገሥት ግዛት ተነስተው የመሰሉን መወለድ የምታበሰረውን ከከብ ተከትለው ገፀበረከት ይዘው ቤተልሄም ድረስ ሄደው ለዐለሙ መድሀን ለእየሱስ ክርስቶስ ከሰገዱለት 12 ኢትዮጵያውያን ወንድማማች ጠቢባን ነገሥታት መሃል በመሆናቸው ነው። ከዚህ በተቃራኒ ያለው ጭቅጭቅ የፖለቲካ ትርፍ ለማግኘት የሚዘወር የፈጠራ ታሪክ ነው። ያም ሆነ ይህ አማራ የጦር ሳይልም የፖለቲካ ስልጣንም በፍፁም አልነበረውም፤ በሰለሞናዊ-ኦርሞ ሥርወ-መንግሥት ውስጥ አስተዳዳሪና ዳኛ ሆኖም አልሠራም ማለት አይደለም። በፊት እዳለረገጥኩት፣ በርግጥ አማርኛ ንጉሦችን ደግፎ የማውጣት እና ዘርጥጦ የማውረድ የጦር ኃይል ችሎታ ነበራቸው። ከአሙኑበት፣ ንጉሥ ለማንገለ እና ለመሻር አጋዥ ኃይሎች ነበሩ። በኦርሞ ንጉሣውያን ቤተሰቦች ለሚመራው የኢትዮጵያ መንግሥትና ለፍትሕ ሥርዓቱም በነበራቸው የወታደራዊና የትምሕርት ችሎታ ብዙ አበርክተዋል። በየግዛታቸው ራሳቸውን የሚያስተዳድሩ ለንጉሠነገሥቱ ተጠሪ የሆኑ የራሳቸው የአማራ ንጉሦች ቢኖሩአቸውም + ባብዛኛው በራሳቸው ምርጫ ፀሀፍት + ሊቃውንት፣ ባለቅኔዎች፣ ገበሬዎች፣ ባለእጆች፣ ነጋዴዎች፣ አዝማሪዎች፣ ካህናት ፣ ዳኞች፣ አስተዳዳሪዎች፣ ምሁራን እና መምህራን ነበሩ። ይህ እውነታ

አማርኛን የገዢው መደብ አባላት ወይም ልሂቃን እንደነበሩ አያስቆጥራቸውም።

ከአስራ አራት ዓመት በፊት ወደ ጎጃም ለሄድ አባይን እና ደጀንን አልፈን ግርግዳቸው በጭቃ፣ ጣራቸው በለንበሌጥ የተሰሩ ቤቶች ያሏት አንዲት ሥልጣኔ ያልጎበኛት የምትመስል መንደር ደረስንና «ደብረ-ማርቆስ ለመድረስ ምን ያህል ይቀረናል?» ስል ሾፌሬን ጠየቅሁት። አየት አደረገኝና «ማርቆስ ይቺ ናት» አለኝ።

«ደብረ-ማርቆስን ማለቱ ነው» አልኩት።

“እከ! ይቺ ናት ደብረ-ማርቆስ” ሲል መለሰልኝ። አማራው እንደ ሥርወ-መንግሥት ኢትዮጵያን ሲገዛ ኖሯል ብዬ እንደአብዛኛው ሕዝብ አስብ ስለነበር ዘመናዊ ሕንፃዎች እና በርካታ መኪናዎች የሚርመሰሙላቸው አስፋልት መንገዶች ለማየት ጠብቄ ነበር። «ተሞኘሁ!» ስል አትመተመትኩ። «ምን ጠብቀው እንደነበር አውቃለሁ»፤ ሾፌሩ አስተያየቱን ለነዘረ፤ «እኔም መጀመሪያ ደብረ-ማርቆስ ለመጣ እንዲሁ ነበር የተለማኝ» አለ።

«ኗሪዎቹ ያገራቱ ገዢዎች ናቸው። አማርኛ ናቸው። እንዴት ይህን ያህል ጎበዳሎች ሆኑ!» ተገረምኩ። «ትርኪ-ምርኪ ናት!» መንዘን፣ ተጉለትን፣ መርሐ-ቤቴን፣ ቡልጋን፣ ጋይንትን፣ ላሰታን፣ ጎንደርንና አማራ ሳይንትን ቢያዩ ምን ሊሉ ነው! የባሉ ናቸው። ሰው ሊኖርባቸው የማይችል፣ በድህነት የተመቱ ናቸው። እኔ በነዚህ ቦታዎች አልኖርም። አብዛኛው ሰው ባዶ እግሩን ነው የሚሄደው። አንዲት ልብስ ካለቸው አሏኑ እላዩ ሳይ ብጥሥጥስ እስክትል ይለባቸዋል። ጥቂት የአማራ ልሂቃን ሥልጣን ሳይ አሉ ማለት ለፊው የአማራ ሕዝብ አልፎለታል ማለት አይደለም። በፍፁም! ለፊው የአማራ ሕዝብ የለቃይ ኑሮ ነው የሚገፋው» አለ። ትክክል ነበር።

ያ ሁኔታ ስለ አማራው ሕዝብ ለነበረኝ አስተሳሰብ መለወጥ አንድ ምክንያት ሆነ። በርግጥ ኢትዮጵያን የሚገዙ ከሆኑ ለምን ይህን ያህል ከልክ ያለፈ ጎበዳሎች ሆኑ? ስል ጠየቅሁ ራሴን። ይህ ጥያቄ መልሱን ራሴ እንድፈልግ አነሳላኝ። በዚህ ጽሁፍ አንዳያችሁት አሁን መልሱን አግኝቶቸዋለሁ ብዬ አምናለሁ።

በ1967 ዓ.ም የአጼው ሥርዓት ከተወገደ በኋላ አንኳ ርእሱ-ብሔር ሆኖ የመራ ሙሉ በሙሉ አማራ የሆነ አንድም ግስሰብ የለም። ጄኔራል አማን ሚካኤል አንደኛው ትግሬ፤ ጄኔራል ተፈሪ በንቲ ኦሮሞ፤ የቀድሞው ፕሬዝዳንቶች መንግሥቱ ኃይለ ማርያም ባንድ በኩል ኮንሶ ማሰትም ኦሮሞ፤ ዶ/ር ነጋሶ ጊዳዳ ደግሞ ኦሮሞ፤ በፊት ፕሬዝዳንት በኋላ ጠቅላይ ሚኒስትር የነበረው መስሰ ዜናዊ በወላጆቹ ትውልድ ኤርትራዊ ነበር እንጂ ከነዚህ አንዳቸውም አማራ አልነበሩም። ጠቅላይ ሚኒስትር መስሰ ዜናዊ በአድዋ የተወሰደ ሙሉ በሙሉ ኤርትራዊ የሆነ ሰው ነው። አዲስ የተሾሙት የይስሙላ ፕሬዝዳንቶችም ቢሆኑ ግርማ ወልደ-ጊዮርጊስ ቅይጥ ብሔረ-ሰብ ሲሆን፤ የአሁኑ ዶ/ር ሙላቱ ተሾመ ደግሞ ሙሉ በሙሉ ኦሮሞ ነው። ስለዚህ «አማራ ገዛን፤ ጨቆንን» የሚሰው ጨኸት መሰረተ-ቢስ ውንጀላ እና ሀዘቡን ሰማነሳሳት እና ራሳቸውን ሰማጠናክር የፈሰጉ ፖስቲኮች የፈጠሩት «ማታገያ ጠላት» ነው። የእንግሊዝኛ ተናጋሪዎች እንዲህ ዓይነቱን ፈጠራ “bogeyman” ይሉታል፤ የአማርኛ አቻው የልጆች ማስፈራሪያ «ጭራቅ» አንደ ማሰት ነው። በልጅነቱ ትንሽ ሞልቀቅ ብዬ አናቴን ሳስቸግራት አንድ ጋሼ አበበ የሚባል ሰውዬ « ጎረዳማንን ነው የምጠራው!» ሲሰኝ አብረክረክ ነበር። ፡፡ጎረዳማን የሚሰውን ቃል ገና ሲጠራብኝ ሞት የተጠራብኝ ያህል ስለምፈራ ወዲያውኑ አዋቂዎቹ የሚፈልጉትን ፀባይ አሳይ ነበር። ቀድሞ ነገር አማራን ማስፈራሪያ ማድረግ አንደገና ወደ ሥልጣን የሚያወጣ መስሏቸው ከሆነ አስቂኝ ነው። ያም ሆነ ይህ አማራ ሥልጣን ቢኖረው አንኳ እንዲገሰል ከተደረገ ከ40 ዓመት በላይ ሆኖታል። የሚያሳዝነው አማርኛ የውጭ ዜጎች የሆኑ ያህል በገዛ አገራቸውና በገዛ ርስታቸው ከግራም ከቀኝም በፖስቲካ ጥላቻ ከመኖሪያቸው እያፈናቀሉ ሲያሰቃዩባቸው ራሳቸውን ጥንት የኢትዮጵያን ዳርድንበር በውትድርና ያልጠበቁ ያህል አሁን ሰራሳቸው መክላከል አንኳ ያልቻሉ መሆናቸው ነው።

አማርኛ የራሳቸው ሥርወ-መንግሥት ሳይኖራቸውና አንደ ሌሎቹ ርዕሰ-ብሔር ሳይሆኑ፤ በኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ ሚናቸው በሞናነት መንግሥትን መጠበቅና ያገራቱን የግዛት አንድነት እና ሉዓላዊነት ማስከበር፣ ከዚህ ሲያልፍም በየግዛታቸው በንጉሥነት፣ በእርሻ፣ በንግድ፣ በአስተዳደር፣ በቤተ-ክህነት እና በባህላዊ ትምህርት ቤቶች በመምህርነት ማገልገል ሆኖ ሳስ «ኢትዮጵያን እንደ ሥርወ-

መንግሥት በጭካኔ ገዝተዋል» እያልን ያን ያህል እንዴት ልንዋሽ ቻልን?

ስዚህ መደናገር አራት ምክንያቶች አሉ። የመጀመሪያው ቋንቋቸው ነው። በተረትና ምሳሌዎች፣ በዘይቤዎች፣ በቅኔ፣ በሰምና ወርቅ አባባል በጎብር አነጋገር የበሰፀገው አማርኛ ቋንቋ። ይህ ቋንቋ ታዋቂ የሆነው የውትድርና እና የንግድ ተግባራቸውን ለማሟላት መላ ኢትዮጵያን ዳር እስከዳር ያካልሉ በነበሩ በአማራ ወታደሮችና በነጋዴዎች ነው። በተጨማሪ በሁለቱም በዛጉዬ እና በሰላምናዊ ሥርወ-መንግሥቶች ነገሥታት ከዚያም አልፎ በ አፄ ዮሐንስ እና በወቅቱ የትግሬ መንግሥት ጭምር የሥራ ቋንቋ ሆኖ ስለሚ ሠራበት ነው።

አንደ አውነቱ ከሆነ አማርኛ ከአሥራ ሁለተኛው፣ አሥራ ሦስተኛውና አሥራ ስምንተኛው ክፍለ-ዘመናት ጀምሮ ነው በሦስት አበይት ንጉሠ-ነገሥቶች በላሊበላ፣ በይኩኖ-አምላክ እና በዳግማዊ ኢያሱ በይፋ የሥራ ቋንቋ ተደርጎና ፀድቆ እየተሠራበት ያለው። ላሊበላ የላስታ-አገው ተወላጅ ሲሆን ይኩኖ-አምላክ እና ዳግማዊ ኢያሱ ደግሞ ሁለቱም የኦሮሞ ዝርያዎች ናቸው። አማርኛ ብሔራዊና መንግሥታዊ ቋንቋ መሆኑ ፋይዳው ቁልጭ ብሎ ስለታያቸው ነው ያንን ያደረጉት። በተሰይ ዳግማዊ ኢያሱ ግዕዝ በቤተ-ክርስቲያን አገልግሎት ብቻ እንዲወሰንና አማርኛ ግን በመላ ግዛቱ ሰሁሉም መንግሥታዊ ሥራዎች መገልገያ እንዲሆን በሕግ ደንገገዋል። አነዚህ ንጉሠ-ነገሥታት አንዳቸውም አማራ እንዳልሆኑ ግልጽ ነው። ስለዚህ «የአማራ ነገሥታት አማርኛን አማርኛ ተናጋሪ ባልሆኑ ሕዝቦች ላይ ጫኑባቸው» ብሎ መደምደም ጨርሶ አያስኬድም። ስዚያውም አማራውን ወክሎ አንድም የአማራ ንጉሠ-ነገሥት በሥልጣን ላይ ባልወጣበት ሁኔታ።

የተሰያዩ ብሔረሰቦች አባላት በኢትዮጵያ ውስጥ አስተዳዳሪዎች እየሆኑ ስመሥራት አማርኛ ተማሩ። ብዙዎቹ ሥራቸውንና ማኅበራዊ ደረጃቸውን አስጠብቀው ሰመኖር ከአማራ ጋር መቀላቀልና ራሳቸውን አማራ ማድረግ መረጡ። አማራ አንደ ገዢ መደብ የተቆጠረበት ሁለተኛው ምክንያት አማራነትና ክርስቲያንነት አንድ ቃል የሆኑ እስከሚመስል ድረስ እማርኛ የተዋሕዶ እምነትን ከአግክቢ/ኦሮሞና

ዛጉዬ ነገሥታት ጋር መጋራታቸው ነው። ሦስተኛው ምክንያት እማሮች ኢትዮጵያን እንደ ሥርወ-መንግሥት መላዋን ኢትዮጵያን አስመግዛታቸው በወጉ እስመታወቁ ነው። አራተኛውና የመጨረሻው ምክንያት ከላይ ጠቆም እንደተደረገው ሆን ተብሎ የሚሠራጭ ውዥምብር እና የፖስቲካ ሰዎች አማራን እንደ የጋራ ጠላት አስቆጥረው ሠፊውን ሕዝብ በመቀስቀስና በማስተባበር የፖስቲካ ዓላማቸውን ሰማሳካት ያደርጉት የነበረው አንቅስቃሴ ነው። እማሮች በዚህ የተነሳ ስስቆቃ መዳረጋቸው፣ በተለያዩ ጊዜያት እንደ ገዢ መደብ እየታዩ ከቤት ንብረታቸው መፈናቀላቸውና መለቃየታቸው ያፀፅታል። በዙሃኑ እማራ ግን ከጥንት ጀምሮ እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ የገዢ መደብ ሳይሆኑ እንደ ሌሎቹ የኢትዮጵያ ዜጎች በውትድርና እና በተለያዩ ሙያዎች ተስማርተው ደፋ ቀና ሲሉ የኖሩ ናቸው።

የአማራን ትክክለኛ ማንነት በተመለከተ እንዳንድ የእውሮፓ ምሁራን ተብዬዎች እንደሚሉት እማሮች ሴማውያን እይደሉም። አሮሞና አማራ ካንድ ምንጭ ነው የተቀዱት። ቀደም ሲል እንደተረጋገጠው እሮሞና አማራ በዘርም እንድ ናቸው። አሮሞዎች ኩሻውያን ከሆኑ እማሮች አንዴት ነው ሴማውያን የሚሆኑት? እንድ ሰው ቋንቋቸውን ሴማዊ አድርጎ ስለመደበው እማሮችም ሴማውያን ተደርገው የሚመደቡ ከሆነ ግልብ ምደባ ነው። ቋንቋ ዘርን እይወስንም፣ ጎሳን ነው እንጂ። ቀድሞ-ነገር እማሮችን «ሴማዊ ቋንቋ» ነው ብሎ መመደቡ አጠያያቂ ነው። ለምሳሌ እንደ ግዕዝ ባሉ ሴማዊ ቋንቋዎች ውስጥ የማይገኙ ድምጾች በእማሮች

እና በእሮሞኛ ውስጥ አሉ። እነሱም « h e ' l μ Ê Û » ናቸው። እነዚህን በመስሉ የእማሮችና የእሮሞኛ መሰረታዊውን ድምፁ-ልሳናት ላይ የተደረገው ጥናት እንደሚያብራራው እማሮች ከግዕዝ ይልቅ ስእሮምኛ ነው የሚቀርበው። እነዚህ ድምፁ-ልሳናት የእማሮች እና የእሮሞኛ ናቸው እንጂ የግዕዝ እይደሉም። እነዚህ የፊደላት ድምፆች የኩሻ ቋንቋዎች መስኪያና መሰረታዊውን ጠባያት ናቸው። ወደፊት በእማሮች እና በእሮሞኛ ቋንቋዎች ላይ የሚደረግ ጥልቅ የንፅፅር ጥናት አዲስ ውጤት ይሰጠን ይሆናል።

የሙዚቃው ቃና /melody/ ወይም ባለ አራት ቅኝቱ የእማሮችና የእሮሞኛ ሙዚቃ እንኳ ከእረቡ ወይም በእብራይስጥ ምንም

ግንኙነት የሰውም። የእማሮችና የእሮሞኛ አልፎም የኑቢያ (ከሥር ከመሠረቱ ጥቁሮች የሆኑ ኩሻውያን ሱዳኖች) ሙዚቃዎች ግን ተመሳሳይ ቅኝት ነው ያላቸው። የእረብና የእብራይጥ ሙዚቃዎች ግን እማሮችንና እሮሞዎችን ጨምሮ ለሁሉም ኢትዮጵያውያን ጆሮ እና ልቦና እይመስጡም፤ እይጥሙም። የእሮሞና የአማራ ሙዚቃዎች ግን ተመሳሳይ ቅኝት እና ምት እላቸው። ይህም ሁለቱ ህዝቦች እንደ ዓይነት የነገድ እና የባሕል ዳራ ያላቸው ስመሆኑ ማረጋገጫ ነው።

እማሮች ኩሻውያን ሆነው ሳለ ስምን ሴማዊና ሐበሻ ተብለው ተፈረጁ? ምክንያቱ ምንጫቸው እሥራኤል ከሆነ እግዚያን ጋር ስስተምታቱ ነው። የንጉሥ ለለሞን እና የንግሥት ባባ ልጅ ቀዳማዊ ምኒልክ ከሦስት ሺ አመታት በፊት አባቱን ስመጠየቅ ወደ እሥራኤል ሄደ የእይሁድን ሃይማኖትና ባሕል እየተማረ ጥቂት አመታት ከቆየ በኋላ ወደ ኢትዮጵያ ሲመለስ 40,000 ጠንካራ እይሁዳውያን እና በጋዛ የሚኖሩ ኢያቡሳውያን ወንዶችን ይዞ መምጣቱ መታወስ ይኖርበታል። ቀዳማዊ ምኒልክ እነዚያን 40,000 እሥራኤላውያን «እግዚአብሔር አውጧል» ብሎ ስይሞ ሥልጣን ስለሰጣቸው ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ስ3,000 ዓመታት የተጋቧቸውን ኢትዮጵያውያንን ማንነት ማስሰውጥ አልቻሉም እንጂ በኢትዮጵያ ሃይማኖት፣ ቋንቋ ፖስቲካ እና ባሕላዊ ገጽታዎች ላይ ተፅእኖ ማሳረፍ ችለዋል። እነዚያ 40,000 እሥራኤላውያን ወንዶች በኢትዮጵያ ስፍራው ከእነርሱ በቀል ነዋሪዎቹ ኩሻውያን እንስቶች ጋር ተጋቡ። ኢትዮጵያ በዋናነት ኩሻዊት አገር ነበረች፤ የኩሻ ምድር ትባልም ነበር። በዚህም ከእሥራኤል የመጡት 40 ሺ ወንዶች በሶስት ሺ ዓመታት የኢትዮጵያ ቆይታቸው «ሴማዊ ደማቸውን» አጥተው «ኩሻዊ ደም» ያዙ።

በኢትዮጵያ የሚኖሩ እግዚያዎች የእይሁድ እምነታቸውን ጠብቀው ከመያዛቸው በቀር በእካል ከተቀሩት ኢትዮጵያውያን ምንም የማይሰዩ የሆኑት ስዚህ ነው። በርግጥ ቀዳማዊ ምኒልክ ቋንቋቸውን ግዕዝን የሥርወ-መንግሥቱ የይፋ ቋንቋ ስላደረገው እባብሰባቸዋል። ከ2,000 ዓመት በፊት ክርስትና ወደ ኢትዮጵያ ከመግባቱ ጋር ተያይዞም ግእዝ በአድገቱ ቀጥሏል። መጽሐፍ ቅዱስ ተተረጎመበት፤ የእግዚአብሔር ቃል ይሰበክበት ጀመር፤ ቅዱስ ያሬድ መዝሙራቱን ቀመረበት፤ በሌላ እባባል ግዕዝ የቤተክርስቲያን ቋንቋ ሆነ። ባሕላዊ እምነታቸውን ጠብቀው ከኖሩት ከእሮሞዎች ጋር ሲነጻጸሩ በርካታ እማሮች ወደ

ክርስቲያን ተዋሕዶ ሃይማኖት ተሰወጠ። በዚህ ቁጥር ያላቸው ግሕዝን አየተማሩ ቀሳውሰት ሆኑ። በዚህ ሳቢያ በሁሉ ነገራቸው በዘራቸው ሳይቀር ሴማውያን መሰሉ። ሀቁ ግን እንደ ሥጋ ዘመዶቻቸው እንደ ኦሮሞዎቹ ኩሻውያን መሆናቸው ነው። ልክ ገዢዎቹ አግአዚዎች አማርኛን የመንግሥታቸው የሥራ ቋንቋ አድርገው ስለሠሩበትና የተወሰኑ አማርኛ ወታደሮች ሆነው መንግሥቶቻቸውን፣ ሃይማኖታቸውንና ያገራቸውን ዳር ድንበርና አንድነት ለመጠበቅና ለማስከበር በመላ አገሪቱ ደፋ-ቀና በማሰታቸው የገዢው መደብ አባላት ተደርገው ሲታዩ እንደኖሩት በማንነታቸውም እንደ ሴማዊ ተቆጠሩ።

«ሀበሻ» የሚለው ስም ወይም አምደ-ቃል አማርኛን አይወክልም። ይህንን ነጥብ ለማስረገጥ መነሻውን መዳለስ ያስፈልገናል። ቃሉ መሰሉ አንደሚታየው አምንታዊ ፍቺ ያለው አይደለም። ይልቅስ የወረደ ትርጉም ነው ያለው። መጀመሪያ የተጠቀሙበት ፈላሻ አይሁዶች ሲሆኑ አጠቃቀማቸውም አግአዚያን አይሁዶችን ለመሰደብ ነበር። ሁኔታው ባጭሩ ሲቀርብ የሚከተለውን ይመስላል፤ በ598 ዓ.ዓ ባቢሎናውያን እሥራኤልን በወረሯት ወቅት በርካታ አሥራኤላውያን ተሰደው ወደ ኢትዮጵያ ሲመጡ አግአዚዎች በኢትዮጵያ ውስጥ ሲኖሩ 400 ዓመት ሆኗቸው ነበር። አግአዚዎች ከኢትዮጵያውያን ጋር እየተጋቡ በባሕል ተመሳሰለውና ራሳቸውን ኢትዮጵያውያን አስመስለው መኖራቸውን አዲሶቹ መጪዎች አይተው «ካልተገረዙ ጋር ተቀላቅለው አይሁድነታቸውን አርክሰዋል» በሚል ነቀፏቸው። በዚህ ምክንያት «ሀበሻ» የሚል ስም አወጡላቸው። ትርጉሙም «ድቅል፣ ንፁህ ያልሆነ ወይም የተካለሰ » ማለት ሲሆን በተራዘመ ፍቺው ደግሞ «የተበከለ፣ የቆሸሸ» ማለት ነው። አግአዚዎቹ ደግሞ በአፀፋው አዲስ መጤዎቹን «ፈላሻ» አሏቸው። «ሰደተኛ» ማለት ነው። በተራዘመ ፍቺው ደግሞ «አገር-አልባ» ማለት ይሆናል። ይህ ነው ሁኔታው። ይህ አንግዲህ በሁሉቱ የአይሁድ ቡድኖች መካከል የተፈፀም አተካራ ሲሆን ከአማራ ጋር ምንም ግንኙነት የለውም። አማርኛ አበሾች አይደሉም። ራሱን እንደ ሀበሻ የሚቆጥር ማንኛውም አማራ ካለ ታሪኩን የማያውቅ ብቻ ሳይሆን ራሱን የሚዋርድም ነው። «ኢትዮጵያ» የሚለው ስም ኦሮሞን ፣ አማራን እና ሁሉን ኢትዮጵያውያንን የሚያቅፍ እና የታላቁን ዓድቅ አባታችንን የ«ኢትዮጵያ»ን መጠሪያ የያዘ በመሆኑና ፍቺውም «ለአግዚአብሔር

የሚበረከት የቢጫ ወርቅ ሥጦታ» ማለት ስለሆነ አኛ ሁላችንም «ኢትዮጵያውያን» ተብለን ነው መጠራት ያለብን። ከ«ኢትዮጵያ» በላይ የሚያከራ ታላቅ ስም ከቶ የለምና።።

ፈላሻዎቹ በኢትዮጵያ የመጀመሪያዎቹን የአይሁድ ሰፋሪዎችን አግአዚዎቹን ሴማዊነታቸውን ትተው ኩሻውያን ወይም ኢትዮጵያውያን በመሆን ሀበሻ ሆነዋል ሲሉ ትክክል ነበሩ። ቀደም ብዬ እንዳልኩት ከማይታወቅ ጊዜ ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለውን ታሪክ የምናምንበት ከሆነ በኖህ ዘመን ከደረሰው የጥፋት ውኃ በኋላ ኩሻ በኢትዮጵያ ከሰፈረበት ጊዜ ጀምሮ ኢትዮጵያውያን የኩሻ ህዝብ ነበር የምንባለው። አግአዚንና ፈላሻዎችን ጨምሮ የተለያዩ ሴማውያን ሕዝቦች በአነስተኛ ቁጥር ወደ ኢትዮጵያ አየመጡ ከኢትዮጵያውያን ጋር እየተቀላቀሉ በኩሻዊነት ውስጥ አየሰመጡ ቀርተዋል። በሌላ አባባል አዲስ መጪዎቹ ሴማውያን በኢትዮጵያ ሰፊ ሕዝብ ውስጥ ጠፍተዋል ወይም ተውጠዋል። በባሕሩ ውስጥ ጠብታ ውሃ ሆነዋል ማለት ነው። ስለዚህ በባሕሩ ውስጥ ሟሙ እንጂ ባሕሩን አልበከሉትም።

አማርኛ ከመነሻቸው ከጎጃም ጀምሮ እስካሁን ድረስ ኩሻውያን ናቸው። ካንዳንድ ሴማውያን ጋር መዳቀል ቢኖርም ኩሻዊነታቸውን ቅንጣት አልለወጠውም። ከጥንት ከመነሻቸው እንደነበሩት አሁንም ያው ኩሻ ናቸው። ሴማዊነቱ ሙሉ በሙሉ ያልተረጋገጠውን ቋንቋ እንደ መሰፈርት ወስዶ «አማርኛ ሴማዊ ስለሆነ አማርኛ ሴማውያን ናቸው» ብሎ መደምደም ስህተት ነው። ከዚህ በላይ ደግሞ ቋንቋ ሁል ጊዜ የለውን ዘር እንደማያረጋግጥ አስተውሎናል። ለምሳሌ በርካታ አፍሪቃውያንና አፍሪቃ-አሜሪካውያን እንግሊዝኛ፣ ስፓንኛ እና ፈረንሳይኛ አቀላጥፈው ይናገራሉ። ቢሆንም ዘራቸው አንግሎ-ሳክሶን፣ ሂስፓኒክ እና ፈረንሳይ ነው ብለን እንደመድምም። ቋንቋቸው ሴማዊ ቢሆን እንኳ ሰአማርኛም ልክ እንዲሁ ቋንቋቸው ሴማዊ ስለሆነ አነሱም ሴማውያን ናቸው አንልም።

ያለ አማርኛ ወታደራዊ ድጋፍ፣ አግአዚ/ሰለሞናዊ እና በኋላም አግአዚ/ኦሮሞ ሰርወ -መንግሥታት ገና ከመነሻቸው በተንኮታኮቱ ነበር። ያ ብቻ አይደለም፤ የኢትዮጵያ ነፃነት ሳይቀር አደጋ ላይ ይወድቅ ነበር። ለዚህ ተግባራቸው ኢትዮጵያውያን በሙሉ የአማርኛ

ውስታ አሰባቸው። አማሮች የኢትዮጵያ ነፃነት ጠባቂዎች ሆነው ባከናወኑት የመስዋዕትነት ተግባር ባንጻራዊ መልኩ ይበልጥ ጠንክር ያለ የኢትዮጵያዊነት ስሜት አዳበረዋል። ስዚህ ነው አማሮች ዘረኝነትን ከሚያራምዱ ነገዶች በተቃራኒው ከምንም ነገር በፊት ከአማራነትም በላይ ኢትዮጵያዊነት አጅግ ጎልቶ የሚበልጥባቸው።

አንዳንድ ሰዎች አንኮበሬ የሚባሉትን ከጠቅላላው አማራ ጋር ያምታታሉ። ሽዋ ውስጥ ከሚገኘው ከአንኮበር በመነሳት አንኮበሬዎች የሚባሉት የሽዋ ልዑላን እና ነገሥታት ፈጽሞ ራሳቸውን አንደ አማራ አይቆጥሩም ወይም የአማራ ሥርወ-መንግሥት እንወክላለን ብለው አያውቁም። ራሳቸውን የሚቆጥሩት የአግአዚ-አስራኤል-ሰላምናዊ ሥርወ-መንግሥት ዝርያ አድርገው ነው። አንኮበሬዎች አማሮች ቢሆኑ አንኳ አሁን በሥልጣን ዐታቸው ላይ የሉም። ከ42 ዓመት በፊት አፄ ኃይለሥላሴ ከሰልጣን ሲወርዱ ከፖስቲካው ተወግደዋል። ሰላምናዊ እነሱ በተጨማሪ ማስረጃ አጥፍተዋል ከተባለ የነሱ መጥፎ ሥራ ነው የሚባለውን መቆፈር ለዛሬው ችግራችን ምንም መፍትሄ አይሆንም።

አንዳንዶቻችን ስለ ገዳ ሥርዓት ማዳነቅ እና መከራከር አንወዳለን። ባንድ ወገን አውነታችንን ነው። ህዝብን በሚውክሉ በሀገር ሽማግሎች በጎ ፍቃድና ከትውልድ ትውልድ በተላሰፈ ደንብ የሚመረጡት ጎልማሶች እያንዳንቸው ግዛታቸውን ስለምንት ዐመታት አስተዳድረው ጊዜያቸው ሲያበቃ ያለ ደም መፋሰስ መሰናበት እውነተኛ ዲሞክራሲ ነው። በዚህ ረገድ ከአሜሪካ ዲሞክራሲ ጋር መሳ ስመሳ ይራመዳል። "ከሰልጣኔ ሞት ብቻ ይገላግላል" ስሚሉት የአፍሪካ መሪዎችም ትልቅ ትምህርት የሚሰጥ ነው። ይህን ስርአት የፈለሰፉት አባቶቻችን ክብር ይገባቸዋል። ዛሬ ላይ ሆነን ግን የገዳ ሥርዓት ጊዜ አላሰፈበትም? በምርጫ መስተዳደር ደስ የሚሰውና የሚያኮራ አንዱ የገዳ ስርአት ገጥሞ ሊሆን ሌላው ገፅታው ግን ያነጋግራል። ሙሉው የገዳ ስርአት ዛሬም በ21ኛው ክፍለ-ዘመን በኢትዮጵያ ሊሠራ ይችላል? ባሁኑ ወቅት የገዳ ሥርዓትን ስወግ እና ሰማሰታወሻ ሳይሆን፣ በተሟላ መልኩ ወይም ገፅታው የሚሠሩበት አሮሞዎች ሰንቶች ናቸው? እነሱስ እነማን ናቸው? የትስ ናቸው? የገዳ ሥርዓትን ከእነ ሙሉ ገፅታው መተግበር ጊዜ ሰማሳለፍ ሽርሽር መውጣት አይደለም። ድንቅ ከሆነው እና በአርካያነት ከሚታየው

ዴሞክራሲያዊነቱ ባሻገር ዘረፋን፣ ጦርነትን፣ ወረራንና ግዛት ማስፋትን ያበረታታል፤ ምርኮኞችን መስሰብን አንደ ጀግንነት ይቆጥራል። አዲሱ ሱባ ካሰፈው የተሻለ ሆኖ ሰመገኘት አነዚህን ድርጊቶች መፈፀም ይጠበቅበታል። የዛሬይቱ ኢትዮጵያና የዐለም ሁኔታ አውነታ ግን ይህን አይፈቅድም። ስለዚህ እኛ ተምረናል የምንሰው ሰዎች ከገዳ ስርዐት መጥፎውን ትተን መልካሙን፣ ማለትም የዲሞክራሲ ባህሪውን እና ጥበትን አስመውደዱን ብቻ አድንቅን አነሱን እንቀስማልን።

የድሮውን ለማውሳት ያህል ግን ፥ አሮሞዎች በኬንያ፣ በሩዋንዳ፣ በቡሩንዲ፣ በማሊ፣ በኒጄር እና በናይጄሪያ ዛሬ የሚገኙት ለምንድነው? የገዳው አዳዲስ ወጣት ሉባዎች አዳዲስ ግዛቶችን ስመያዝ ባደረጉት እንቅስቃሴ ነው። የገዳ ተፈጥሮው ወይም አንድ መስሪታዊ ባህርዩ በስፋት ሆነው ላይጣበቡ መኖር ነው። «አሮሞያ» በተባለች አንዲት ጠባብ ክልል መወሰን የገዳ ባህርይ አይደለም። የአሮሞ ቀልብ እና መንፈስ በጠባብ ቦታ መታጨቅና መታሰር አይወድም። ሰገዳ ሥርዓት የሚሟገቱ ከሆነ ከጠባብነት በተቃራኒው ያለውን የሰፊነት ጠባብን መቀበል ይኖርብዎታል። ኬኩን ሊያስቀምጡትም ሊበሉትም አይችሉም። ሰፊው የአሮሞ ሕዝብ ከጠባብ ክልል እና ከሰፊው አገር ምረጥ ቢሉት ሰፊውን ነው የሚመርጠው። ምክንያቱም ስዘመናት በገዳ ሥርዓት የተቃኘው ተፈጥሮው እንደዚያ ነዋ!

ከፍ ሲል የትልቁ የኢትዮጵያ ፥ ዝቅ ሲል የነቢዩና የፈላስፋው የደሸት ልጆች የሆኑት እውነተኛቶቹ አሮሞዎች አገራቸው ድፍን ኢትዮጵያ የኔ ናት ብለው ያስባሉ ። አሮሞያ ብቻ በምትባል ጠባብ ስፍራ መወሰን አይችሉም። መጣበብ እና መጨነቅ ባህሪያቸው ስላልሆነ። አሮሞያ ተብሎ የተሳለ አንድ ካርታ ዐይቼ ነበር። ይህን ካርታ በተመሰከተም የምሰው አሰኝ፤ ካርታው ጎጃምንና ጎንደርን አሳካተተም። ስምን? አሮሞ ከ3,500 ዓመት በፊት ከአማራ ጋር የተፈጠረው እኮ ጎጃም ነው። አሮሞዎች ጎጃምን ተንከባክበዋል፤ አሳድገዋል። የሩቁን ዘመን ትተን የዛሬ 400 ዓመት በንጉሠ-ነገሥት ሱስንዮስ ዘመን የሆነውን እንኳ ብናነሳ በጎጃም እንቅስቃሴ ውስጥ አሮሞዎች በጣም ትልቅ ሚና ነበራቸው። ከጣና በስተደቡብ ያሉ ሌሎች ቦታዎችን ሳናነሳ የዛሬዎቹ ኢልማና እና ዴንሳ ዓበይት

የአሮሞ ሰፈራ ቦታዎች ነበሩ። ቡሬ አጠገብ ወንበርማ፣ ደንግጂዳ፣ መተክል ዙሪያ እና እንዲሁም ወንበራ የሰፈራ ቦታዎቻቸው ነበሩ። ከዚህ ሁሉ በላይ ደግሞ ራሱን የሚያሞኝ ካልሆነ በስተቀር በደም ሥሩ ውስጥ ትንሽ የአሮሞ ደም የሌለበት አውነተኛ ጎጃሜ የለም። አንዳውም የአሮሞ ደም የሌለበት ጎጃሜ ደበናንሳ ነው የሚባለው። ይህ የሚመለከረው የጎጃም አማሮች በአሮምነታቸውም እንደሚከፋ ነው። ጥንትም የአማራውም የአሮሞውም አባት የዛው የጎጃም ንጉሥ የነበረው ፈላስፋውና ነቢዩ ደሸት ወይም ደሌት ነበርና። እንዲሁም አሮሞዎች በጎንደር ውስጥ ኖረው ከሱስንዮስ እና ከልጁ ከፋሲለደስ ጋር ጎንደርንም ገንብተዋል። «የጋላ አገር» እየተባለ የሚጠራ የተለየ መኖሪያ ቦታም ነበራቸው። በዘመነ-መሳፍንት መግቢያ በኢዮአስ ዘመን የጎንደር ቤተ-መንግሥት በአሮሞዎች የተሞላ ነበር። በዘመነ-መሳፍንትማ ሁለቱም፣ ጎጃምም ጎንደርም የእነርሱ ነበሩ። ታዲያ በአዲሱ የአሮምያ ካርታ ላይ ጎጃምንና ጎንደርን የማናክለው ለምንድነው?

የአሮምያ ካርታ ትግራይን፣ አፋርን፣ ኦጋዴን-ሶማሌን እና ደቡብ ክልልን ጭምር የማያካትተው ለምንድነው? ትግራይ የራስ ቴሱ በዳሳ ልጆች ደሪ በሚል ልዩ ስም የሚታወቁት ንጉሦች እና የየጁ ቤተሰብ የአሮሞው የሴሩ ንንጉል ቤተሰቦችና ነበረች እኮ። የአሮሞ ልዑላን ለምሳሌ ሁለቱን ለማንሳት ያህል ራስ ደሪ እና ባህርነጋሽ ይስሐቅ የትግራይ እና ኤርትራ ገዢዎች ነበሩ። ከሁሉም በላይ በአሁኑ ወቅትም የተወሰነው አካባቢ እዛው በቀል ነዋሪዎች በሆኑት በራያ መደባይ አሮሞዎች እንደተያዘ ነው። በደቡብና በኦጋዴን-ሶማሌ ክልሎች በርካታ አሮሞዎች እንደሚኖሩ ሁሉ በአፋር ምድርም ከረዩ የተባሉ አሮሞዎች ይኖራሉ። በርግጥ አሮሞና ሶማሌ የእፍሪቃ ቀንድን ሲጋሩ ዘመናት ተቆጥረዋል። አካባቢው ለሁለቱም በአኩልነት የጋራቸው ነው። ታዲያ በእነዚህ ክልሎች ውስጥ አሮሞዎች የሰፈሩባቸው አንዳንድ ቦታዎች በአሮምያ ካርታ ውስጥ ለምን አልገቡም? አሮሞው በእያንዳንዱ የኢትዮጵያ አካባቢ ውስጥ ድርሻ አለው። አማራውና ሌሎቹ ኢትዮጵያውያንም ቢሆኑ ድርሻ አላቸው። አሮሞ የኖረባቸውና ታሪካዊ ትስስሮሽ የፈጠረባቸው ክልሎች በአሮምያ ካርታ ውስጥ መጠቃለል አለባቸው ብዬ አስባለሁ። ረጋ፣ ለከን ብዬ ሳስብ ደግሞ በነዚህ ክልሎች ውስጥ በርካታ ቁጥር ያላቸው

ብሔረሰቦች ለምሳሌ አማራ፣ ትግሬ፣ አፋር፣ ሶማሌ፣ የደቡብ ሕዝቦችና ሌሎች ኢትዮጵያውያንም ስለሚኖሩ ሁሉንም እጠቃሎ «አሮምያ» ብሎ መጥራት ተገቢ፣ ዲሞክራሲያዊ፣ ፍትሐዊ እና ትክክል አንዳልሆነ እገነዘባለሁ። እንዲህ ዓይነቱ ጭፍን አስተያየት አሮሞ ላልሆኑት ኢትዮጵያውያን ትክክል አይደለም። ጠቅላላው የኢትዮጵያ ግዛት «አሮምያ» ተብሎ ቢጠራ አሮሞ ያልሆኑት ብሔር ብሔረ-ሰቦች ከካርታው ላይ ይፋቁና ማንነታቸው አደጋ ላይ ይወድቃል። ቀድሞ-ነገር እንዲህ ያለውን የበላይነትና ከምድረ-ገጽ የማጥፋት ተግባር ፈጽሞ አይቀበሉትም። በአፍሪቃ ውስጥ ታይቶ የማይታወቅ ቀውስና ብጥብጥ ነው የሚነሳው። ስለዚህ እንዲህ ዓይነቱን አደገኛ ሃሳብ አላቀነቅንም። እንግዲህ እንደዚያ ቢደረግ አሮሞ ያልሆኑት ግላዊና ልዩ የሆነውን ማንነታቸውን ማጣታቸው ብቻ ሳይሆን በኢትዮጵያዊነታቸው የመከራት ስሜታቸውም ይሞታል። ከዚያ በኋላ በኢትዮጵያ ውስጥ ሲኖሩ ምንም ነገር ቢደረግላቸው ራሳቸውን ኢትዮጵያውያን ብለው አይጠሩም። ስለዚህ መፍትሔው ሁሉንም ክልል «ኢትዮጵያ» ብሎ መጥራት ነው። ምክንያቱም ቃሉ ሁሉንም ያካትታል። ከዚህ በላይ ደግሞ የአሮሞ፣ የአማራ፣ የትግሬ፣ የአፋር፣ የሶማሌ፣ ጋምቤላዎች፣ የሲሞሃዎች፣ የወላይታዎች፣ የሃዲያዎች፣ የደቡብ ህዝቦች እና የሁሉም ኢትዮጵያውያን አባት የሆነውን የኢትዮጵያ ስም ይሟላል።

ቀደምት አባቶቻችን የተወሰነ ክልል ክልለው «አሮምያ» ብለው ያልሰየሙበት ምክንያት መላዋ ኢትዮጵያ የነሱ ስለሆነችና እንድትሆንም ስለፈለጉ ነው። ይህ አንዱ ምክንያት ነው። ሌላው ምክንያት ከእኛ ተምረናል ከምንለው አሮሞዎች ይልቅ የጥንት እባቶቻችን መነሻ አባታቸው ኢትዮጵያ የተለየመችበት ኢትዮጵ መሆኑን ይበልጥ ወደ ውስጥ ዘልቀውና ጠልቀው ስለሚያውቁ ነው። በዚህ ምክንያት የገዛ አባታቸው የመለረታትን አገር ለማፍረስ አልደፈሩም። ስለዚህ የመስፋፋት፣ የመሻሻልና የመበልጸግ ትግላቸው ጥንተ-አባታቸው ኢትዮጵያ ብሎ በሰየማት አገር በመላ ነው እንጂ ቆርሰው እና አጥብበው «አሮምያ» በሚሏት፣ ባንጻሩ ትንሽ መሬት ላይ ራሳቸውን ነጥለውና ገድበው አይደለም። ትንሽ መሬት ቁጥሩ ከሁሉም ይበልጣል ለሚባለው የአሮሞ ህዝብ አይበቃውም። ለንግድ፣ ለኢንዱስትሪ መስፋፋት፣ ለኤኮኖሚ መዳበር፣ ለእርሻ፣ ለተለያዩ

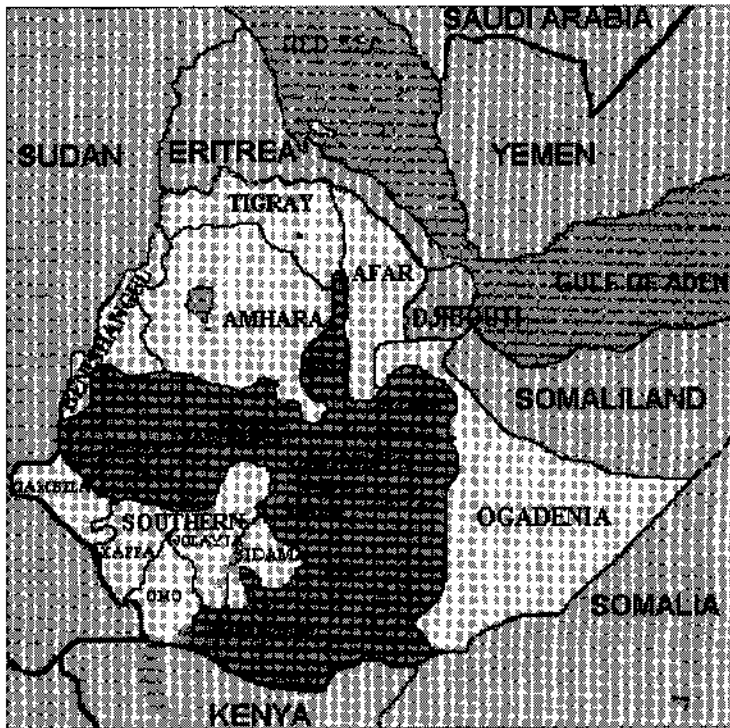
ሥራዎች ሁሉ ይጠበቃል። የህዝቡ ቁጥር እያደገ ሲሄድም መጨናንቅ ይገጥመዋል።

በእዲሉ የኦሮምያ ፖለቲካ ካርታ መሰረት ጎጃምና ጎንደር ብቻ ናቸው ለአማራ የተወሰኑት። እማሮች በመላ አገሪቱ ለሰሜናዊ ሰፊ ያለ ምርጫ ቢለጣቸው በነዚህ በሁለቱ አካባቢዎች ብቻ ራሳቸውን የሚገድቡ እይመስለኝም። መላዋ ኢትዮጵያ የኛ ናት ብለው ነው እማሮች የሚያስቡት። ምክንያቱም ባለፉት 3000 ዓመታት ውስጥ በውትድርና ሙያቸው መንግሥታትን ሲጠብቁ እና የአገሪቱን ዳር ድንበርና የግዛት አንድነት ሲያስከብሩ ጠንካራ የኢትዮጵያዊነትና ብሔራዊ ስሜት ገንብተዋል። ለኢትዮጵያ ህገርነት መኖር ሌሎቹ ኢትዮጵያውያን የፈፀሙት ታላቅ ጅብድ እንደ ተጠበቀ ሆኖ፣ ለሰላምነት ብለን እውነት ብንናገር፣ በኢትዮጵያ ነፃነት ላይ አማሮች የመሪነት ሚና ባይጫወቱ ኖሮ ቅኝ ገዢዎ ጣልያን ኢትዮጵያን በቀላሉ ድል እድርጋ ለመያዝ በቻለች ነበር። የዚህም ምስክር ጣልያን ናት። የአማራን ወላጅ ሚና በመረዳት ጣልያን ከሁሉም በፊት አማራንና ተዋሕዶ ሃይማኖታቸውን ነበር ለማጥፋት የተነሳቸው። አማሮች ከተበታተኑ ኢትዮጵያም እንደምትበታተን ጣልያኖች በሚገባ ያውቁ ነበር። ኢትዮጵያን እዳክመው ለመቆጣጠር የሚሹ ከባህር ማዶ የመጡም ሆኑ የውስጥ ኃይሎች ሁሉ ይህንኑ እድርገዋል። የአማራ ጠላት የበዛውም ለዚህ ነው። ይህ ማለት ግን የኦሮም አርበኞች እና ሌሎችም ነፃነት ወዳድ ኢትዮጵያውያን አገራቸውን ስመጠበቅ ያደረጉትን የጀግንነት ተጋድሎ ማሳከስ እይደለም።

«አገራ ጎንደር፣ ጎጃም ወይም ሸዋ ነው» የሚል አማራ እጋጥሞኝ እያውቅም። እንዲህ ከማለት ይልቅ «ጎንደራ ነኝ፣ ጎጃሜ ነኝ ወይም የሸዋ ኢትዮጵያዊ ነኝ» ይላል። ብዙዎቻችን ለለዚህንነታችን ለንጠየቅ ሁላችንም ኢትዮጵያውያን እንደዚህ እንደምንል አምናለሁ። ሰፊ ባለ እነጋገር ሁሉም የኢትዮጵያ ሰፊ ህዝቦች ማንነታቸውን የሚያያይዙት ከኢትዮጵያዊነት ጋር መሆኑ በ1896 እና በ1936 የተሞክሩትን የኢምፔሪያሊዮችንና የፋሺስቶችን ወረራዎች ለመቀልበስ ባላዩት ጠንካራ አንድነት እረጋግጠዋል። በቅርቡ ትውስታችን ማቺ መለስ ዜናዊ ኢትዮጵያውያን የብሄራዊ ስሜት የላቸውም እያለ ደጋግሞ ቢናገርም በባድመ የተነሳ ትግራይ በኤርትራ ስትወረር የኢትዮጵያ ሕዝቦች አጆቻቸውን አጣጥፈው «ቦርነቱ በትግራይና በኤርትራ

መካከል ነው፤ እኛ ምን አገባን!» አላሉም። ይልቁንም የኢትዮጵያ ወጣቶች ጥሪ ሲደረግላቸው ክምሥራቅ እስከ ምዕራብ፣ ከሰሜን እስከ ደቡብ ሁሉም ከዳር እስከዳር ተነቃንቃው ትግራይን ለማዳን ዘመቱ። ምክንያቱም ጠንካራ የሆነ የኢትዮጵያዊነት ብሔራዊ ስሜት እላቸዋል። በዚህም ያቶ መለስ ዜናዊን ዲሰኩር ወድቅ እደረጉት።

የኦሮምያ ካርታ ትንሽ ውስብስብነት ይታይበታል፤ ለአብነት ከእዲስ አበባ ወደ ወሎ ስንገዝ የአማራና የኦሮም ቦታዎች በጂኦግራፊያዊ አቀማመጣቸው ተቆላልፈው እናገኛቸዋለን። ከእዲስ አበባ ወጣ እንዳልን ሸኖን እናገኛለን የኦሮም መሬት ናት። እሷን እሰፍ እንዳልን የአማራ መሬት የሆኑት ደብረ-ብርሃን እና ሸዋ ሮቢት ይገኛሉ። ከዚያ የኦሮም መኖሪያ የሆኑት ጂሌ እና ከሚሴ ከተማ ይለጥቁና ሁሉም ብሔር ብሔረሰቦች የሚኖሩባቸው ክምቦልቻ እና ደሴ ከተሞች ይክተላሉ። ዘልቀን ከተጓዝን ደግሞ በአማራዎች ወደ ተያዘው የጁ እንደርሳለን። የጁን ስናልፍ የኦሮምዎች መኖሪያ የሆነውን ራያ እና እዘበ እናገኛለን። አዩ ምን ያህል የተጠላለፈ እንደሆነ? ይህ እንግዲህ በአንድ እቅጣጫ ብቻ ያለ እውነታ ነው። በጠዘ የኢትዮጵያ አካባቢዎች ሁኔታው ይመሳሰላል። እርግጥ ነው በነዚህ አካባቢዎች የሰፈሩ አማሮች እንደዚህ መጨናነቃቸውን የሚፈቅዱት እና ማንነታቸውን ሲያጡም ደስ የሚላቸው እይሆኑም። ከዚህ የምንማረው እንድ ትምህርት እነዚህ ሁለት ሕዝቦች፣ ኦሮምና አማራ፣ አንድ መሬት እየተጋሩ እና አንድ ዓይነት ባሕል እየተወራረሱ የሚለያቸው የድንበር መስመር ሳያሰምሩ፣ ሆን ብሎ እንዳይገናኙ የሚያደርጉዋቸውን የወሰን ምልክቶች ሳያስቀምጡ ለረጅም ዘመን እብረው ኖረዋል። ለእነዚህ ሕዝቦች ሁነኛው መፍትሔ ከማግባቱዎቻቸው ባሻገር ግለሰባዊ ማንነታቸውንም ማስጠበቅ ነው። ከማንነት ጥያቄም በላይ እጅግ አሳሳቢ የሆነው ትግር አካባቢውን እንዳለ ከተቀረው ኢትዮጵያ ገንጥሎ አዲስ አገር ለመፍጠር፣ እነዚህን ህዝቦች ለመነጣጠል እና ለመለያየት ክላሮም፣ ክላሮም ሆነ ከተቀረው የኢትዮጵያ ህዝብ ሙሉ ፍላጎት ውጭ በአንድ የፖለቲካ ልሂቃን ድርጅት እየተቀነቀነ ያለው እቅድ ነው። እንዲህ ዓይነቱ እቅድ ወደ ግጭት እና ወደ ኢኮኖሚ ድቀት ይመራል እንጂ ለሁሉም ወገኖች ዘላቂ ሰላም እና ብልጽግና አያመጣም።

የኦሮሞያ የፖለቲካ ካርታ

ልሂቃን የጎሳቸውን ክልል ለመገንጠልና ለመግዛት ሲቋምጡ ሕዝቡ-ውሳኔን እንደ ሽፋን ይጠቀማሉ። የመገንጠል አጀንዳቸውን ሕጋዊና ዲሞክራሲያዊ የሚያስመስሉበት ሥልጣቸው ህዝቡ-ውሳኔ ነው። በውጤቱም ሰፊው ሕዝብ ጠብ የሚልለት አንዳች ነገር የለም። ህዝቡ-ውሳኔ ተብየው ነገር በጠረጴዛ ላይ መቀመጥ የለበትም። ምክንያቱም ለመገንጠል ያቆቀቡ ልሂቃን በዘዴ በጃቸው ያስገቡትና በህዝቡ ስም ሥልጣን ላይ ፊጥ ይሉበታል። ሰፊው ህዝብ ሁል ጊዜ የታቀደለትን እንዳደረገ እና የልሂቃን መጠቀሚያ እንደሆነ ነው። ፕሬዝዳንት እና ጠቅላይ ሚኒስትር በመሆን ምኞት የተቃጠሉ እንዲህ ዓይነት ልሂቃን «ነፃነት ወይስ ባርነት» የሚሉ አማራጮችን ብቻ ያስቀምጡና ህዝቡ መገንጠልን እንዲመርጥላቸው በዘዴ

ያስገድዱታል። በኤርትራ ጉዳይ ላይ እንደተደረገው ማለት ነው። «ባርነት ወይስ ነፃነት» የሚል ምርጫ ሲለጥ «ባርነት» ብሎ ማን ይመርጣል? ሕዝቡ-ውሳኔ ማካሄድ የግድ አስፈላጊ ከሆነ ባለ ድርሻ አካላትን በሙሉ መጋበዝ፣ የሚመለከታቸውን የነገድ እና የጎሣ አባላት በሙሉ ማቀፍ፣ የእናሳ ሕዝቦችንም መብት በመጠበቅ በክልሉ የተወለዱትን እና ቢያንስ ለ10 ዓመት የኖሩትን ሁሉ ማስገባትና ባጠቃላይም የኢትዮጵያን ህዝብ ሁሉ ማሳተፍ ያስፈልጋል። ምክንያቱም መገንጠሉ የሚነካው ተገንጣዩን ቅርንጫፍ ብቻ ሳይሆን የሚገነጠልበትንም ግንድ ጭምር ነው። ልሂቃኑ ሀቀኞች ከሆኑ «የብሔር ብሔራሰቦች ነፃነት እስከ መገንጠል መብት!» የሚለውን ጊዜ ያለፈበትን ማርክሲስት-ሌኒኒስት-አሰታሊኒስት መርህ ትተው «የብሔር ብሔራሰቦች መብት ሰውሰጥ አስተዳደር ነፃነት ራስ ገዝነትን ጨምሮ» ማለት ይኖርባቸዋል።

ሕዝቡ-ውሳኔ ተካሄደም አልተካሄደም በኢትዮጵያ ውስጥ ለሚነሳ የብሔር ጥያቄ (የጎሳ ጥያቄ ነው፣ ትክክለኛው አባባል፤) የሚበጀው መፍትሔ የዜግነት መብቶችን፣ ለብዓዊ መብቶችን፣ ዲሞክራሲያዊ መብቶችን እና ሌሎችንም የሃይማኖት፣ የኤኮኖሚ፣ የፖለቲካ፣ የጽሁፍ፣ የሚዲያ ወ.ዘ.ተ. ነፃነቶችን በማስጠበቅ የሁሉንም ኢትዮጵያውያንን መብቶች በሕግ የምታረጋግጥ አንዲት ኢትዮጵያዊት አገር መገንባት፣ ሕገ-መንግሥታዊት ሪፐብሊክ አገር መፍጠር ነው።

ሪፐብሊክ የብዙሃኑንም የግለሰቡንም፣ የሁለቱንም መብቶችና ፍላጎቶች በሕግ የሚያስከጠር ሥርዓተ-መንግሥት ነው። አሁን ባገራችን ያለው ሁኔታ ሲታይ የብዙሃኑ መብት እየተጠበቀ አይደለም። ብዙሃኑም ቢሆን በክልሉ ያሉትን እናሳዎች ይጨቁናሉ። በቅርቡ የተፈጸመ አንድ እውነታ ብናነሳ በቤንች ማጂ እና በቤንሻንጉል-ጉሙዝ በአማሮች ላይ የተፈጸመው በደል የሚጠቀስ ነው። እነዚህ አማሮች በማይረባ ለበብ ቤት ንብረታቸውን አጥተው፣ መሬታቸውን ተነጥቀው፣ ገንዘባቸውን ተቀምተው፣ ለብአዊ ክብራቸውን ተገፈው ሜዳ ላይ ተጥለዋል።ጅብ የበላቸውም እንደ አሉ ተነግሮአል። ኢትዮጵያውያን እንዳልሆኑ ሁሉ በገዛ አገራቸው ይህ ሁሉ ግፍ ተፈፅሞባቸዋል። ኢትዮጵያውያን ባይሆኑም እንኳ የለው ልጆች ስለሆኑ እንደዚያ መደረግ የለባቸውም።

ስለ ዲሞክራሲያዊና በተቃራኒው ሰላሰው ስለ ሪፐብሊካዊ የመንግሥት ቅርፆች ጥቂት ለማለት ያክል ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ጥሩነቱ ለምርጫ ሂደትና ለድምጽ ቆጠራ ብቻ ነው። ያም ቢሆን በአፍሪቃ ውስጥ ማታሰቢያና ማጭበርበሪያ ሥርዓተ-ሂደት ሆኗል። ሪፐብሊካ ግን በህዝብ የሚመረጡና ለመረጣቸው ሕዝብ ተጠያቂዎች የሚሆኑ የመንግሥት ባለሥልጣናትን የሚይዝ ሥርዓት ነው። በሥልጣን የሚባል ስልጣናትን ከሥልጣናቸው ለማውረድ፣ የሕግ ጥሰትንና የሰብአዊ መብት ረገጣን እንዲሁም የኢኮኖሚ መድልዎንና ጭቆናን ለማጋለጥ እና ለማስቆም ሕዝቡና ሚዲያው መብት አላቸው። ዲሞክራሲያዊ ቅርፅ-መንግሥት ግን በብዙሃን አገዛዝ ስም የግለሰቦችን የዜግነት መብቶች ለሚረገጡና ሥልጣንና ሀብት ለሚያከማቹ አምባገነኖች እና ለአምባገነንነት በር ይከፍታል። በህግ የተደነገገ እና ለህግ ተገዢ የሆነው ሪፐብሊካ ግን የየግለሰብን መብት በህግ ሰለሚያሰጠብቅ የሁሉንም ዜጋ መብት ያስከብራል ማለት ነው። ከሪፐብሊካ በተቃራኒ ያለው ይህ የዲሞክራሲ ጽንሰ-ሃሳብ ወደ ፊት በጥልቀት መጠናት ያሰበት ነው።

ኢትዮጵያውያን በተለያዩ የታሪክ ጊዜያት በተለይ በታዎች ላይ መስፈራቸውን በተመሰከተ ሸዋ እና ወሎ ጥሩ ምሳሌዎች ናቸው። የዛሬን ጀማ ወይም ዠማ ወንዝ እና አካባቢውን እንደ ምሳሌ አድርገን ፣ ግራርጌ፣ ሲኮ፣ ካቢ እና ገነቲን ጨምረን እንይ። በእነዚህ አካባቢዎች ከ3000 አመት በፊት አማራና ጀማ ሰፍረውባቸው ነበር። አማራ እና ጀማ - የአሮሞዎች አባት የደሸት የልጅ ልጆች ናቸው። ወንድማማቾች ናቸው። ዛሬ ሸዋ የሚባለው ከ3000 ዓመት በፊት አማሮች ሲኖሩበት ግራርጌ ነበር የሚባለው። ከዚያ በኋላ በቅደም ተከተል ኡይዝ ፣ ገበታን፣ ቤጋን፣ እየተባለ ተጠራና በቀዳማዊ ሚኒልክ ጊዜ ሸዋ ተባለ። ኡይዝ ተብሎ ሲጠራ መደባይ/አሮሞ/ ይኖሩበት ነበር። የኢትዮጵያ ጦር ሠራዊት እስከ ንግሥት ሳባ ልጅ እስከ ቀዳማዊ ምኒልክ ጊዜ ድረስ ኦቺ ይባል ነበር። ቀዳማዊ ምኒልክ “ሸዋ” በሚል ስም ቀየረው ። በሱባ ቋንቋ “ሸዋ” ማለት “የጦርሰራዊት” ማለት ነው። የምኒልክ ልጅ ቶማይ ጦሩን ሸዋ የሚባለውን/ በአማራ መሬት ላይ አሰፈረና አገሩም “ሸዋ” ተብሎ ይጠራ ጀመር። ይኩኖ አምላክ ከአሮሞ ከአማራ እና ከሌሎችም ነገዶች በተወጣጣ ፈቃደኛ ሰራዊት ድጋፍ የሰለሞናዊውን ሥርወ-

መንግሥት እንደገና ሲመልስ እና ሲነግሥ ያንን የረዳውን ፈቃደኛ ጦር ቋሚ ጦሩ አደረገውና በሸዋ ውስጥ አሰፈረው። ከዚህ ጦር ውስጥ አብዛኛው አማራ ነበር። አህመድ ግራኝ ሸዋን ሲይዝ የአሮሞ ጦሩን በአማራ መሬት ላይ አሰፈረ። በዚህም ግራርጌ ይባል የነበረው ሰሌ ወይም ሰላሌ ተባለ። ምክንያቱም ሰላሌ ተብሎ የሚጠራ የግራኝ ጦር እዚያ ሰሰለፈረ ነው። አሁን ወሎ የሚባለው የአማራ አገር ጥንት “ሰኮ” ነበር የሚባለው። በ16ኛው ክፍለ-ዘመን አህመድ ግራኝ ከአጼ ልብነ-ድንግል እና ከተከታዮቻቸው ጋር በሚዋጋበት ወቅት የተወሰኑ አሮሞዎች እዚያ ሰፈሩ እና በአባታቸው ስም “ወሎ” ብለው አካባቢውን ጠሩት። ሁሉም አማራም አሮሞም ያንድ ሰው፣ ማለትም የኢትዮጵያ ዝርያ የሆነው የደሸት ልጆችና ልጅ ልጆች ስለሆኑ እንዲሁም ሁሉም ዘመዳሞች በዛ ቦታ ላይ ሲኖሩ እነዚህ ቦታዎች አሁን ለማን ይሰጡ? ወደ ማንኛቸውስ ይከሰሉ? ሁሉም (አሮሞም አማራም) የኔ ነው ስለሚሉ እውነታቸውን ነው የሁሉም ነው። የሁሉም ንብረት ከሆነ ደግሞ በሰላም አብሮ ለመኖር እና ሰጋራ ፍቅር ሲባል ያለ ራስ ወዳድነት ሰሜት ሁሉም ቢካፈሉት ለዘላቂ ሰላም እና ብልፅግና ይበጃል። ለሸዋ አሮሞዎችና አማሮች ደግሞ ይህን ማንም አይነግራቸውም። እነሱ ተቻችለውና ተዛምደው አብረው ለ 3000 ሺህ ዓመታት በሸዋ ኖረዋል። የተለያዩ ኢትዮጵያውያንም በተለያዩ ጊዜያት በተለያዩ የኢትዮጵያ መሬቶች እየሰፈሩ ኖረዋል። 100 ዓመት ወደኋላ ሂደት የመሬት ይገባኛል ጥያቄ ማንሳት ፍሬ-ቢሰ ነው። አንዱ ጎሳ ሌላውን ሳይጫንና ያንበሳ ድርሻ ይገባኛል ሳይል የኢትዮጵያን ምድር ሁሉም የኢትዮጵያ ልጆች በፍትሃዊነት እና በእኩልነት ሲኖሩባት ይገባል። ባሁኑ ዘመን ስግብግብነት እና ራስ ወዳድነት ዋጋ ያስከፍላሉ። በእኩልነት ላይ የተመሰረተ ፍትሃዊ መቁዋደስ ነው ስሁሉም ሰላምን እና ብልጽግናን ሲያሰፍን የሚችለው። ልጆቻቸው ከሰሜታዊነት ይልቅ ምክንያታዊ ቢሆኑ፣ እርስ በርሳቸው ቢፋቀሩ እና ቢተሳሰቡ ኢትዮጵያ ከሰው በሃጢያት መውደቅ በፊት ማለትም አዳም በገነት ከመሳሳቱ በፊት እንደነበረችው ምድረ-ገነት ትሆናለች። አዳዲስ ጥናቶች እንደሚያመለክቱት ገነትም የነበረችው ኢትዮጵያ ውስጥ ነበርና።

ማጠቃለያ እና መደምደሚያ

ከላይ ከቀረቡት ሦስት እባይት ርዕሶች ኢትዮጵያ የኢትዮጵያውያን ሁሉ ጥንተ-አባት መሆኑን አሮሞዎች ለኢትዮጵያ ሥልጣኔ ብዙ እንዳበረከቱ፤ አሮሞ እና አማራ ካንድ አያትና አባት የተገኙ ወንድማማቾች፣ ባንድ አገር በኢትዮጵያ፣ ባንድ አካባቢ በጎጃም የበቀሉ እንደ ዘር መሆናቸውን ተምረናል። ዋና ከተማው አክሱም የነበረውን የሰላምንን ሥርወ-መንግሥት ስንመረምር ከምታፈቅረው ባልዋ ተወስዳ ሰንጉሠ-ነገሥት ጃንሰንድ የተዳረገውን ማርብላ የተባሉትን አማራ ሴት አግኝተናል። ልጅዋ አክልሜዳ ንጉሠ-ነገሥት ሰይፈ-አርዕድ ተብሏል። ሌላዋ ስሃዬ የተባለች ከፊል አማራ የሆነች ሴት አልአሜዳን እግብታ ንግሥት አብርሂት እንደተባሉትና አብርሃ እና አጽብሃ የተባሉ መንትያ ልጆችን እንደወሰደች አይተናል። የተጠቀሱት ሁሉም ሴቶች ልጆቻቸው ህጻናት በነበሩበት ወቅት ሰላምናዊውን ዙፋን መጠበቃቸውንና ንግሥት ስሃዬ ከመንታዎቹ ልጆቿ ጋር ሆና ክርስትናን ማስፋፋቷን ተመልክተናል። እኔ ናግሺሬ፣ አዴር ወልዳ የተባለ ወንድም የነበራትን ሶሪያዊት ሴት እንዳገቡ እና በትልቁ አሌክሳንደር ወደ ኢትዮጵያ የተለደዱት ሶርያውያን እና ባቢሎናውያን እግአዚዎቹን ድል አድርገው ለተወሰነ ጊዜም ቢሆን ሥልጣን ሰወገናቸው እንዳሰገኙም ዳስሰናል። በዚህ ወቅት የኦሮሞ ዝርያ የሆኑ ንጉሦች እና ንግሥቶች ባያጋጥሙም ዋና ከተማቸውን ሸዋ ውስጥ ተጉሰት ያደረጉ በርካታ የኦሮሞ ዝርያዎች የሆኑ ንጉሠ-ነገሥቶችን እና ንግሥተ-ነገሥታትን በሰላምናዊው ዙፋን ላይ ተቀምጠው አግኝተናል። ተጉሰት መናገሻ የሆነችው ኦሮሞ ከሆነችው ክሃዊ ጊፍቲ መንዲያ በሚወሰዱት በአጼ ይኩኖ አምላክ ነው። ዋና ከተማቸውን ተጉሰት፣ ሸዋ እና ሳስታ አድርገው በሰላምናዊው እና በዛጉዬው ሥርወ-መንግሥታት ዙፋኖች ላይ ከተቀመጡት ውስጥ አንድም አማራ የሆነ ንጉሠ-ነገሥት ወይም አማራ የሆነች ንግሥተ-ነገሥታት አላገኘንም። አማሮች እና አማርኛ ግን በሁለቱም ሥርወ

መንግሥታት የተፈቀዱ ነበሩ። ምክንያቱም ይኩኖ አምላክንም ላሊበላንም ሥልጣን እንዲይዙ አማሮች ስለረዱዋቸው። ይሁን እንጂ በአማራው ስም በኢትዮጵያ ምድር ንጉሠ-ነገሥት ሆኖ የገዛ አንድም ሰው አላገኘንም። ይልቁንስ አጼ ሱስንዮስ እና አጼ ኢዮአስ አንዲሁም አሮሞዎ የአጼ ኢዮአስ እናት ንግሥት ወሰተቤርሳቤህ በ15ኛውና በ18ኛው ክፍለ-ዘመናት የኦሮሞ መሳፍንትና መኪንንትን በአማራው ላይ ነፍጠኞች አድርገው በጎንደር እና በጎጃም ይሾሙ እንደነበር አይተናል። በዘመነ-መሳፍንት ወቅት ጎንደር ከትመው የነበሩ የየጁ የኦሮሞ መሳፍንት በሰላምናዊው ዙፋን ላይ አሻንጉሲት ንጉሠ-ነገሥት ሰሰሙ እያስቀመጡና እነሱ ባሰሙሉ ሥልጣን እንደራሴ አየሆኑ እውነተኛውን ሥልጣን በመጨበጥ ሰሜንና ምእራብ ኢትዮጵያን ለ70 አመታት እንደገዙ ተገንዝበናል። ከዚህ ሁሉ የምንረዳው ህቅ የኦሮሞ ዝርያዎች ከአማራም ሆነ ከሴሎች ጎሣዎች በላይ የፖለቲካ ሥልጣን ባለቤት ሆነው ሳለፉት 700 ዓመታት ኢትዮጵያን ሊገዙ፣ ሲመሩ እና ሊያስተዳድሩ የኖሩ መሆናቸውን ነው። እንዳንድ የኦሮሞ ልሂቃን ግን ይህን ታሪካዊ ህቅ በወጉ የተገንዘቡት ስለማይመስል ግንዛቤያቸውን ማደስ እና ከእውነታው ጋር ማጣጣም ይጠበቅባቸዋል።

በጎሳና በነገድ፣ በዘርና በቋንቋ፣ በብሄርና በጎሳ፣ በሃገርና በዜጋ መሃል የአሉትን ልዩነቶች ሁሉ ተመልክተናል።

በዚህ ጽሁፍ ይዘት ውስጥ የተለያዩ ነገሥታት እና ኢማም አህመድ ግራኝ አማራና ኦሮሞ ወታደሮቻቸውን ዛሬ ሸዋ እና ወሎ ብለን በምንጠራቸው ቦታዎች በማስፈራቸው በሸዋ ውስጥ “ግራርጊ” በማዕከላዊ የአማራ ክልል ደግሞ “ሊኮ” ተብለው ባማርኛ ይጠሩ የነበሩ ቦታዎች በስተጋላ በመጡ ኦሮሞ ሰፋሪዎች ስያሜአቸው “ሰላሌ” እና “ወሎ” ወደሚሉት መለወጡን ተገንዝበናል። እንዲሁም የሰላምናዊው እና የዛጉዬ ስርወ-መንግሥታት አጼዎች ዙፋኑን እና ፍጹማዊውን ሥልጣን ለራሳቸው ብቻ አድርገው በየክልሎቹ የሚሾሟቸው እና ሉአላዊ ገዢነታቸውን ተቀብለው የሚገብሩላቸው ንጉሦች ግዛቶቻቸውን በነፃነት እንዲያስተዳድሩ መብት የሚሰጥ ፌዴራላዊ ዓይነት ሥርዓት እንደነበራቸው ተረድተናል። ከነዚህ እውነታዎች ጋር የሁለቱም ሥርወ-መንግሥታት ንጉሠ/ንግሥተ-ነገሥታት የሚወክሉት፣ የሚጠብቁትና የሚንከባከቡት ራሳቸውን እና ቤተ-

ለቦታቸውን ብቻ እንጂ የኦሮሞን እና የአማራን ሰፊ ሕዝብ ፍላጎት እንዳልነበረ አውቀናል።

እንዲሁም በሰለሞናዊው ሥርወ-መንግሥት ዙፋን ላይ እየተቀመጡ ከመጀመሪያ እስከመጨረሻ ኢትዮጵያን የመሩ እና ያስተዳደሩ ኦሮሞዎች ነበሩ እንጂ ኦማርኛ እንዳልነበሩ ተገንዝበናል። ከዚህ በተጨማሪ ኦሮሞና አማራ በጣም የተቀራረቡ ባሕላዊ፣ መንፈሳዊ፣ ሥነ-ልቦናዊ እና ሥነ-ሕይወታዊ ትሰሰሮሽ እንዳላቸው ተምረናል። ይህ ጥናት በኦሮሞና በአማራ መካከል ባለው ግንኙነት ላይ ቢያተኩርም የተቀሩት ኢትዮጵያውያንም ኢትዮጵያን የመሰረታትና መጠሪያዎችንም የሰጣት የኢትዮጵያ ልጆች መሆናቸውንና ላለፉት 4,000 ዓመታት በጋብቻ፣ በማህበራዊና መንፈሳዊ ሕይወት፣ በባህላዊ መስተጋብር እና በመሳሰሉት እንደቅደም ተከተሉ ከኦሮሞና ከአማራ ጋር እየተሳለፉ መዛመዳቸውን የኢትዮጵያን ታሪክ ስንቃኝ አይተናል።

የላቲንን ወይም የኢትዮጵያውያን ፊደል ስለመጠቀም ጉዳይ አንስተን በላቲን ፊደል ለንባብ እስቸጋሪ እና ላፃፃፍ የተንዛዛ የሆነው በኢትዮጵያው ፊደል ግን ላነባብ ቀና እንደአጠራር የሚጻፍ፣ እንደተጻፈው የሚነበብ፣ እና ላፃፃፍ ቀልጣፋ (ፊደል፣ገንዘብና ጊዜ ቆጣቢ) እንደሆነና የኢትዮጵያ ፊደላት ለሚውሉበት አላማ አጅግ ተስማሚዎች መሆናቸውን በዚህም ኦሮሞዎች እና ሌሎችም ኢትዮጵያውያን ከላቲን ፊደል ይልቅ በኢትዮጵያ ፊደል ቢጽፉ ተጠቃሚ እንደሚሆኑ ተረድተናል።

ስለ ኢትዮጵያ ታዋቂ በሆነችበት መጠሪያዋ «ንግሥተ-ሳባ» ስለምትባለዋ ማንነት እና በርግጠኝነት መኖር አንብበናል። በንባባችንም ኢትዮጵያ (ንግሥተ ሳባ) የኢትዮጵያ ዝርያ እንደሆነች፣ አያትዋ አጋቦና በአጼ አስደኤል የተመሰረተችው የሳባ ከተማ ንጉሥ እንደነበረ፣ ባባ የተሰኘው የኢትዮጵያ መጠሪያም ከዚች ከተማ የመጣ መሆኑን ጨብጠናል። ከኢትዮጵያ ጋር በተያያዘ ኢትዮጵያዊ ምንጭ ያላት ቢልቂስ በኢትዮጵያ ፈቃድ የኦሪቢያ ንግሥት ሆና በአግካዚዎች እገዛ እንደ ነገሰች አንብበናል።

ኢትዮጵያ ረጅምና ዝነኛ ታሪክ ያላት አስገራሚ አገር ናት። ሀዘቧም ቅይዬጥ መልክ ያለው የተለየ ሕዝብ ነው። የኢትዮጵያውያን መልክ

የተለያዩ ቀለማት እንዳሉት ውብ አበባ የሚወደድና የማይጠገብ ነው። የተለያዩ ቋንቋዎቿ ባህሏ፣ ሙዚቃዋ፣ ዳንኪራዎችዋ ፣ የምግብ አሰራር፣ አልባሳቷ፣ የፀጉር እሠራር ዘዴዎቿ እንዲሁም የንድፍ ጥበብዋ እና እደ-ጥበብዋ ይህ ሁሉ በያንዳንዱ ነገድዋ ውስጥ ሲታይ ኢትዮጵያን ከልክ በላይ በፀጋ የታደለች አገር ያደርጋታል። ኢትዮጵያ በዓለም ላይ ብዙ ቋንቋዎች እና በርካታ ባህሎች ላላቸው ማኅበረሰቦች ጥሩ ሞዴል የምትሆን አገር ናት። በርካታ ነገዶች ያሏት አገር መሆኗ አያያዙን ካወቀችበት በሰውር ያለ ጸጋ ነው። መሪዎቿ ብልሆች፣ አርቆ አሳቢዎች እና ራዕይ ያላቸው ከሆኑ ነገደ-ብዙነቷን ለመከፋፈልና ለውድቀት ላይሆን ለአንድነት፣ ለጥንካሬ እና ለብልጽግና መሰረት አድርገው ሊጠቀሙበት ይችላሉ።

ዳም፣ ሐዲያ፣ ጎጃም፣ ኮንቪ፣ ሴኑካ፣ ጨላሎ፣ መጋል እና ጋውል የተባሉ ሰምንት ንጉሦች መደባይ፣ መንዲ እና ጂማ ከተባሉ ወንድማማቾች ከሆኑ የደጅት/ደሴት/ ልጆች እንደተወለዱ እና በየዘርፋቸው የኢትዮጵያን ነገዶች እንዳስገኙ፣ ሁሉም ደግሞ የኢትዮጵያ ዝርያዎች እንደሆኑ አውቀናል። እነዚህ ንጉሶችና ነገዶች የኖሩት ከ3,200 ዓመት በፊት ነው። ከእነዚህ ነገዶች አብዛኞቹ አሰካሁን ድረስ በኢትዮጵያ ውስጥ መኖራቸውና ሁላችንም የኢትዮጵያ የደጅት ዝርያዎች ለመሆናችን ህያው ማስረጃዎች መሆናቸው የሚያስደንቅ ነው። እነሱም መደባይ፣ ማጂ፣ ጋፋት፣ ጂሬ፣ ዋጂራት፣ ቦነጋ፣ ጎጃም፣ መንዲ፣ ወንጌ፣ ቦረና፣ ቱሰማ፣ አባታሊት፣ በርቱማ፣ ጋሊ፣ ጂሎ፣ ኢሳ፣ ሃሼን፣ ሲዳማ፣ ማያ፣ ሆሮ-ወላቦ፣ ቦረን፣ ኢቱ እና ወረማያ ናቸው። ለ3200 ዓመታት ያለማቋረጥ ሲፈሉ የኖሩት ወንዞቻቸውም አሁንም ይፈላሉ። ግዮን፣ ዋቢ፣ ነገሌ፣ ገናሌ፣ አዋሽ፣ ጊቤ፣ እና ጃባ ናቸው። እነዚህ ለ3200 ዓመታት በኢትዮጵያ ምድር ላይ የኖሩ ኢትዮጵያውያን ነገዶች ተራብተውና ቅርንጫፎቻቸውን አራብተው ዛሬ በመላ ኢትዮጵያ የምንኖር መላ ኢትዮጵያውያንን አስገኝተዋል። በዛን ጊዜ ከ350 ዓመት በጎላ የዛሬ 2850 ዓመት ከነገሰው ከንጉሠ-ነገሥት አከሱማይት ዘመን ጀምሮ እንኳ የነበሩ ነገዶች በዚህ መጽሐፍ መጀመሪያ ላይ እንዳየነው ዝርዝራቸው ብዙ ስለሆነ እንደገና እዚህ ለመድገም አልሻም።

እድሜ ለቴክኖሎጂ! ሰፊዋ ዓለም ዛሬ ጠባብ መንደር ሆናለች። የመለያየት፣ የመጠጣበጥ እና የመጠላላት መንፈስ ጊዜው አልፎበታል።

ለኢትዮጵያ ችግር ሁኔታው መፍትሄ የህግ የበላይነትን በሚያለፍን ሪፐብሊካዊ ሥርዓተ-መንግሥት ስር በአውነተኛ እኩልነት ላይ የሚመሰረት እንድነት ነው። መበታተንና መንግሥታዊ ለማንኛውም ወገን ምንም አልፎ የሚመጣ። እንደኛ የተለያዩ ነገዶች፣ ሃይማኖቶች፣ ቋንቋዎች እና ባሕሎች ያሏት አገር ማድረግ ያለባት ሁሉንም በእኩልነት ማየት፣ ለሁሉም እኩል ድጋፍ ማድረግ፣ ሁሉንም እኩል ማወደስ፣ እኩል ማሳደግ እና እኩል ማክበር ነው። ኢትዮጵያም ይህንን ነው ማድረግ ያለባት። ርግጥ ነው የጋራ አገራችንን እየገነባን የየግል ኑሯችንን ስንኖር ለሁላችንም የመተሳሰሪያ እና አርሰበርሳችን የምንግባባበት፣ መንግሥትም ሥራውን የሚያካሂድበት አንድ ብሔራዊ የሥራ ቋንቋ ያስፈልገናል። እዲስ የጋራ ቋንቋ በመፍጠር ሀ ብለን ከምንጀምር ላለፉት አንድ ሺ ዓመታት ብሔራዊ መግባቢያ ሆኖ ሲሰራበት የቆየው አማርኛ ሰላሳን በእሱ መጠቀማችንን ብንቀጥል ብልህነት ነው። እርምጃ ደግሞ ሁለተኛው ብሔራዊ መግባቢያችን መሆን ይችላል። አማርኛ ቁዋንቁዋ መቀጠል ያለበት፣ በቃላት የበለጸገ፣ ሰፊና ጥልቅ ሃሳቦችን በጥቂት ቃላት የሚያስተላልፍ፣ በዐለም ላይ ወደር የሌለ ቅኔ የሚገለፅበት፣ ተረትና ምሳሌዎች፣ ሥነ-ቃሎች፣ አባባሎችና ፈሊጣዊ አነጋጋሪዎች የታጨቁበት ከመሆኑም በላይ አብዛኛው የኢትዮጵያ ሕዝብ የሚረዳው ቋንቋ ስለሆነ ነው። እስካሁን እንደ አማርኛ ያለውን መንግሥታዊ ቋንቋ ማወቅ በርካታ ጥቅሞች እንዳሉት አውቀው የተገለገሉበት ነገዶች በጣም ጥቂት የሆኑ “ጮሎዎች” ብቻ ናቸው። እነዚህ ጮሎዎች ከእኛ መፍቻ ቋንቋቸው በተጨማሪ ልሳነ-ብሄራት የሆነውን አማርኛንም አጥርተው ያውቃሉ። በዚህም ከሌሎቹ በትምህርት መስጫነቱ እና በጋራ መግባቢያነቱ ከማይጠቀሙበት ዜጎች ይበልጥ የተሻለ የትምህርት፣ የሥራ እና የኢኮኖሚ ዕድል ሊያገኙበት ኖረዋል፤ በማግኘትም ላይ ናቸው። አማርኛን መማር ይጠሉ የነበሩ ዜጎች አማርኛን ከአማራ ጋር ያምታቱ የነበሩ ናቸው። ብዙ ዕድል አምልጧቸዋል። አማርኛን በማውገዝ ይታይ የነበረው ፍንደቃ እና የራስን ቋንቋ ብቻ የማራመድ እባዜ አሁን ጋብ ያለ ይመስላል። ጥቂት መምህራን በየ ክልላቸው በሚነገሩ ቋንቋዎች ሥርዓተ-ትምህርት ነድፈው የሀጻናት ትምህርት ቤቶችን ከፍተው እንደነበረ የቅርብ ጊዜ ትውስታችን ነው። በርካታ ወላጆች ግን አማርኛ በሥርዓተ-ትምህርቱ ውስጥ ካልተካተተ በሚል ልጆቻቸውን ወደነዚህ ትምህርት ቤቶች ለመላክ ፈቃደኞች አልሆኑም።

ምክንያቱም፣ መንግሥት በድፍን ኢትዮጵያ በይፋ የሚጠቀምበትን አማርኛን ረግጦ ጥሎ በራስ ቁዋንቁዋ ብቻ መናገርና መማር ወንዝ የማያሻግር በመሆኑ ልጆቻቸው እንዳይጎዱባቸው በመቆርቆር ነው።

ፖለቲካንና ጥላቻን ገሸሸ አድርገን አባታችን ኢትዮጵያ ባሻሻላው ኢትዮጵያዊ ፊደሎች ለመጻፍ መልካም ፈቃድ ሲኖረን ይገባል። ምክንያቱም ለሰፊው ሕዝባችን እንግዳ በሆነው በላቲን ፊደል ከምንጽፍ ይልቅ በኢትዮጵያዊ ፊደል ብንጽፍ በርካታ ጥቅሞች እናገኛለን። አማርኛ ቋንቋ እና የግዕዝ ፊደሎች እርሞን ወይም ሌላ ማንኛውንም ሰው አልገደሉም፣ እልገረፉም፣ አላሰቃዩም። ይልቅስ ከሌሎች ኢትዮጵያውያን ጋር እየተግባቡ አውቀት፣ ሃሳብ፣ ፍቅር፣ መረጃ እንዲለዋወጡ በማስቻል የተሻለ ሻይወት እንዲኖሩ ይረዷቸው ነበር እንጂ። ከእኛ መፍቻ ቋንቋ በተጨማሪ በሰፋት የሚነገር እንደ «ብሔራዊ» ቋንቋ ማወቅ ለግል ህይወት እና ለህገር እድገት እጅግ በጣም አስፈላጊ ነው።

እናም ሀገራችንን ስንገነባ የሁሉንም ኢትዮጵያውያንን አውቀት፣ ክህሎት እና ልምድ እንጠቀማለን። በግንባታ ጥረታችን ሁሉ በፍጥነት ለማደግ ገንቢዎቹ ብሔራቸው ምንም ይሁን ምን ችሎታው ያላቸው ነው መሆን ያለባቸው። ዘር ለሥራ ቅጥር እና ለሹመት መስፈርት መሆን የለበትም። አውቀት፣ ክህሎት፣ አቅም፣ የሙያ ብቃት እና የሥራ ፍቅር ናቸው ለቅጥር እና ለሹመት መስፈርት መሆን ያለባቸው። ዘር ብቻውን ቤት፣ መንገድ፣ ድልድይ፣ ግድብ እይወራም ወይም የታመመ እያከምም። እነዚህን ተግባራት ማከናወን የሚችሉ የተማሩ ኢንጅነሮች እና የሰለጠኑ ሀኪሞች ናቸው። የሰነዘርኪቸው ሀሳቦች በሥራ ላይ ቢውሉ አገራችን ባጭር ጊዜ ውስጥ ብዙ ትጠቀማለች። ያለፈውን ቅሬታ መቆፈር የዛሬውን ችግር እይፈታም። ያለፈውን ሰንቆፍር ብንውል አመድ ብቻ ነው የምናፍለው። አመድ ደግሞ ለማንም ምንም አይፈይድም። ነገን የተሻለ ለማድረግ በዛሬው አውነታ ላይ በቀና ልቦና፣ ባስተዋይ ጎሊና፣ በጥሩ መንፈስ እና በጋላ ፍላጎት ማቀድ አለብን። የወቅቱ እውነታ ለሌላም፣ ለእርቅ፣ ለፍቅር እና ለጋራ መግባባት ይጣራል። የጋራ ተጠቃሚዎች እንድንሆን ይህንን ጥሪ እንቀበል። በመደምደሚያዬ ላይ አጽንኦት ለጥቸ ማስተላለፍ የምፈልገው ይህን ህቅ ነው።

Notes:

The Extent of Amara Participation in the Dynasties of Ethiopia

- 1.Wikipedia, 2015.
2. ibid., 2015.
- 3መፅሐፈ ሱባኤ ዘበአማን ካልፊአዲስ አበባ፡በራስ ሆትመት፣ ፲፱.59
- . Aman Belai, *Metsihafe Subael Kale*, p.59.
4. Aman Belai. *ibid.*, p.140.
5. Aman Belai. *Ye Tintwa Ethiopia Tinsae Tarik*. p.208.
- 6.Aemro Nigusse, *Tintawi Ye Ethiopia Ye Selam Tibeka Tarik*, p.6.
- 7.Aman Belai, *Metsehafe Subae*, pp. 49-51.
- 8.Aman Belai.*ibid.*, p.167.
9. Amabn Belai. *ibid.* pp., 169-173.
10. Aman Belai. *ibid.*, p.181.
11. Aman Belai. *Metsahife Abrihit*. p.144.
12. Aman Belai. *Ye Tintwa Ye Ethiopia Tinsae Tarik*. p.116.
13. Aman Belai. *Metsihafe Abrihit*. pp. 118—119.

- 14 Aman Belai. *Yetintwa Ye Ethiopia Tinsae Tarik*. p.116.
- 15 Aman Belai. *Hezbawi Kedamawi Ye Ethiopia Mestawet Tari*, p.30.
16. Tsehafe Tizaz Gebre-selassie. *Tarike Zemen Daggmawi Minilik*. p.22.
17. Aman Belai.*Metsihafe Abrihit*, p.143.
18. Aman Belai. *loc.cit.*
19. Belai, Aman, *Yetintwa Ye Ethiopia Tinsae Tarik*. p. 200
20. Aman Belai *ibid.*, p.185
21. Bairu Tafla, *Atsme-giogis and His Works*, p. 280.
22. Bairu Tafla. *ibid.*, p. 284.
23. Belai, Aman, *ibid.*, p. 209.
24. F. Josephus, *Jewish Antiquities*, ed. J. Thaceraay and R. Marcus, Loeb Classical Library, London, 1961, Vol. VIII, pp. 165-175.
25. *The Holy Bible*, I Kings X: 1-10.
26. Aman Belai, *Metsihafe Subae Zebea`man Kale*, pp.59-80.
- 27.*The Holy Bible*, Mathew, 12, 42., Luke, 11, 31.
- 28.*ibid.*, I, Kings, 22.
29. *ibid.*, I Kings, 22, 48.

30. Aman Belai. *Ye Tintwa Ye Ethiopia Tinsae Tarik*, p.62.
- 31.N.Pearn and V. Barlow, *Quest for Sheba*, London, 1964, pp. 250-251.
- 32 Sergew Hable Selassie, *Ancient and Medival Ethiopian History to 1270*, pp. 38-39.
- 33 Aman Belai, *Metsihafe Subae Zebeaman Kale* pp.116-117.
34. Aman Belai, *Metshafe Subae Ze Be Aman Kale*, pp. 305-306.
35. Aman Belai. *Ye Tintwa Ye Ethiopia Tinsae Tarik*, pp. 60-61
36. Mohammed Hassen. *The Oromo of Ethiopia*. p. 133.
37. Mohammed Hassen, *ibid.* p. 177-178.
38. Mohammed Hassen.*ibid.* p. 81.
39. Aman Belai, *Yetinantinawa Ethiopia Negestat Tark*, pp. 249-250.
40. Aman Belai, *ibid.* p. 307.
41. Tekletsadki Mekuria, *Atse Tewodros ina Ye Ethiopia Andinet*, p.186.
42. Belai, Aman, *ibid.* pp. 265—266.
- 43 Bairu Tafla, *Atsme-giorgis and His Works* , p. 564.
- 44 Aman Belai,*ibid.*, p. 22.
45. Tekle-tsadik Mekurai, *ibid.*, p. 275.

46. Berihun Kebede, *Ye Atse Haile Selassie Tarik* pp. 147-148.
47. Aman Belai. *Metsehafe Subae Kale*, p. 308.
48. Aman Belai, *Hizbawi Kedamawi Ye Ethiopia Mestawet Tarik*, pp. 37—3
49. Teshafe Tiza Gebre-selassie, *Tarike Zemen Ze Dagmawi Menilik*, p.34.
50. Gebreselassie. *ibid.*, p.277.
51. Gebreselassie. *ibid.*, p. 220.
52. Tilahun Birhane-selassie Bete, *Ye Hayangaw Kiflezemen Ethiopia*, andenga metsihaf, pp., 130-131.
53. Berihun Kebede, *ibid.*, p. 155.
54. Aman Belai, *Yetinantinawa Ethiopia Negestat Tarik*, p.180.
55. Aman Belai, *Ye Tintwa Ethiopia Tinsae Tarik*, p. 68.
56. Aman Belai. *Hzbawl Kedamawi Ye Ethiopia Tarik*, p. 42.

ዋቢ መጻሕፍት በክፍል

አማን በላይ + የጥንታዊ ኢትዮጵያ ትንሳኤ ታሪክአዲስ አበባ፡፡
ማተሚያ ቤት፡፡1985፡፡

መፅሐፈ ሱባኤ ዘበአማን ካልራአዲስ አበባ፡፡1998፡፡

ሀዘባዊ ቀዳማዊ የኢትዮጵያ መስታወት ታሪክአዲስ አበባ፡፡ በራስ
ህትመት፡፡1888፡፡

መፅሐፈ ሐብርሂትአዲስ አበባ፡፡አስካሳ ማተሚያ ቤት፡፡2000፡፡

የትናትናዋ ኢትዮጵያ ነገሥታት ታሪክ፡፡በራስ ህትመት፡፡አዲስ
አበባ፡፡1989፡፡

አእምሮ ንጉሤ፡፡ጥንታዊ የኢትዮጵያ የሰላም ጥበቃ ታሪክአዲስ አበባ፡፡

ት.መ.ማ.ማ.ድ.፡፡2000፡፡

አስራት ቦጋሉ፡፡ ኢትዮጵያና ዕድልዋ(1ኛ መፅሐፍ)፡፡ፓሪስ፡፡በራስ
ህትመት፡፡1996

Bairu Tafla. Asma Giyorgis And His Work, Stuttgart, Franz
Steiner Verlag Wiesbaden GMBH, 1987.

ባሕሩ ዘውዴ፡፡ የኢትዮጵያ ታሪክ ከ 1847 እስከ 1983 አዲስ አበባ፡፡
አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ፕራስ፡፡1999፡፡

Bahrey, Ameida, Huntingord & Beckingham, Introduction by
Donald L. Levin, History of the Galla (Oromo) of Ethiopia,
Oakland,California, African Sun Publishing, 1993.

በሪሁን ከበደ፡፡የዐፄ ንይሐሥሴ ታሪክአዲስ አበባ፡፡ አርቲስቲክ ማተሚያ
ቤት፡፡1993፡፡

Bonnie K. Holcomb and Sisai Ibssa. *The Invention of
Ethiopia*, Trenton, NJ, The Red Sea Press, 1990.

Bowersock, G.W., *The Throne of Adulis*, Oxford, Oxford
University Press. 2013.

Budge, E.A. Walllis (Sir) *The Kebra Nagast*, (translated
from the Ethiopic) London, Oxford University Press,1922.

Cotter, George, *Proverbs and Sayings of the Oromo
Peoples of Ethiopia and Kenya*, London, UK, The Edwin
Mellen Press. 1992

Fikre Tolossa. *The Hidden and Untold History of The
Jewish People and Ethiopians*, Berkeley, California. Fast
Images, 2010

ንብረሥላሣ (ፀሐፊትአዛዝ)፡፡ታሪክ ዘመን ዘ ዳግማዊ ምኒልክ፡፡ ንጉሠ
ነገሥት ዘኢትዮጵያአዲስ አበባ፡፡ብርሃንና ሰላም ቀዳማዊ ንይሐሥላሣ
ማተሚያ ቤት፡፡1959፡፡

ጌታቸው ንይሌ፡፡የአባ ባሕርይ ድርሰቶች፡፡ሚኒስትራት፡፡1995፡፡

J.L.Krapf. *Vocabulary of the Oromo Language*, London,
printed for the church missionary society, 1842.

ሀብተማርያም አስፋ፡፡የኢትዮጵያ ታሪክ ጥያቄዎችና ባሕሎች፡፡ አዲስ
አበባ፡፡

ባጽሶ ጌ ድሌቤ፡፡ የኢትዮጵያ ታሪካዊ መሠረቶችና መሣሪያዎች፡፡ አዲስ
አበባ፡፡ ንግድ ማተሚያ ድርጅት፡፡1999፡፡

ላይኩን ብርሀኑ፡፡የግዕዝ መማሪያ ዋሺንግተን ዲሲ፡፡ Signature Book
Printing Inc., 2006.

ልሳነወርቅ ገበረረዮርጊስ፣ጥንታዊ ሥርዓተ ማኅሴት ዘአቡነ ያሬድ ሊቅ፣ አዲስ አበባ Maison Des Etudes Ethiopiennes/Tigray Institute of Languages, 1997::

Marcus, Harold G.. *A History of Ethiopia*, Berkeley, University of California Press. 1994.

መንግሥቱ ደስታ (አምባሳደር)፣ግርማዊትአቴጌጣይቱበጡልብርሃን ዘ ኢትዮጵያ፣ አዲስ አበባ፣ጅምቦር ማተሚያ ቤት 1999::

መዕሐፍ ቅዱስ፣የባሉይና የሐዲስ ኪዳን መፃሕፍት፣አዲስ አበባ፣United Bible Society, 1980.

Sergew Hable Sellassie, *Ancinet and Medieval Ethiopian History to 1270*, Addis Ababa, United Printers, 1972.

Mohammed Hassen. *The Oromo of Ethiopia*, Trenton, NJ, The Red SeaPress, 1994.

ጳውሎስ ፍጥጥ፣አጤ ቴዎድሮስ፣አዲስ አበባ፣ቦሌ ማተሚያ ቤት፣1985

ዳግማዊ አጤ ምኒልክ፣አዲስ አበባ፣ቦሌ ማተሚያ ቤት፣1984::

ታዩ ገበርማርያም (አሰቃ)፣ የኢትዮጵያ ሕዝብ ታሪክ፣ፕላን ዩኒቨርሲቲ፣ ስዊድን፣1987::

ተከላካይቅ መኩሪያ፣የኢትዮጵያ ታሪክ፣ ከዐዲ ይኩኖ አምላክ አስከ ዐዲ ልብነ ድንግል፣ አዲስ አበባ፣በተስፋ ማተሚያ ቤት፣በግርማዊ ቀዳማዊ ዐዲ ገይለሥላሴ በ 28ኛው ዘመነ መንግሥት::

የኢትዮጵያ ታሪክ ከዐዲ ልብነ ድንግል አስከ ዐዲ ቴዎድሮስ፣ አዲስ አበባ፣በብርሃንና ስላም ቀ ገ ሥላሴ ማተሚያ ቤት፣1965::

ዐዲ ዮሐንስ እና የኢትዮጵያ አንድነት፣አዲስ አበባ፣ ኩራዝ አሳታሚ ድርጅት፣1982::

ዐዲ ቴዎድሮስ እና የኢትዮጵያ አንድነት፣አዲስ አበባ፣ኩራዝ አሳታሚ ድርጅት፣1981::

ዐዲ ምኒልክ እና የኢትዮጵያ አንድነት፣ አዲስ አበባ፣ ኩራዝ አሳታሚ ድርጅት፣1983::

ታደሰ ዘወልዴ (ቀኛዝማች)፣ጣይቱ በጡል፣አዲስ አበባ፣ኩራዝ አሳታሚ ድርጅት፣1980::

"NewYork Times", Saturday, October 21, 2006

The Journal of Oromo Studies, volume 12, Numbers 1 & 2, July 2005, The University of Michigan-Flint, Flint Michigan.

The Journal of Oromo Studies, volume 13, numbers 1 & 2, July 2006. The University of Michigan-Flint, Flint, Michigan.

The Kibre Negest, Oxford University Press, London, 1932

ጥላሁን ብርሃነሥላሴ፣ የ 20ኛው ክፍለ ዘመን ኢትዮጵያ፣አዲስ አበባ፣አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት፣1998::

ተድላ ዮሐንስ፣ የኢትዮጵያ ታሪክ፣አጣሊያ በኢትዮጵያ ከወልወል አስከ ጎንደር፣ አዲስ አበባ፣ማንኩሳ አሳታሚ ኅሊያተ.የግ.ማኅበር፣2004::

ያልማ ደሬሳ፣ የኢትዮጵያ ታሪክ በአሥራ ስድስተኛው ክፍለ ዘመን፣አዲስ አበባ፣ Far East Trading I.L.C (P.P.) 1999.

Ullendorf, E., *The Ethiopians*,London. Oxford University Press,1960

ዘውዴ ረታተፊሪ መኮንን፣ ረጅሙ የስልጣን ጉዞ አዲስ አበባ፣ ሴንትራል ማተሚያ ቤት፣1997::

የቀዳማዊ ገይለሥላሴ መንግሥት፣ New Delhi, Laxmi Publications LTD. 2012.

ስለ መልከፀዲቅ ተጨማሪ ማብራሪያ

ስለ የሳሌም (ኢየሩሳሌም) ንጉሥ መልከፀዲቅ ስናወሳ የአሱን ማንነት አስመልክቶ ውዥንብር አለ። መልከፀዲቅ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በአሪት ዘፍጥረት (11. 18-21)፣ በቅዱስ ዳዊት መዝሙር (109-110. 4) እና የቅዱስ ጳውሎስ መልአክት ወደ አብራውያን (ምእራፍ 7) ተጠቅሷል። --

በአሪት ዘፍጥረት (14. 18-21) ስለ አብርሃም እና መልከፀዲቅ እንዲህ ይላል።--

«አብርሃም ኮሎዶንምርንና ከአሱ ጋር የነበሩትን ነገሥታት ወግቶ ከተመለስም በሁዋላ የሰዶም ንጉሥ የንጉሥ ሸለቆ በሆነው የሌዊ ሸለቆ ሊቀበሰው ወጣ። የሳሌም ንጉሥ መልከፀዲቅም እንጀራንና የወይን ጠጅን አወጣ። እርሱም የልኡል እግዚአብሔር ካህን ነበረ። ባረከውም (አብርሃምን)– አብርሃም ስማይንና ምድርን ለሚገዛ ስልኡል እግዚአብሔር የተባረከ ነው። ጠላቶችህን በእጅህ የጣለልህ ልኡል እግዚአብሔርም የተባረከ ነው። አለውም። አብርሃምም ከሁሉ አሥራትን ሰጠው።»

በዳዊት መዝሙር ደግሞ (109—110. 4) እግዚአብሔር አብ፣ በዳዊት አፍ ውስጥ ስለ እየሱስ ክርስቶስ ዘላለማዊ ካህንነት ምሎአል።--

«አንደ መልከፀዲቅ ሥርዐት አንተ የዘላለም ካህን ነህ ብሎ፣ እግዚአብሔር ማለ፣ እይፀፀትም። ..

ቅዱስ ጳውሎስ ደግሞ (አብራይስጥ 7) በመጀመሪያ ስለ መልከፀዲቅ፣ ቀጥሎም መልከፀዲቅ ምሳሌው ስለ ሆነው ስለ እየሱስ ክርስቶስ ይናገራል። እንዲህ ሲል--

..የሳሌም ንጉሥና የልዑል እግዚአብሔር ካህን የሆነው ይህ መልከፀዲቅ አብርሃም ነገሥታትን ገድሎ ሲመለስ ከእርሱ ጋር ተገናኝቶ ባረከው፣ ለእርሱም ደግሞ አብርሃም ከሁሉ አስራትን አካፈለው። የሰሙም ትርጉሞች በመጀመሪያ የፅድቅ ንጉሥ ነው። ሁዋላ ደግሞ የሳሌም ንጉሥ ማለት የሰላም ንጉሥ ነው። (ስለ እየሱስ ክርስቶስ ማንነት ደግሞ ቅዱስ ጳውሎስ አያይዞ ሊናገር) አባትና እናት፣ የትውልድም ቁጥር የሉትም፣ ለዘመኑም ጥንት፣ ለሀይወቱም ፍጻሜ የለውም፣ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ልጅ ተመስሎ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል።»

ስለ እየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ጳውሎስ ሲናገር «አባትና እናት፣ የትውልድም ቁጥር የሉትም» ያለውን ቆንጽሎ በማውጣት እያሌ መጽሐፍ ቅዱስን እናውቃለን የሚሉ ሰዎች ይህን አባባል ለኢየሩሳሌም ንጉሥ ለ መልከፀዲቅ በመሰጠት «መልከፀዲቅ አባትና እናት ስሌለውና ዘመኑ ጥንት፣ ትውልዱ ቁጥር፣ ሀይወቱም ፍጻሜ ስለሌለው መልከፀዲቅ ከእናትና አባት የተወለደ አጥንትና ስጋ የነበረው ሰው አይደለም። እሱ ራሱም ልጆች ሊወልድ አይችልም። ይላሉ። ነገር ግን ቅዱስ ጳውሎስ «አባትና እናት፣ የትውልድም ቁጥር የሉትም፣ ለዘመኑም ጥንት፣ ለሀይወቱም ፍጻሜ የለውም፣ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ልጅ ተመስሎ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል።» የአለው ስለ እየሱስ ክርስቶስ አንጂ ስለ ሳሌም ንጉስ እነዳልሆነ አይገነዘቡም። የእየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ የሆነው ንጉሥ መልከፀዲቅ የተባለው ትልቅ በውግን የዛሬ 4000 ዐመት በከህነት እና ንጉሥነት ኖሮ ሞቶአል። በመሞቱም ሀይወቱም፣ መንግሥቱም ከህነቱም አልፏል። ሞቶአል የምለውም ራሱ ቅዱስ ጳውሎስ ሰው ነበር፣ ስለሚል ነው። የት ነው ይህን የሚለው? በዛው በአብራውያን ምእራፍ 7 ቁጥር 4. እንዲህ ይላል--

«የአባቶች አለቃ አብርሃም ከዘረፋው የሚሻለውን አስራት የሰጠው **ይህ ሰው** (ይህ ሰው የሚለውን በአፅንኦት አንገደው) አንዴት ትልቅ አንደነበረ አስኪ ተመልክቱ። አዎን ሰው ለላነበር ሞቶአል። መንግሥትና ከህነቱም አልፏል። እሱ ምሳሌ የሆነለት የአየሱስ ክርስቶስ መንግሥት፣ ሀይወት እና ከህነት ግን ዘላለማዊ ናቸው። እሱ የማይሞት ዘላለማዊ ነውና። አባታችን? ማለትም የኢትዮጵያን አባት መልከፀዲቅን፣ ቅዱስ ጳውሎስ «ይህ ሰው ትልቅ እንደነበረ አስቷ ተመልክቱ።» ባለው ደስ እያለኝ ከአሱ አባባል አስማማለሁ። አዎን በአባታችን ትልቅነት ሁላችንም የኢትዮጵያ ልጆች ኢትዮጵያውያን ልንደሰት እና ልንኮራ ይገባል። ቅዱስ ጳውሎስ፣ አባታችን መልከፀዲቅን ትልቅ ሰው ካለባቸው ምክንያቶች ዋነኛው የአየሱስ ክርስቶስ ስርዐተ-ከህነት እነስተኛው የዕብራዊው የሌዊ ስርዐተ-ከህነት ሳይሆን የአባታችን የኢትዮጵያ አባት፣ ስለዚህም የኛ አባት የሆነው ትልቁ የመልከፀዲቅ ስርዐተ-ከህነት መሆኑ ነው። እሱ አባታችን ስለሆነ ከአብራውያኑ ከነ ሙሴና እና ከነ ቅዱስ ጳውሎስ የበለጠ ስለ እሱ ማንነት መረጃ አለን። በመጀመሪያ ነገር፣ ከቅዱስ ጳውሎስ አስቀድሞ ስለ መልከፀዲቅ በጥቂቱም ቢሆን የጻፈው ሙሴ ነው። ቅዱስ ጳውሎስ ደግሞ ሙሴ በጻፈው ላይ ተመርኩዞ ከተባለ። ሙሴ ራሱ መረጃውን ያገኘው ከኛው ከኢትዮጵያውያን ነው።

እንዴት ቢባል፣ አንደ መልከፀዲቅ ካህን ከነበረው ከመልከፀዲቅ ዝርያ፣ ከኢትዮጵያው አማቱ ከየቶአብ ጋር 40 ዐመት ሙሉ በኢትዮጵያ ሲኖር እኛ የአባታችንን የመልከፀዲቅን ትውልድ ታሪክ በዝርዝር የዘገብንበትን መጽሐፈ ዣንሽዋን አግኝቶ ስለ አነበብ። ሙሴ

አስቀድሞ የኛን መጽሐፍ ማንበቡን ራሱ እምናዝል፤ መሰከርአልም። ይህንንም የመሰከረው በ መጽሐፈ ሆልቆ (2ኛ 14) ነው። ይህን አውነት አንባቢው በቀና ልቦና ሊመረምረው ይችላል።

በዛው በ አብራውያን 7 እና 8 ላይ ቅዱስ ጳውሎስ፣ በእግዚአብሔር ቀኝ የተቀመጠ የዘላለም ሊቀ-ካህን አለን የሚለውም ፈጣሪን እየሱስ ክርስቶስን ብቻ አንጂ ሰው የሆነውን አባታችንን መልከፀዲቅን ሊሆን አይችልም። ለአብርሃም ሀብስትና ወይንጠጅ ያበረከተለት (ከማንም አስቀድሞ ያቆረበው ማለት ነው።) ሊቀ-ካህኑ አባታችን መልከፀዲቅ አንጂ እየሱስ ክርስቶስ ራሱ ስጋ ሰብሶ፣ ገዢና ታይቶ አልነበረም። እየሱስ ክርስቶስ ከ ቅድስት ማርያም ስጋ ነሰቶ የዛሬ 2000 ዓመት ከመወለዱ በፊት ስጋ ሆኖ ገዢ ለሰው ተከሰቶ ነበር፤ ማለት የሰህተት ሰህተት ነው። ከሴት ሳይወለድ ስጋ ለመሆን ቢፈቀድ ኖሮ ለምን ከቅድስት ማርያም ተወልዶ የበውን ልጅ ከሃጥያቱ ለማዳን አቀደ?

በእርግጥ መልከፀዲቅ አባታችን ስጋ ለባሽ ሰው ነበር። ሰው ሰለነበረ ነው ከአናትና አባት የተወለደውና ራሱም ልጆች የወለደው። ከመጽሐፍ ቅዱስ በፊት በተጻፈው፣ ሙሴ እኛ ዘንድ ሳለ ባነበበው ገንሽቸ በተባለው መጽሐፍችን ውስጥ የአባታችን ትውልድና ልጆች የዘር ሃረግ ተመዘግቦአል። በዚህ መጽሐፍችን ውስጥም መልከፀዲቅ ክናምሩድ፣ ማለትም የባቢሎንን ግንብ ከገነባው ታላቅ ንጉሥ ዘር ይጠቅሳል። እንዲህም ይላል - »ናምሩድ አዳማን ወለደ፤ አዳማ ራፌልብን፣ ራፌልብ ቄናን፣ ቄና ደግሞ ጌራን። ጌራ በከህነት ስሙ መልከፀዲቅ የተባለው ነው። ጌራ (መልከፀዲቅ) በበኩሉ እናታችንን ሳሊምን (የገንዘብን ከተማ በአሰቀ ስም ነው ሳሊም ወይም ኢየሩሳሌም ያለው፣) አግብቶ ከአሰቀ ዐራት ሴቶች ሰበት ወንደች ልጆች ወልዶአል። የወንዶቹ ስሞች ኢትኤል (አባይን ተከትሎ ሄዶ ጣና ላይ ሰፍሮ በሁዋላ ጋሊትዮጵ የተባለው አባታችን) ሃሙኤል (ሃሙራቢ ተብሎ ወደ ባቢሎን ተጉዞ የሃሙራቢን ህጎች Hamurabi's Code of Lawን የሰጠው) እና አቡመሊክን (የፍልስጥኤማውያን ንጉሥ የሆነውን) ወልዶአል። ከእሱ አብራክ እኛን ኢትዮጵያውያንን ያስገኘን እግዚአብሔር ይከበር ይመስገን። ታዲያ ይህ ሁሉ ለምን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አልሰፈረም? ሙሴ መጽሐፍ ቅዱስን ከመጻፉ ወይም ከማጻፉ በፊት ይህን ታሪካችንን ጠንቅቆ ያውቃል። እንበታልና። ሃቁ ይህ ሆኖ ሳለ ለምን በአሪት ዘ ፍጥረት ውስጥ እንዳላካተተው ትክክለኛውን መልስ ሊሰጠን የሚችለው ነቢዩ ሙሴ ብቻ ነው። እሱ ለላልከተበው ግን የኛ አውነተኛ ታሪክ የለም ማለት አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ ከመጻፉ በፊት የእኛን ጉዳይ እኛው ከትበነዋል። ለበዚህ፣ እሱ ሰላልከተበው ብዙ አይጨንቀንም። ይህ ለሁሉም ሰው ግልጽ ሊሆን ይገባል።

መጽሐፍ ቅዱስን መጫፈ ቆልቆሎ ብለው በገዕዝ ፊደላት ተርጉመው፣ የእርሞው ተውላጅ ፓስተር እናሲሞስ ነሲብ የዛሬ 120 ዓመት በአጼ ምኒልክ ዘመን ያሳተሙት የእርሞኛ መጽሐፍ ቅዱስ፣ የገዕዝ-ኢትዮጵያ ፊደላት ካላቲኖቹ በተሸለ አርምኛን ለማስተናገድ አንደሚችሉ አረጋግጠዋል። የዛሬ 120 ዓመት ይህን ማድረግ ከተቻለ፣ ዛሬ የገዕዝ ፊደላት የእርሞኛን እና የሌሎቹንም የኢትዮጵያ ቋንቋዎች አንዲያስተናግዱ ተመቻችተው ስለተቀረጹ በእርሞዎች በኩል በጎ ፍቃደኝነት ከአለ፣ አሁንም በጣም ይቻላል። ከ መጫፈ ቆልቆሎ ርዕስ ገጽ ከ እዚህ በታች ተቀምጦአል።

መጫፈ : ቁልቁሉ ::

እንስ :

መጫፈተ : ከኩ : ሞፈፒፍ : ከኩ : ሃራ ::

አፈፕ : ለርሞት =

ህክ :

አረቢዎስ : ንብብ :

1901 : 418 : ለርሞት =

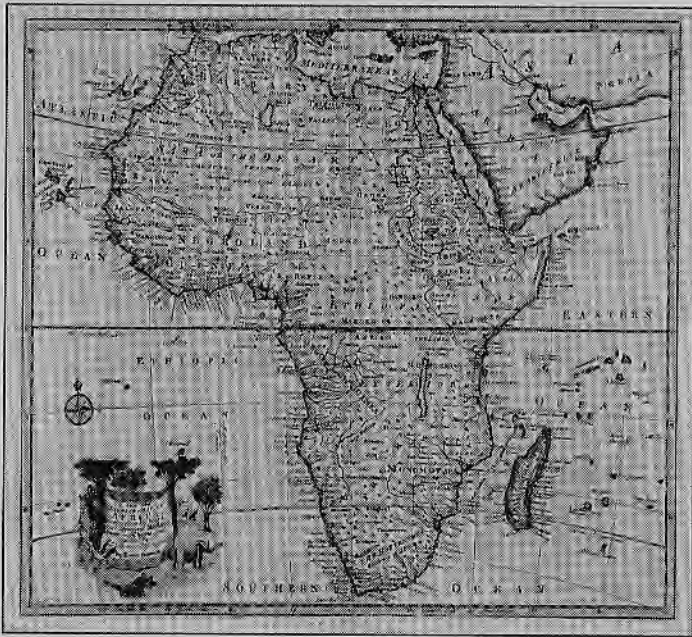

በየ ፡ አገራዝ ፡ መገራ ፡ ለገገን ፡ በገገገ ፡ ቁልገ ፡ ከርብገገ ፡ ሞገገገ ፡
አገገገገ ፡ ከባ ፡ ከገገገ ፡ መገገገ ፡ ገገገ ፡ ከገገገገ ፡ መገገገገ ፡
ገገገገገገ

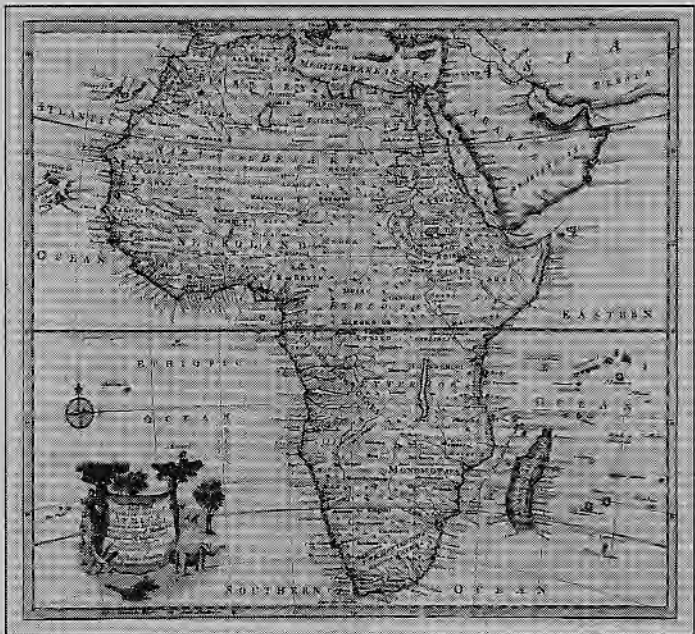
ከአፍሪካ የግራ ብብት ስር አስከ ደቡብ አፍሪካ ድረስ ያለው ውቅያኖስ የኢትዮጵያ ውቅያኖስ ይባል እንደነበር የሚመሰክር ከርታ ዘሬ የሆነው ውቅያኖስ የሚባለውም ድሮ የኢትዮጵያ ውቅያኖስ ይባል ነበር። ምክንያቱም ደቡብ ሆነው የኛ ስለነበረች።

ከሁለቱ መቶ ዓመታት በፊት ለአለይ እና ታህታይ ኢትዮጵያ ተሰኝቶ መላው አፍሪካ ኢትዮጵያ ይባል እንደነበር የሚመሰክር ከርታ

ከአፍሪካ የግራ ብብት ስር እስከ ደቡብ አፍሪካ ድረስ ያለው ውቅያኖስ የኢትዮጵያ ውቅያኖስ ይባል እንደነበር የሚመለከር ካርታ ዛሬ የህንድ ውቅያኖስ የሚባለውም ድር የኢትዮጵያ ውቅያኖስ ይባል ነበር። ምክንያቱም ደቡብ ህንድ የኛ ስለነበረች።

ከሁለተኛው ዓመታት በፊት ላለላይ እና ታህታይ ኢትዮጵያ ተሰኝቶ መላው አፍሪካ ኢትዮጵያ ይባል እንደነበር የሚመለከር ካርታ

ሃይሬሽር ፎቅራ ቱኩሳ ጂግሳ

ፕሮፌሰር ፍቅራ ቱኩሳ ጂግሳ፣ /ፒ.ኤች.ዲ./ ገጣሚ፣ ጸሐፊ-ተውኔት እና ከ60 በላይ መጽሐፎችንና መጣጥፎችን በአማርኛ፣ በጀርመንኛ እና በእንግሊዘኛ ቋንቋዎች አሳትሞ ለንባብ ያበቃ ምሁር ነው።

በጀርመን እና በአሜሪካ በተለያዩ ዩኒቨርስቲዎች ውስጥ አስተምሯል።

*** **

አሮሞዎች ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ማለትም የዛሬ 500 ዓመት አካባቢ ከእስያ ተነስተው በማደጋስካር አቋርጠው ወደ ኢትዮጵያ የመጡ የውጪ ወራሪዎች ተደርገው አጉል ስም ይሰጣቸዋል። አሮሞው መጤ ነው ወይንስ ሃገር-በቀል?

አማራውን እወክላለሁ ብሎ ያወጀ ንጉሠ-ነገሥትስ ይኖር ይሆን?

አማርኛ፣ ንጉሠነገሥታት እና ንግሥተነገሥታት ሆነው ላለፉት 3000 ዓመታት እንደገዙት እንደሰለሞን ሥርወ-መንግሥት አባላት ተቆጥረዋል። አማርኛ ይህን ሁሉ ነበሩን?

ለመሆኑ በአለፉት 700 ዓመታት ኢትዮጵያን የገዛ አሮሞው ነው ወይንስ አማራው?

እንዴው ለነገሩ በኢትዮጵያ ሥርወ-መንግሥታት ውስጥ የአማርኛ ተሳትፎ ምን ያህል እና እስከ ምን ድረስ ነበር?

እስከነአካቴው አማራ የሚባል ህዝብ አለ ወይስ የለም?

ንግሥተ-ሳባስ ተረት ነች ወይንስ አውን?

ለአሮሞዎች የሚበጀው በላቲን ወይንስ በኢትዮጵያ ፊደላት መጻፍ? እነዚህን ሁሉ ዐቢይ ጉዳይዎች መመርመር የዚህ መፅሃፍ ዋና ዓላማ ነው።